

ΕΝΩΝΟΝΤΑΣ

ΤΙΣ ΡΩΓΜΕΣ

ΜΕΛΕΤΗ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΥ-ΜΠΑΡ ΜΕ
ΠΩΛΗΤΗΡΙΟ ΠΡΟΙΟΝΤΩΝ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ
ΕΣΤΙΑΣΗΣ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ | ΠΑΓΚΑΛΟΥ ΚΑΤΕΡΙΝΑ
ΕΠΙΒΛΕΠΟΥΣΑ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ |
ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΤΕΡΙΝΑ

MERGING

THE GAPS

CASE STUDY OF A RESTAURANT-BAR
WITH A CATERING EQUIPMENT CON-
CEPT STORE IN THE CENTRE OF
ATHENS

STUDENT | PAGKALOU KATERINA
SUPERVISOR |
MICHALOPOULOU KATERINA

Τίτλος Εργασίας

Μελέτη εστιατορίου-μπαρ με πωλητήριο προϊόντων εξοπλισμού εστίασης στο κέντρο της Αθήνας: “Ενώνοντας τις ρωγμές”

Μέλη Εξεταστικής Επιτροπής συμπεραλαμβανομένου και του Εισηγητή

Η πτυχιακή/διπλωματική εργασία εξετάστηκε επιτυχώς από την κάτωθι Εξεταστική επιτροπή:

Α/α	ΟΝΟΜΑ ΕΠΩΝΥΜΟ	ΒΑΘΜΙΔΑ/ΙΔΙΟΤΗΤΑ	ΨΗΦΙΑΚΗ ΥΠΟΓΡΑΦΗ
1	Κατερίνα Μιχαλοπούλου	Ακαδημαϊκή υπότροφος Επιβλέπουσα καθηγήτρια	
2	Όλγα Βενετσιάνου	Ακαδημαϊκή υπότροφος Μέλος εξεταστικής επιτροπής	
3	Μανώλης Αναστασάκης	Λέκτορας εφαρμογών Μέλος εξεταστικής επιτροπής	

ΔΗΛΩΣΗ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ ΠΤΥΧΙΑΚΗΣ/ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Η κάτωθι υπογεγραμμένη ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΓΚΑΛΟΥ του ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΠΑΓΚΑΛΟΥ, με αριθμό μητρώου 18675033, φοιτήτρια του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής της Σχολής Εφαρμοσμένων Τεχνών και Πολιτισμού του Τμήματος Εσωτερικής Αρχιτεκτονικής, δηλώνω υπεύθυνα ότι:

“Είμαι συγγραφέας αυτής της πτυχιακής/διπλωματικής εργασίας και ότι κάθε βοήθεια την οποία είχα για την προετοιμασία της είναι πλήρως αναγνωρισμένη και αναφέρεται στην εργασία. Επίσης, οι όποιες πηγές από τις οποίες έκανα χρήση δεδομένων, ιδεών ή λέξεων, είτε ακριβώς παραφρασμένες, αναφέρονται στο σύνολό τους, με πλήρη αναφορά στους συγγραφείς, τον εκδοτικό οίκο ή το περιοδικό, συμπεριλαμβανομένων και των πηγών που ενδεχομένως χρησιμοποιήθηκαν από το διαδίκτυο. Επίσης, βεβαιώνω ότι αυτή η εργασία έχει συγγραφεί από μένα αποκλειστικά και αποτελεί προϊόν πνευματικής ιδιοκτησίας τόσο δικής μου, όσο και του ιδρύματος.

Παράβαση της ανωτέρω ακαδημαϊκής μου ευθύνης αποτελεί ουσιώδη λόγο για την ανάκληση του πτυχίου μου”.

Η Δηλύσα

Αικατερίνη Παγκάλου

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΔΥΤΙΚΗΣ ΑΤΙΚΗΣ
ΣΧΟΛΗ ΕΦΑΡΜΟΣΜΕΝΩΝ ΤΕΧΝΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ

ΕΝΩΝΟΝΤΑΣ ΤΙΣ ΡΩΓΜΕΣ

ΜΕΛΕΤΗ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΥ-ΜΠΑΡ ΜΕ ΠΩΛΗΤΗΡΙΟ ΠΡΟΙΟΝΤΩΝ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ
ΕΣΤΙΑΣΗΣ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2023

ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ: ΠΑΓΚΑΛΟΥ ΚΑΤΕΡΙΝΑ
ΕΠΙΒΛΕΠΟΥΣΑ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ: ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΤΕΡΙΝΑ

Ευχαριστίες

Θα ήθελα να ευχαριστήσω την επιβλέπουσα καθηγήτρια της διπλωματικής μου εργασίας κ. Κατερίνα Μιχαλοπούλου για την εμπιστοσύνη και την καθοδήγησή της κατά την διάρκεια εκπόνησης της εργασίας μου.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Κεντρική ιδέα της διπλωματικής εργασίας είναι η επανάχρηση ενός υπάρχοντος κτιριακού κελύφους στο κέντρο της Αθήνας, από κατάστημα υποδημάτων και ενδυμάτων, σε εστιατόριο-μπαρ με πωλητήριο προϊόντων εξοπλισμού εστίασης. Στόχος της εργασίας είναι η διαμόρφωση του εσωτερικού χώρου και η μετατροπή του σε ένα λειτουργικό περιβάλλον εστιατορίου, όπου θα εξυπηρετεί παράλληλα ένα μέρος του σε εκθεσιακό χώρο των προϊόντων εξοπλισμού εστίασης τα οποία θα βρίσκονται προς πώληση. Έπειτα από μελέτη και έρευνα της ιστορίας και του σχεδιασμού των επιτραπέζιων προϊόντων εστίασης και πιο συγκεκριμένα την εξελικτική πορεία του πιάτου, προτείνεται μια νέα χρήση του υπάρχοντος κτιρίου, σύμφωνα με έναν σχεδόν αντιφατικό τρόπο της ιδέας ενός πιάτου, στον οποίο στηρίζεται όλος ο σχεδιασμός του χώρου. Οι επεμβάσεις γίνονται πάντα με σεβασμό στην υφιστάμενη κατάσταση του κτιρίου εσωτερικά και εξωτερικά, για την καλύτερη εξυπηρέτηση των αναγκών της νέας χρήσης αλλά και της περιοχής μελέτης, με απώτερο σκοπό την μέγιστη ανάδειξή του. Πρόκειται για μια μελέτη, η οποία θα ζωντανέψει ακόμα περισσότερο την ήδη ζωντανή καρδιά της Αθήνας και θα προσελκύσει επισκέπτες όλων των ηλικιών με ενδιαφέρον στην γαστρονομία αλλά και στην σχεδιαστική εμπειρία που έχει πάρει μορφή στον χώρο.

ABSTARCT

The focal idea of this thesis is the reuse of an existing building shell in the center of Athens, from a shoe and clothes store, to a restaurant-bar with a catering equipment product concept store. The aim of the study is to shape the interior space and transform it into a functional restaurant environment, where a part of it will simultaneously serve as an exhibition space for catering equipment products that will be for sale. After studying and researching the history and design of tableware and more specifically the evolutionary course of the plate, a new use of the existing building is proposed, according to an almost contradictory way of the idea of a plate, on which the whole design of the space is based. The interventions are always carried out with respect to the existing condition of the building internally and externally, to better serve the needs of the new use as well as the study area, with the ultimate goal of maximizing its prominence. It is a study that will further enliven the already vibrant heart of Athens and will attract visitors of all ages with an interest in gastronomy as well as the design experience that has taken shape in the space.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Περίληψη | Abstract

Εισαγωγή

01. Η ιστορία των πιάτων

Φτιαγμένο από την φύση
Η εξέλιξη
Το ξύλινο πιάτο

06. Κεντρική ιδέα

Μοντέλο ιδέας

02. Villeroy & Boch | Το “φαινόμενο” των χώρων εστίασης

Ιστορική εξελικτική πορεία
Παραδείγματα | Συλλογές που ξεχώρισαν

07. Η Πρόταση

Διαγράμματα | Κατόψεις
| Τομές | Όψεις
Renders

03. Όλα τα παλιά είναι καινούργια ξανά

Παραδείγματα | Τάσεις που έχουν κυριαρχήσει στον χώρο

08. Βιβλιογραφία

04. Επιλογή επέμβασης περιοχής μελέτης

Τοποθεσία
Κτίριο μελέτης

05. Ανάλυση περιοχής

Όρια περιοχής
Χάρτες ανάλυσης περιοχής μελέτης

2
2
4

6
12

14

18
20

24
26

30

36
54

64

86

01

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΠΙΑΤΩΝ

Φτιαγμένο από την φύση

Η ιστορία μας έχει αποδείξει ότι οι πρώτοι άνθρωποι χρησιμοποιούσαν ότι έδινε η φύση, προκειμένου να καλύψουν όλες τις βασικές τους ανάγκες. Με τον ίδιο τρόπο, χρησιμοποιούσαν την φύση για να τους παρέχει σκεύη και δοχεία για να τρώνε το γεύμα τους από μεγάλα φύλλα μπανάνας, κομμένες κολοκύθες ή ίσως θαλάσσια κοχύλια. Θα τοποθετούσαν το γεύμα στο κέντρο του δοχείου και στη συνέχεια θα μοιραζόταν, από ένα κοινό δοχείο σε όλα τα μέλη μιας φυλής, μιας οικογένειας ή μιας ομάδας.

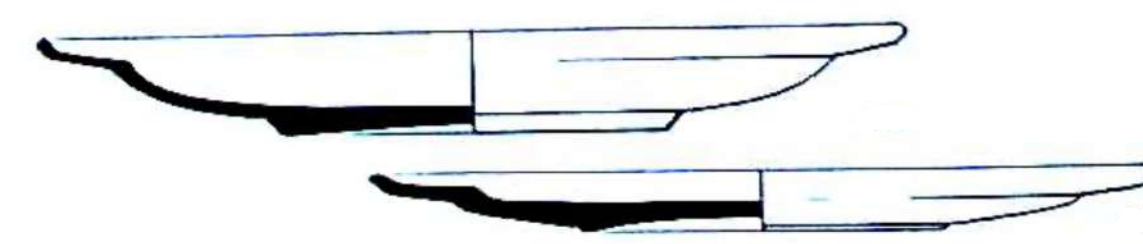
Οι άνθρωποι ανακάλυψαν από νωρίς τις χρήσεις του πηλού και του συνδυασμού της γης και του νερού και έφτιαξαν απλά μπολ, κύπελλα, κανάτες και βάζα αποθήκευσης. Παραδείγματα αγγειοπλαστικών σερβίτσιων που κατασκευάστηκαν από τους πρώτους ανθρώπους, μπορούμε να δούμε σε όλο τον κόσμο.

Η εξέλιξη

Η ιδέα ότι ο καθένας έχει το δικό του πιάτο για να φάει είναι μια αρκετά νέα ιδέα. Αρχικά στην Ευρώπη τα τρόφιμα θα τα έφερναν στο τραπέζι σε σκαλισμένες πιατέλες. Στη συνέχεια, οι άνθρωποι χρησιμοποιούσαν τα δάχτυλά τους για να πάρουν ό,τι ήθελαν από τις πιατέλες για να φάνε.

Με την πάροδο των αιώνων τα πιάτα έχουν εξελιχθεί σε αυτά που χρησιμοποιούμε σήμερα. Στον μεσαίωνα, όσοι είχαν την οικονομική δυνατότητα αγόραζαν πιάτα από κασσίτερο. Ωστόσο, ο μόλυβδος που χρησιμοποιήθηκε, ειδικά όταν τοποθετούνταν τα γεύματα σε αυτά τα πιάτα, προκαλούσαν υψηλή οξύτητα, προκαλώντας δηλητηρίαση. Οι φτωχότεροι άνθρωποι δεν μπορούσαν να αντέξουν οικονομικά τα πιάτα κασσίτερου, γι'αυτό είχαν αντί αυτού ξύλινα ορύγματα. Ωστόσο, οι πρακτικές υγιεινής δεν ήταν όπως είναι σήμερα και αυτά τα πιάτα δεν πλένονταν μεταξύ γευμάτων, με αποτέλεσμα να μολύνονται από τα βακτήρια που αναπτύσσονταν στο ξύλο.

Με τον καιρό, τα πιάτα έγιναν πιο περίτεχνα. Από κασσίτερο και άλλα μέταλλα. Καθώς οι τεχνικές προχωρούσαν, τα πιάτα κατασκευάζονταν από λεπτότερη πορσελάνη.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΠΙΑΤΩΝ

Το ξύλινο πιάτο

Από πολλές πηγές πληροφόρησης της ιστορίας, όπως ταινίες, μυθιστορήματα κλπ., φαίνεται να υπάρχει η ιδέα ότι όλοι τρώγαμε από ξύλινα πιάτα στις παλαιότερες εποχές, είτε σε αγγλοσαξονικές, μεσαιωνικές, τυδωρικές ή φτωχές βικτοριανές εποχές. Υπάρχει ένα μεγάλο κομμάτι αλήθειας, αλλά στην πραγματικότητα είναι πιο περίπλοκο.

Τα δοχεία τα οποία οι άνθρωποι τρώνε μπορούν να πουν πολλά περισσότερα για τον τρόπο ζωής τους. Οι ώρες του φαγητού είναι πολύ σημαντικές και διακυμνούνται από συναντήσεις φιλικές και οικογενειακές να μοιράζονται φαγητό από ένα μεγάλο δοχείο, σε στιγμές μοναχικές τρώγοντας από το ίδιο μεγάλο δοχείο προσπαθώντας να γεμίσει το συναισθηματικό κενό. Τα δοχεία, μας λένε πολλά για τον τρόπο που έτρωγαν οι άνθρωποι στο παρελθόν, για παράδειγμα στρογγυλά μπολ του 10ου μ.Χ. αιώνα Αγγλο-Σκανδιναβικής καταγωγής, σίγουρα κρατούμενα στο χέρι ή στο γόνατο προκειμένου να φάνε. Τα πιάτα δεν είναι καλά δοχεία για αυτή την χρήση και δουλεύουν καλύτερα όταν οι άνθρωποι τρώνε σε τραπέζια.

Το πιο πρώιμο ξύλινο δοχείο που υπάρχει μπορεί να περιγραφεί ως μια πιατέλα ή ίσως ένα πιάτο από το Στάνγουικ, Γιορκσάιρ και χρονολογείται από τον 1ο μ.Χ. αιώνα. Το συγκεκριμένο πιάτο σερβιρίσματος σκαλισμένο από δρυ, όπου το σχήμα του μιμείται αντιγραφές πρώιμων χάλκινων πιάτων. Είναι παρομοιο σε μέγεθος και αναλογίες ξύλινων πιάτων που χρησιμοποιούνταν ως κοινά πιάτα σερβιρίσματος στο Πακιστάν και το Αφγανιστάν.

Οι Αρχαίοι ρωμαίοι είχαν πολύ καλής ποιότητας, μεγάλες ασημένιες πιατέλες ψημένες στον τόρνο και σκαλισμένες με λεπτομερείς διακοσμήσεις, πολλών από αυτών να εκτίθενται στο Βρετανικό Μουσείο. Είναι ξεκάθαρα σπάνια, υψηλής κοινωνικής βαθμίδας αντικείμενα και οι απλοί άνθρωποι αυτής της εποχής πιθανόν να έτρωγαν από ξύλινα μπολ ή από κεραμικά προϊόντα. Τα ξύλινα δοχεία αυτής της εποχής, είναι σπάνια ευρήματα, πιθανόν λόγω της αύξησης χρήσης κεραμικών προϊόντων.

Οι Άγγλοι, οι Σάξονες και οι Βίκινγκς έτρωγαν όλοι από ξύλινα μπολ. Παρόλο που κάποια ξύλινα ρηχα μπολ μπορούν να επικαλεστούν ως πιάτα, δεν έχει υπάρξει κάποιο στοιχείο αυτής της εποχής που να αποδεικνύει ότι αυτά τα ρηγά μπολ θα λέγονταν “πιάτα”. Τα περισσότερα μπολ φαίνεται να έχουν διάμετρο 17-20 εκατοστά, ιδανικά για να κρατείται στο χέρι και να χωράει μια μερίδα φαγητό.

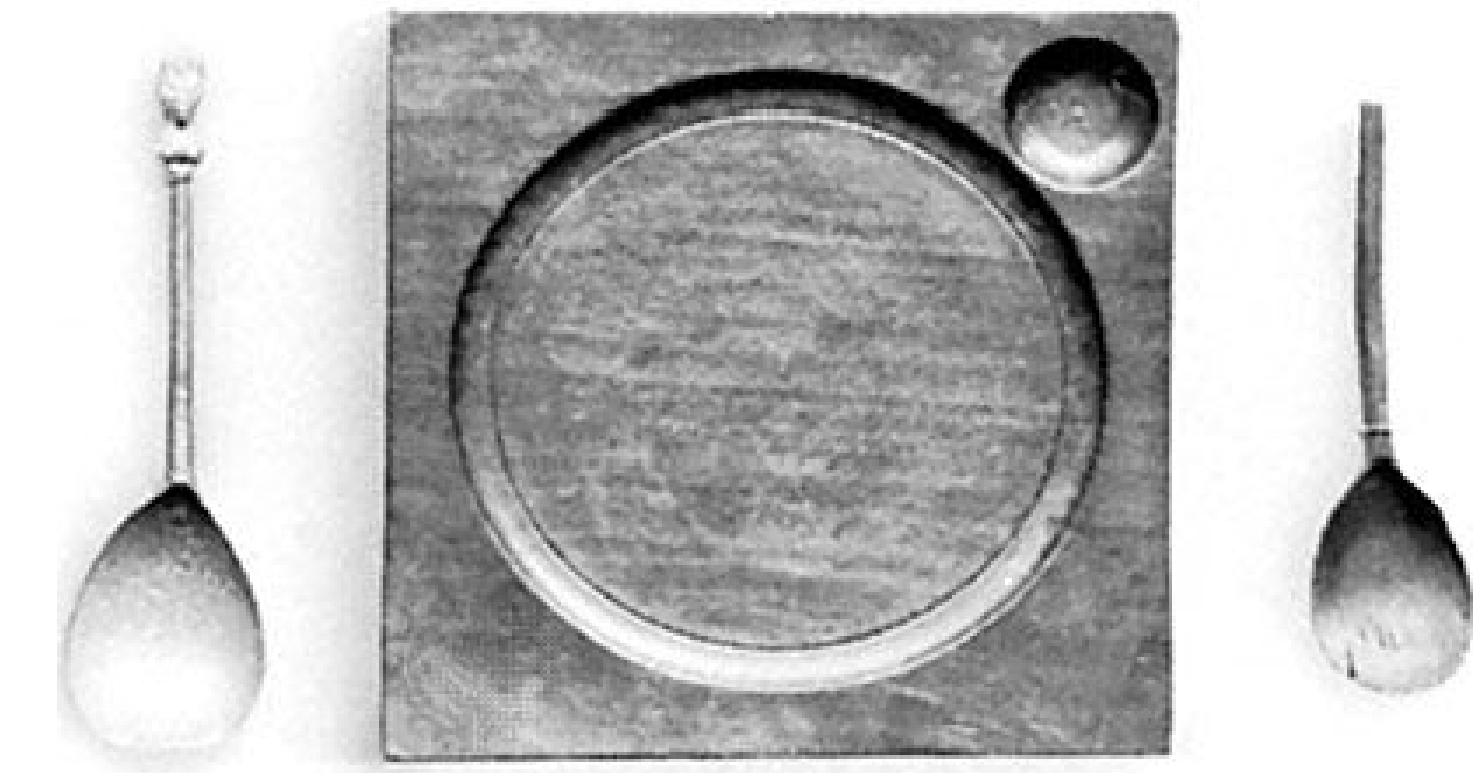
Μετά τις Νορμανδικές επεκτατικές κατακτήσεις γης, τα πράγματα φαίνεται να άλλαξαν κατά κάποιο τρόπο. Τα πιο συνήθη αρχαιολογικά ευρήματα, είναι τα κανονικά μπολ, παρόλο που μετά άρχισαν τα πιάτα να είναι πιο κοινά. Βλέπουμε επίσης, σε εικονογραφήσεις πλούσιων νοικοκυριών της εποχής έναν τύπο επίσημου στρωσίματος του τραπέζιου. Μερικές φορές στις εικονογραφήσεις δεν βλέπουμε μήτε πιάτο είτε μπολ, αλλά ένα μικρό τετράγωνο επίπεδο πιάτο λεγόμενο ως “πιατέλα”. Κάποιες από αυτές τις λεπτές πιατέλες ήταν ξύλινες και άλλες ήταν ειδικά ψημένες από ψωμί κομμένα σε ένα ιδανικό μέγεθος το οποίο το χρησιμοποιούσαν για τέσσερις μέρες και μετά το πετούσαν ή το έδιναν να το φάνε τα σκυλιά της περιοχής. Ήταν όποτε ένα σκεύος μιας χρήσης ή λιγοστών χρήσεων. Η πιατέλα λειτουργούσε ως ένας μικρός πάγκος κοπής, όπου γεύματα τρώγονταν με μαχαίρι και τα χέρια. Μεγάλες πιατέλες χρησιμοποιούνταν για να φέρουν φαγητό στο τραπέζι και τα γεύματα σερβίρονταν από εκεί.

| Ευρήματα κομματιών ξύλινων πιάτων από την Αγγλία του 16ου αιώνα |

| Ταπισερί απεικόνισης των επιτραπέζιων σκευών κατά τον 12ο αιώνα στο Bayeux της Γαλλίας |

| Ξύλινη πιατέλα του 17ου αιώνα |

VILLEROY & BOCH | ΤΟ “ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ” ΤΩΝ ΧΩΡΩΝ ΕΣΤΙΑΣΗΣ

Η Villeroy & Boch είναι μια ευρωπαϊκή εταιρεία η οποία ξεκίνησε το 1748, και ξεχώρισε αμέσως μέσα στην ιστορία των διακοσμητικών τεχνών και της αρχιτεκτονικής στην Ευρώπη πλέον και στην Αμερική, μέσω της παραγωγής προϊόντων εστίασης, επιτραπέζιων σκευών και ειδών υγιεινής. Αξίζει να γίνει η αναφορά της πορείας εξέλιξης της εταιρείας ιστορικά από την αρχή της ίδρυσης έως τώρα, δίνοντας ιδιαίτερη έμφαση στην σχεδιαστική εξέλιξη και πρωτοπορία που καθιστά την συγκεκριμένη εταιρεία πρωτοπόρα παγκοσμίως στον εξοπλισμό χώρων εστίασης, ξενοδοχείων και οικιακών χώρων.

1748: Ο Francois Boch φέρει τον τίτλο “Bombardier du Roi”, ιδρυτής του βασιλικού κανονιού. Ο ιδρυτής από το χωριό Audun-le-Tiche της Λωρραίνης, ωστόσο, αποφασίζει να ξεκινήσει μια νέα καριέρα. Το 1748, μαζί με τους τρεις γιους του, ξεκινά την κατασκευή κεραμικών σκευών. Αυτό σηματοδοτεί τη γέννηση της εταιρείας Villeroy & Boch.

1766: Το Λουξεμβούργο είναι μία από τις αρχικές αγορές πωλήσεων των Bochs. Λόγω αυτού του γεγονότος, ο γιος του Francois, Pierre-Joseph, υποβάλλει αίτημα στην αυστριακή κυβέρνηση για άδεια να ιδρύσει ένα εργοστάσιο στην επαρχία του Λουξεμβούργου. Από τα πολυάριθμα άτομα που υποβάλλουν αίτηση, λαμβάνει εξουσιοδότηση από την αυτοκράτειρα Μαρία Θηρεσία. Το νέο εργοστάσιο στο Septfontaines/ Λουξεμβούργο είναι επίσης ένα σημαντικό βήμα από τις εργοστασιακές εργασίες στην πρώιμη βιομηχανική σειριακή παραγωγή. Ως ένδειξη ειδικής αναγνώρισης, επιτρέπεται στο Faïencerie να αυτοαποκαλείται Manufacture Imperiale et Royale.

1770: Δημοφιλής σε όλο τον κόσμο, η σειρά πιατικών Alt Luxemburg είναι αιθαλές Villeroy & Boch. Χρονολογείται από το μοτίβο Brindille που εισήχθη από τον Pierre-Joseph το 1770. Ο δημιουργικά προικισμένος επιχειρηματίας δημιούργησε μια σειρά από καλλιτεχνικά κεραμικά αντικείμενα, συμπεριλαμβανομένης μιας κρεμαστής γλάστρας με ροκάιγ και μιας βάσης σταυρού με σύμβολο φιδιού- με τα δύο εκθέματα να βρίσκονται στο Mettlach Μουσείο Κεραμικής.

| Κεραμική τσαγιέρα, 1770 |

| Κεραμική κούπα, 1797 |

1791: Μαζί με δύο συντρόφους, ο επιχειρηματίας Nicolas Villeroy αποκτά ένα εργοστάσιο αγγείων στο Vaudrevange, το οποίο σήμερα ονομάζεται Wallerfangen. Το 1797 γίνεται ο μοναδικός ιδιοκτήτης του. Η Villeroy είναι ένας από τους πρώτους κατασκευαστές που χρησιμοποίησε άνθρακα ως καύσιμο. Καλεί ειδικούς από την Αγγλία και τη Γαλλία για τον εκσυγχρονισμό της παραγωγής. Πάνω από όλα πειραματίζεται με την εκτύπωση πατρών. Από το 1815 εφαρμόζει τη διαδικασία εκτύπωσης χαλκού που επιτρέπει στα προϊόντα να προσφέρονται φθηνότερα.

1829: Ενώ η δεύτερη γενιά της Boch πέτυχε βελτιστοποιημένη ποιότητα προϊόντος πειραματιζόμενη με υλικά, η τρίτη γενιά έκανε ένα αποφασιστικό άλμα με τον Jean-Francois Boch. Εκπαιδεύτηκε στην Ecole de Sciences στο Παρίσι, ο επιχειρηματίας αναπτύσσει επιτυχώς έναν τύπο πηλίνου σκεύους που είναι έντονο λευκό και εξαιρετικά σκληρό. Μοιάζει απατηλά με πορσελάνη, αλλά θα μπορούσε να αγοραστεί πολύ φθηνότερα. Αυτό το μονοπάτι εκδημοκρατικοποίησε τα επιτραπέζια σκεύη. Ως αποτέλεσμα αυτής της πρώιμης καινοτομίας, η πορσελάνη- ο μέχρι πρότινος σπάνιος και δαπανηρός, πολύτιμος θησαυρός που προοριζόταν αποκλειστικά για την αριστοκρατία- αν και τώρα είναι προσιτή σε μεγάλες τάξεις της κοινωνίας. Τα προϊόντα δεν είναι μόνο καλά αποδεκτά στην αγορά, αλλά και επίσημα. Στην πρώτη Πρωσική εμπορική έκθεση στο Βερολίνο το 1822, οι Boch λαμβάνουν το χρυσό μετάλλιο, το οποίο ακολουθούν πολλά εθνικά και διεθνή βραβεία.

1831: Τα εργοστάσια των επιχειρηματιών Boch και Villeroy δεν απέχουν πολύ το ένα από το άλλο. Πλέον και ξανά οι δύο ανταγωνιστές, που εμπορεύονται με επιτυχία τα προϊόντα τους πέρα από τα σύνορα της Γερμανίας, συναντώνται ακόμη και στο οικονομικό πλαίσιο της Ευρώπης, ιδιαίτερα παράλληλα με την κυρίαρχη αγγλική βιομηχανία, οι δύο συμφωνούν να συγχωνευτούν. Γεννιέται η Villeroy & Boch. Συνδυάζει τα δυνατά σημεία και των δύο πλευρών: δημιουργικό ταλέντο, επιχειρηματικό πνεύμα, καινοτόμα δύναμη και παραγωγική ικανότητα καθώς να είναι ένας από τους πρώτους παγκόσμιους “παίκτες” του 19ου αιώνα.

| Ειδική κεραμική σειρά σκευών για τον βασιλιά Λούις II της Βαυαρίας |

| Κρυστάλλινο ποτήρι |

| Εκθεσιακή βιτρίνα από την Παγκόσμια Μεγάλη Έκθεση του Λονδίνου το 1851 |

VILLEROY & BOCH | ΤΟ “ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ” ΤΩΝ ΧΩΡΩΝ ΕΣΤΙΑΣΗΣ

1843: Η ιδέα πλήρους εμβέλειας- σήμερα αναπόσπαστο στοιχείο της εταιρικής στρατηγικής-μπορεί να εντοπιστεί πολύ πίσω στον 19ο αιώνα. Το 1843 ο Villeroy και ο Boch ίδρυσαν την Cristallerie στο Wadgassen. Μια ελκυστική επέκταση της σειράς προϊόντων: με την παραγωγή γυαλιών, η εταιρεία μπόρεσε να ολοκληρώσει τη γκάμα πιατικών της, βελτιώνοντας έτσι τις ευκαιρίες της στην αγορά τόσο στη Γερμανία όσο και στο εξωτερικό. Κάθε γερμανική πόλη λάμβανε τακτικές προμήθειες. Από το 1847 μεγαλύτερες αποστολές στάλθηκαν στο Παρίσι, τη Βαρσοβία και το Λονδίνο. Μια νέα σύνδεση με τον σιδηροδρομικό κόμβο του Mannheim διευκόλυνε τις εξαγωγές στη Μόσχα και την Αγία Πετρούπολη. Η διανομή επεκτάθηκε επίσης σε Σκανδιναβία, Ιταλία, Ισπανία, Ελλάδα, Ελβετία και Τουρκία. Από το 1850 περίπου οι πρώτες αποστολές στάλθηκαν μέσω του Ατλαντικού στη Βόρεια και Νότια Αμερική.

1851: Ο Υπουργός Οικονομικών της Πρωσίας επιλέγει τη Villeroy & Boch για να λάβει μέρος στη διάσημη Παγκόσμια Έκθεση στο Λονδίνο. Σε ένα περίπτερο με υπέροχη παρουσίαση, η εταιρεία παρουσιάζει καινοτόμα καθημερινά σερβίτσια και διακοσμητικά κεραμικά είδη από πορσελάνη και περίτεχνα διακοσμημένα πέτρινα σκεύη. Το Λονδίνο ήταν η αρχή μιας σειράς εμφανίσεων κύρους στις μεγάλες παγκόσμιες εκθέσεις του 19ου και των αρχών του 20ου αιώνα.

1879: Η Villeroy & Boch αναλαμβάνει και εκσυγχρονίζει ένα εργοστάσιο πήλινων αγγείων στο Merzig, όπου λανσάρει μια άλλη νέα σειρά προϊόντων-καλλιτεχνικά είδη από τερακότα.

1930: Το Bauhaus και η Art Deco κυριαρχούν στο σχεδιασμό. Βασισμένο σε ένα ορθολογικά κοσμικό, προσανατολισμένο στο σκοπό του στυλ, το στυλ Bauhaus και το κομψά πολυτελές στυλ art deco κυριαρχούν στο σχεδιασμό της δεκαετίας ‘20 και του ‘30. Αυτό αντικατοπτρίζεται επίσης στη γκάμα προϊόντων Villeroy & Boch κατά τη διάρκεια αυτών των δεκαετιών. Γύρω στις αρχές του αιώνα, ο Henry van de Velde, πρόδρομος του κινήματος του Bauhaus- είχε δημιουργήσει ήδη σχέδια για την Villeroy & Boch.

Κατά την διάρκεια του 2ου Παγκοσμίου Πολέμου όλα τα εργοστάσια της εταιρίας στην Γερμανία υπέστησαν μεγάλες καταστροφές και μεταφέρθηκαν στις επαρχιακές πόλεις της Γαλλίας.

| Η πρώτη σειρά από πορσελάνη κόκαλων, 1976 |

| Σχεδιασμός της κίτρινης τσαγιέρας σε συνεργασία με τον πρόδρομο του Bauhaus, Henry van de Velde |

1959: Η παραγωγή υαλώδους πορσελάνης ξεκινά στο Λουξεμβούργο. Λόγω της σκληρότητας και της αντοχής του στις γρατζουνιές, το υλικό αυτό χρησιμοποιείται και στον τομέα της εστίασης. Επιπλέον, η Villeroy & Boch είναι αργότερα σε θέση να αναπτύξει με επιτυχία το υλικό για την παραγωγή Fine Vilbo China, το οποίο συνδυάζει το εκλεπτυσμένο λευκό πορσελάνης με τις εξαιρετικές λειτουργικές ιδιότητες της υαλώδους πορσελάνης.

1971: Η σχεδιάστρια Helen von Boch δημιουργεί εμφατικά μοντέρνες σειρές, μερικές από τις οποίες είναι εμπνευσμένες από την Άπω Ανατολή, η πιο γνωστή από τις οποίες είναι η Kugel (σφαίρα). Κρυμμένο μέσα είναι μια ολοκληρωμένη υπηρεσία δείπνου και η παραγωγή της απαιτεί τον υψηλότερο βαθμό τεχνικής δεξιοτήτας.

1975: Με παραγγελιά της Villeroy & Boch, ο Luigi Colani αναπτύσσει μια εντελώς νέα ιδέα μπάνιου ως χώρο διαβίωσης και χώρο αναγέννησης. Ξεκινά εστιάζοντας στην εργονομική πτυχή του δωματίου και επιτυγχάνει βελτιστοποιημένη λειτουργικότητα και διακριτικό χρωματισμό σε όλους τους τομείς. Είναι επίσης η πρώτη ιδέα που δημιουργεί μια συνεπή γραμμή σχεδίασης για κάθε στοιχείο μπάνιου. Με αυτόν τον τρόπο παρέχει έμπνευση για τα σχέδια των επόμενων δεκαετιών και φέρνει επανάσταση στη βιομηχανία του μπάνιου.

1976-1980: Η Villeroy & Boch αναλαμβάνει το παραδοσιακό εργοστάσιο πορσελάνης Heinrich στο Selb. Από το 1980, αυτό το εργοστάσιο κατασκευάζει πορσελάνη, την οποία η Villeroy & Boch ήταν ο πρώτος παραγωγός που κυκλοφόρησε στην Ευρωπαϊκή Ήπειρο. (Η εταιρεία είχε ήδη κατασκευάσει μεμονωμένες σειρές ήδη από τον 19ο αιώνα.) Η πορσελάνη με κόκαλο θεωρείται η πιο εκλεπτυσμένη πορσελάνη από όλες και η κατασκευή της απαιτεί ειδική τεχνική τεχνογνωσία. Αυτή η υψηλής ποιότητας πορσελάνη όχι μόνο επεκτείνει τη γκάμα υλικών της εταιρείας, αλλά επιτρέπει επίσης το άνοιγμα νέων αγορών.

| Σε συνεργασία με τον Luigi Colani, σχεδιάστηκαν τα πρώτα πορσελάνινα είδη υγιεινής, αλλάζοντας όλη τη μελλοντική εξελικτική πορεία στον σχεδιασμό |

VILLEROY & BOCH | ΤΟ “ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ” ΤΩΝ ΧΩΡΩΝ ΕΣΤΙΑΣΗΣ

1989: Ένα δεύτερο εργοστάσιο επιτραπέζιων σκευών, εξειδικευμένο στην κατασκευή ξενοδοχειακής πορσελάνης, τίθεται σε λειτουργία στο Λουξεμβούργο. Σήμερα, το Hotel Division είναι ένας από τους πιο επιτυχημένους προμηθευτές επιτραπέζιων σκευών στον κόσμο για τον τομέα των ξενοδοχείων και της εστίασης. Αυτό δεν οφείλεται μόνο στην εκτεταμένη, υψηλής ποιότητας γκάμα προϊόντων της, αλλά και στην εκλεπτυσμένη εξυπηρέτηση. Οι τέσσερις τρόποι ζωής και τα ιδιαίτερα, ειδικά κατασκευασμένα σχέδια του επιτρέπουν στη Villeroy & Boch να ανταποκρίνεται μεμονωμένα στον χαρακτήρα κάθε εκάστοτε εγκατάστασης. Τα ξενοδοχεία και τα εστιατόρια μεσαίας έως υψηλής κατηγορίας σε όλη την Ευρώπη, την Αμερική και την Ασία είναι εξοπλισμένα με επιτραπέζια σκεύη Villeroy & Boch.

Φτάνοντας σήμερα, όπου η εταιρεία έχει εξαπλωθεί σε όλο τον κόσμο και θεωρείται η καλύτερη στον χώρο εστίασης, στην εισαγωγή της κουλτούρας των επιτραπέζιων σκευών και του μπάνιου. Από την αρχή, η Villeroy & Boch ήταν πρωτοπόρος όσον αφορά τα καινοτόμα υλικά, τις τεχνικές παραγωγής και, πάνω απ' όλα, το σχεδιασμό - ένα από τα πιο σημαντικά χαρακτηριστικά της μάρκας.

| Οι μεγάλες εγκαταστάσεις του εργοστασίου συμβάλλουν με το πλήθος παραγωγής προϊόντων της εταιρείας |

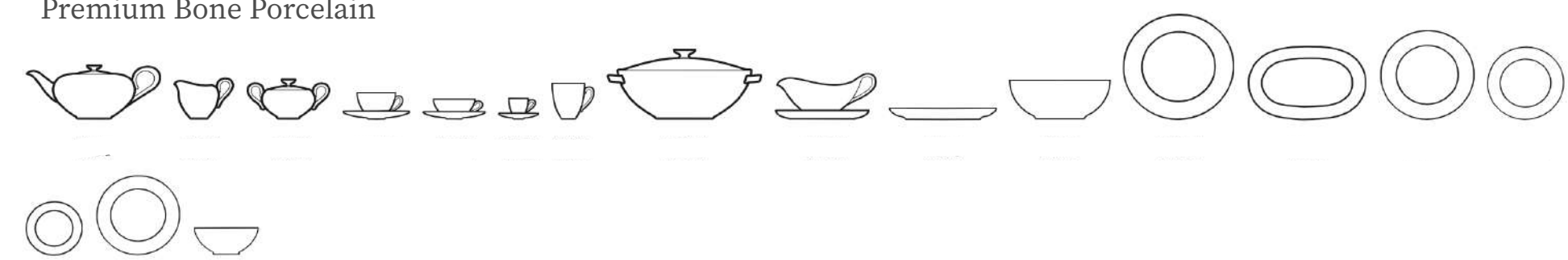
| Η εξέλιξη της εταιρείας σήμερα με τον καινοτόμο σχεδιασμό του La Boule ενός πολυχρηστικού αποσπώμενου σκεύους που αποσυντίθεται σε διάφορα μεγέθη και σχήματα πιάτων και μπολ |

Παραδείγματα | Συλλογές που ξεχώρισαν

Premium Bone Porcelain

| Σειρά **Anmut Gold**, με 25 διαφορετικά επιτραπέζια σκεύη, από πιάτα έως σταχτοδοχεία |

Premium Bone Porcelain

| Σειρά **MetroChic**, με 32 διαφορετικά επιτραπέζια σκεύη |

Η Premium Bone Porcelain ή αλλιώς “Bone China”, θεωρείται η πιο πολύτιμη πορσελάνη από όλες. Η κατασκευή του απαιτεί ιδιαίτερη τεχνική ικανότητα και τεχνογνωσία. Όπως υποδηλώνει το όνομά του, η πορσελάνη με κόκαλο είναι μια πορσελάνη με υψηλή αναλογία οστικής τέφρας.

Το σώμα είναι πρακτικά “υαλοποιημένο”, μη πορώδες και λαμπερό λευκό. Αυτό είναι το μυστικό που δίνει στην πορσελάνη των οστών τις ιδιαίτερες αισθητικές ιδιότητες του υλικού. Διαθέτει υψηλό βαθμό λαυκότητας, ειδική ανακλαστική ποιότητα, απαλή λάμψη και μεγάλη διαφάνεια.

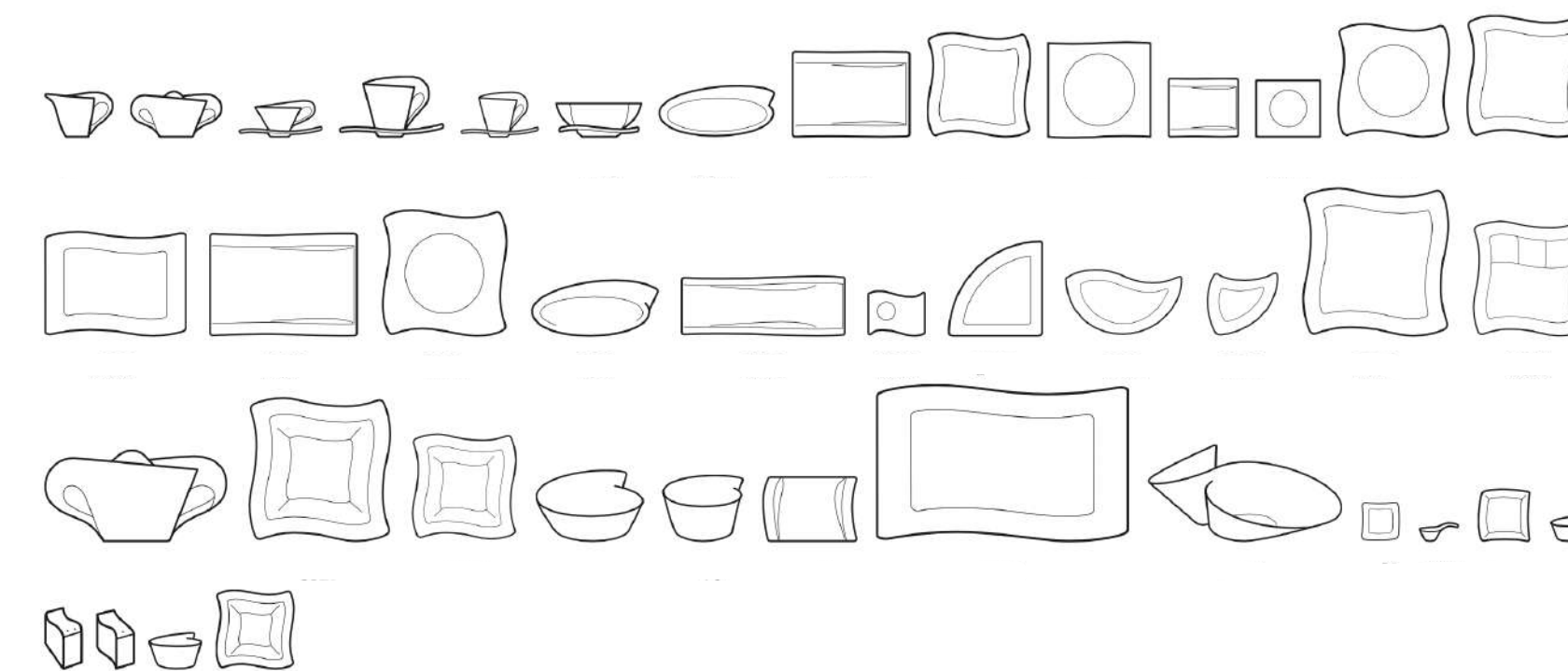
Σε σχέση με όλα αυτά τα χαρακτηριστικά, υπάρχουν σημαντικά πρακτικά πλεονεκτήματα, όπως την υψηλή μηχανική αντοχή, το πλύσιμο σε πλυντήριο πιάτων χωρίς φόβο σπασίματος και την καταλληλότητα χρήσης σε φούρνο μικροκυμάτων.

Premium Porcelain

| Σειρά **New Cottage Basic**, με 51 διαφορετικά επιτραπέζια σκεύη, από πιάτα έως σταχτοδοχεία |

Premium Porcelain

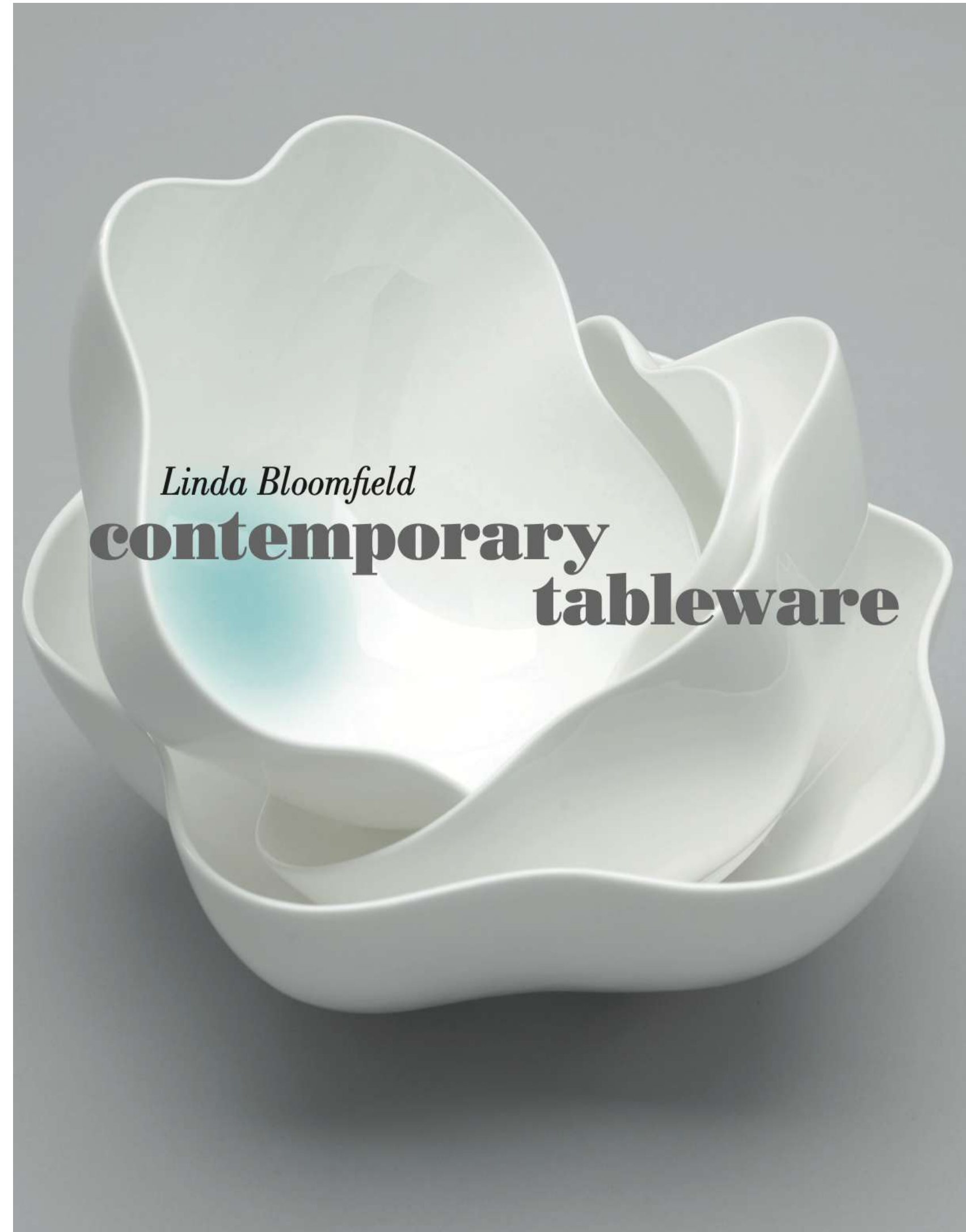
| Σειρά **Manufacture Rock Blanc**, με 28 διαφορετικά επιτραπέζια σκεύη |

Η Premium Porcelain έχει αναπτυχθεί από την κλασική πορσελάνη Vitro. Η Villeroy & Boch πέτυχαν να συνδυάσουν το λεπτό λευκό κεραμικό σώμα με τα εξαιρετικά χαρακτηριστικά χρήσης της Vitro-πορσελάνης. Λόγω των πρακτικών και αισθητικών πλεονεκτημάτων αυτού του υλικού, πολλές από τις σειρές σερβίτσιων Villeroy & Boch καθώς και όλες οι ειδικές σειρές ξενοδοχειακών σκευών είναι κατασκευασμένες από “Premium Porcelain”.

Παραδείγματα | Πιάτα που έχουν ξεχωρίσει στον χώρο

Η συγκεκριμένη σειρά των σεβίτσιων της Stylepoint, δίνει σε πολλούς σεφ από όλο τον κόσμο πρόσβαση σε εκλεκτά και ιδιαίτερα επώνυμα επιτραπέζια σκεύη. Υπάρχουν σχεδιαστές κεραμικών σε όλο τον κόσμο που δημιουργούν τα πιο μοναδικά προϊόντα στα στούντιο τους. Σε συνεργασία με σχεδιαστές κεραμικών παραγωγής μικρότερης κλίμακας, δημιούργησαν μια μοναδική και αποκλειστική σειρά επιτραπέζιων σκευών για το premium τμήμα της εστίασης. Ξεπερνώντας κάθε δημιουργικό σχεδιαστικό επίπεδο στην παραγωγή προϊόντων εξοπλισμού των χώρων εστίασης και φιλοξενίας.

| Πορσελάνινα μπολ από χάρτινα καλούπια |

| Πήλινα μπολ εμπνευσμένα από τις διπλωμένες γωνίες χαρτιού των origami για την Διεθνή Μπιενάλε Σύγχρονης Κεραμικής |

| Αειφορικά σχεδιασμένα προϊόντα εξοπλισμού, ειδικά φτιαγμένα από βράχους και πέτρες της θάλασσας |

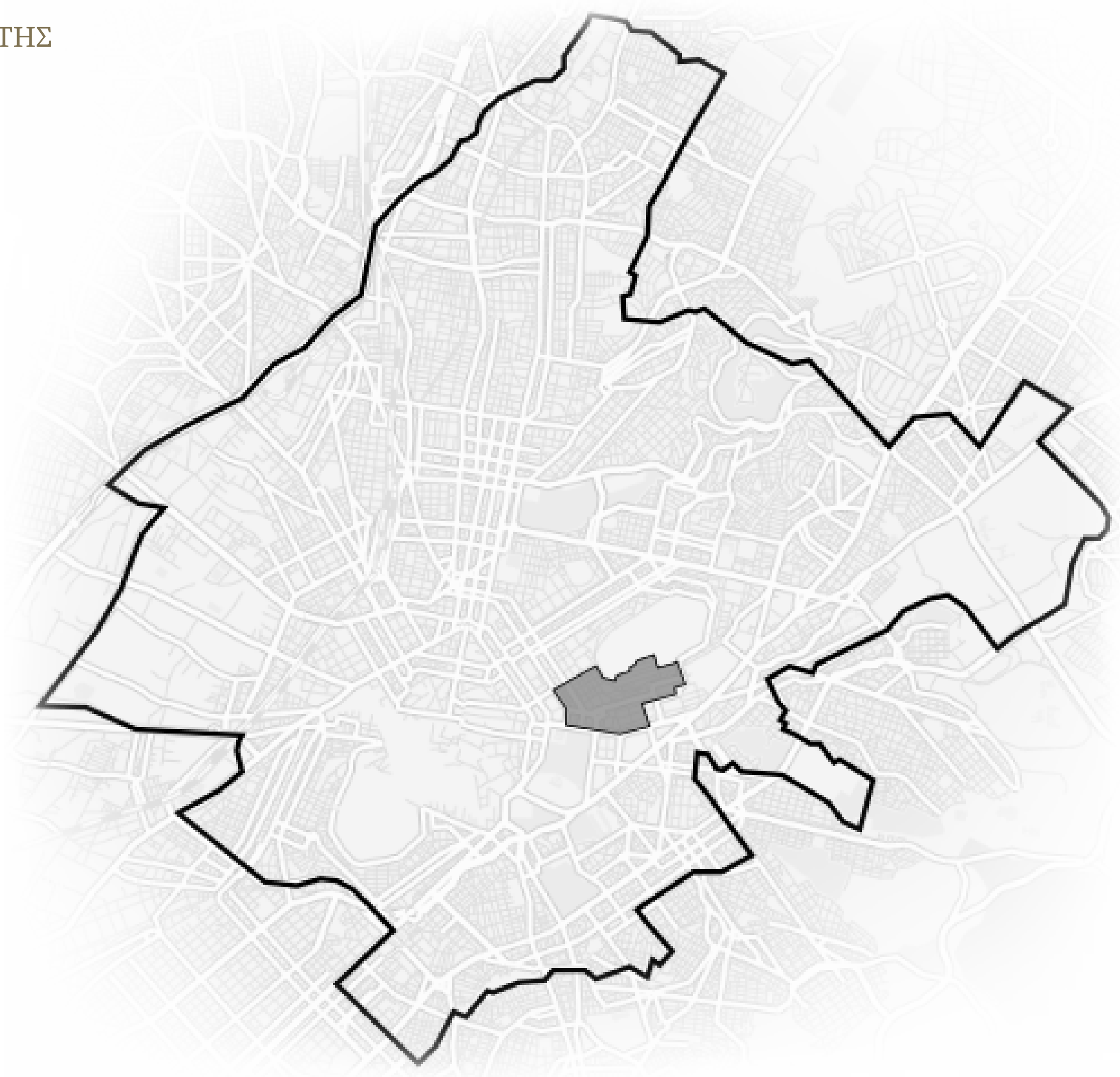

| Πιάτα φτιαγμένα από ελαφρόπετρα θαλάσσης |

| Πιάτα φτιαγμένα από χητίνη και από εξωτερικές φλούδες φρούτων |

Τοποθεσία

Το Κολωνάκι είναι συνοικία στο κέντρο της Αθήνας. Εκτείνεται από την οδό Πανεπιστημίου ανατολικά μέχρι το Μέγαρο Μουσικής. Νότια εκτείνεται ως τη λεωφόρο Βασιλίσσης Σοφίας όπου συνορεύει με τη γειτονιά της Ρηγίλλης ή Ανακτόρων και τη συνοικία του Παγκρατίου. Βορειοδυτικά εκτείνεται μέχρι την οδό Σίνα και την οδό Οίτης όπου χωρίζεται από την ιστορική συνοικία της Νεάπολης. Το Κολωνάκι ονομάστηκε έτσι λόγω ενός παλιού μαρμαρίνου στύλου ύψους 2 μέτρων και διαμέτρου 30 εκατοστών που βρέθηκε στην περιοχή και αναστηλώθηκε στην δεξιά σκάλα της Δεξαμενής. Οι Αθηναίοι του Μεσαίωνα, προς αποτροπή επιδημιών ή άλλων συμφορών συνήθιζαν να κάνουν λιτανείες και ιεροτελεστίες με θυσίες νεαρών ζώων. Στα σημεία που κατέληγαν αυτές οι λιτανείες ολοκλήρωναν την ιεροτελεστία και έστηναν το «κολωνάκι». Έχουν βρεθεί πολλά σημεία στην Αθήνα που είχαν στηθεί τέτοια κολωνάκια.

Κτίριο Μελέτης

Το υπό διαμόρφωση κτίριο μελέτης, το οποίο η λειτουργία χρήσης του έως και σήμερα αποτελεί ένα κατάστημα λιανικής πώλησης, όπου βρίσκεται σε ένα πολύ κεντρικό σημείο του Κολωνακίου, μεταξύ Παναγιώτου Αναγνωστοπούλου και Λεβέντη γωνία, κοντά σε πολλά εμπορικά μαγαζιά, εστιατόρια και καφετέριες, με κεντρικότερο δρόμο την Πατριάρχου Ιωακείμ, όπου γειτνιάζει το κατ' επιλογήν κτίριο μελέτης.

Ειδικότερα, αποτελείται από τρία διαφορετικά επίπεδα, τα οποία αναπτύσσονται καθ' ύψος δημιουργώντας μακρόστενους όγκους, σχεδόν διάτρητους λόγω της έντονης παρουσίας του γυαλιού στις βιτρίνες, κάνοντας το εσωτερικό του κτιρίου σχεδόν να “αιωρείται”, σε αντίθεση με τα μαρμάρινα στιβαρά υποστυλώματα τα οποία συγκροτούν τις δύο όψεις. Αναφορικά, των τριών επιπέδων, αποτελούν το κτίριο μελέτης το ισόγειο, ο ημιώροφος και ο 1ος όροφος, όπου συγκροτείται και στα τρία επίπεδα μία “κυκλική” ελευθερία κίνησης, εννοώντας τον τρόπο που θα κινηθεί ο χρήστης μέσα στον χώρο προκειμένου να περάσει από όλα τα εκθεσιακά ράφια που προβάλλονται σε κάθε όροφο του καταστήματος.

| Όψη του κτιρίου από την οδό Αναγνωστοπούλου |

| Όψη του κτιρίου από την οδό Λεβέντη |

| Κατεβαίνοντας την Αναγνωστοπούλου |

| Μπροστινή όψη του κτιρίου |

| Όψη της βιτρίνας από την οδό Λεβέντη |

| Όψη του ισόγειου κατά την είσοδο προς το κατάστημα |

| Όψη του ημιώροφου από το κλιμακοστάσιο |

| Όψη του ορόφου από το κλιμακοστάσιο |

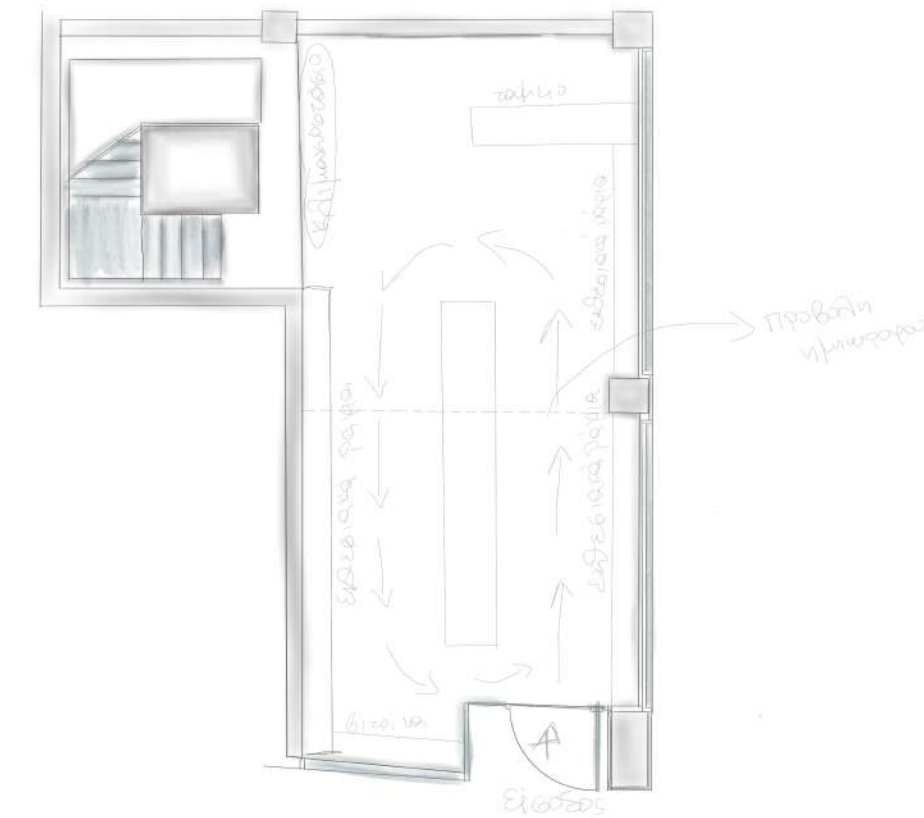
ΕΠΙΛΟΓΗ ΕΠΕΜΒΑΣΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΜΕΛΕΤΗΣ

Κτίριο Μελέτης

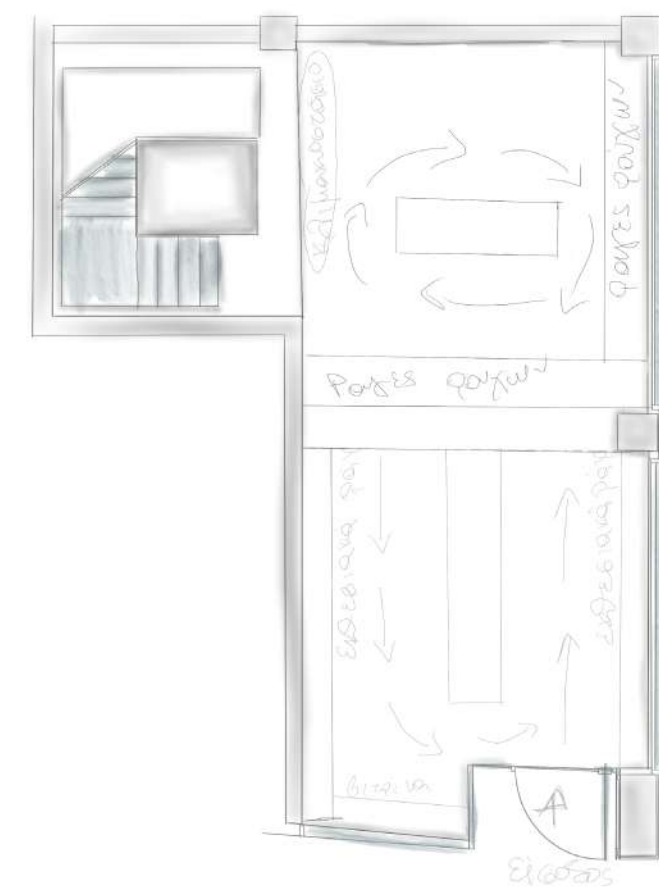
Αναλυτικότερα, βλέποντας και από τα σχέδια του υφιστάμενου κτιρίου μελέτης, στο ισόγειο όπου είναι και η είσοδος προς το κατάστημα από την δεξιά πλευρά του κτιρίου, έχουμε τον κύριο χώρο του καταστήματος ο οποίος οδηγεί προς το ταμείο έχοντας από την αριστερή πλευρά τον χώρο του κλιμακοστασίου και του ασανσέρ, αφήνοντας τον υπόλοιπο χώρο προς εκμετάλλευση εκθεσιακών ραφιών και βιτρινών, διατηρώντας μία κυκλική ελεύθερη κίνηση στο κέντρο του ισογείου τοποθετώντας έναν ορθογώνιο γεωμετρικό όγκο εκθεσιακών ραφιών και καθισμάτων.

Ο ημιώροφος ή αλλιώς πατάρι διατηρεί τον έντονο φυσικό φωτισμό που έχει το κατάστημα κατά την διάρκεια της ημέρας εφόσον ο προσανατολισμός του είναι νοτιοδυτικός, καθώς και την αίσθηση της εξωτερικευσης λόγω του μεγάλου ύψους που φτάνει στα 5,27 μέτρα. Το συγκεκριμένο επίπεδο, μπορούμε να πούμε ότι “κόβει” σχεδόν κατά το ήμισυ τον χώρο του ισογείου, διατηρώντας έτσι μια καλή κατανέμιση των γεωμετρικών όγκων του κτιρίου. Προστατεύεται από ένα στηθαίο 1 μέτρου σε σχέση με την στάθμη του συγκεκριμένου επιπέδου, και χρησιμοποιείται κυρίως για έκθεση διάφορων τεμαχίων ρουχισμού πλευρικά του χώρου.

Ο όροφος, ο οποίος επεκτείνεται κατά 8,92 μέτρα κατά μήκος του κτιρίου παράλληλα από την οδό Λεβέντη, είναι ουσιαστικά βοηθητικός και κυρίως για το προσωπικό του καταστήματος, εφόσον διατηρεί το μεγαλύτερο ποσοστό του χώρου για αποθηκευτικές χρήσεις, για την τοποθέτηση των Η/Μ, καθώς και για τα W/C του προσωπικού μαζί με ένα χώρο διαλείμματος, οποίος τοποθετείται στο πίσω μέρος του κλιμακοστασίου. Ο εκθεσιακός χώρος ωστόσο, αποτελεί το ίδιο μέγεθος και γεωμετρικό όγκο όπως αυτόν του ισογείου, διατηρώντας και εκεί την κυκλική ελευθερία κίνησης του χρήστη, με την χωρική κάλυψη των εκθεσιακών ραφιών πλευρικά του κτιρίου και στο κέντρο. Γενικότερα, όλο το κτίριο αποτελείται από μία συγκεκριμένη γεωμετρία απλή και στοχευμένη προς την λειτουργία χρήσης που διατηρεί αυτή την στιγμή, καθ’ όλα τα επίπεδα που το συγκροτούν.

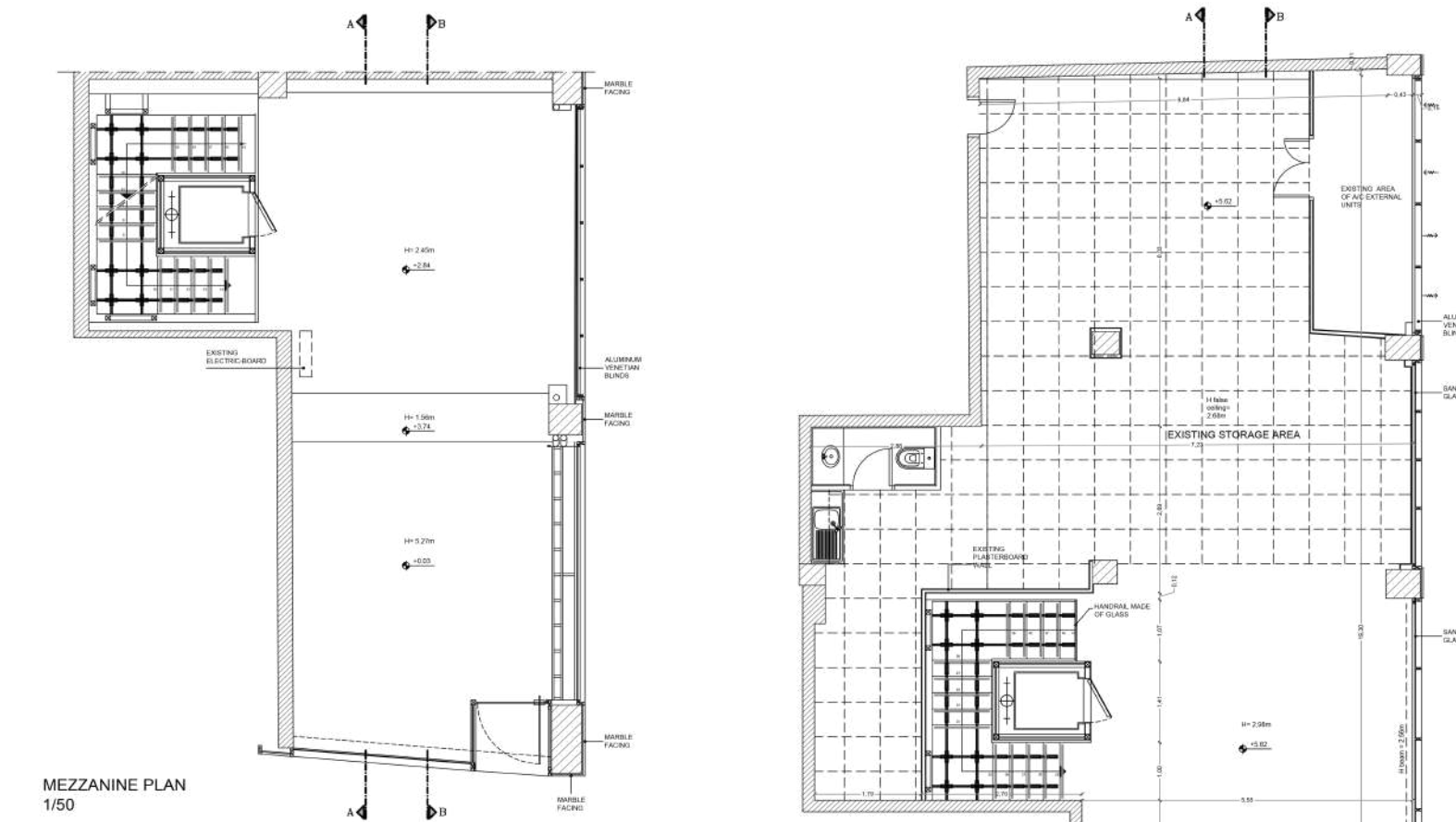

ΙΣΟΓΕΙΟ

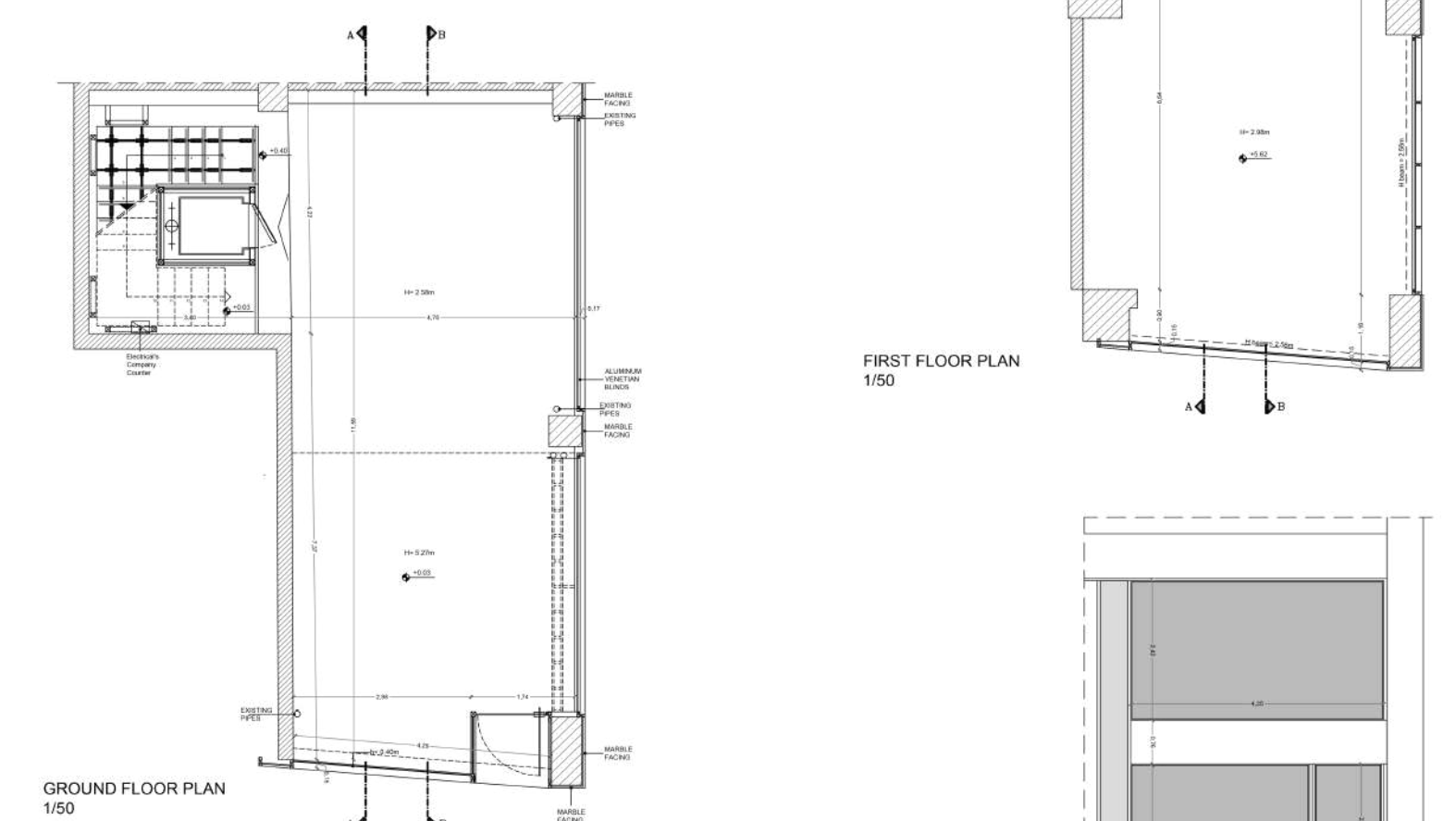

ΗΜΙΩΡΟΦΟΣ

| Διάγραμμα κίνησης του υφιστάμενου χώρου |

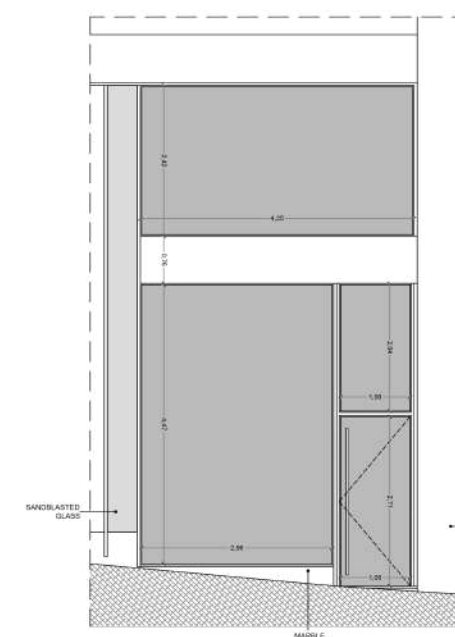

MEZZANINE PLAN
1/50

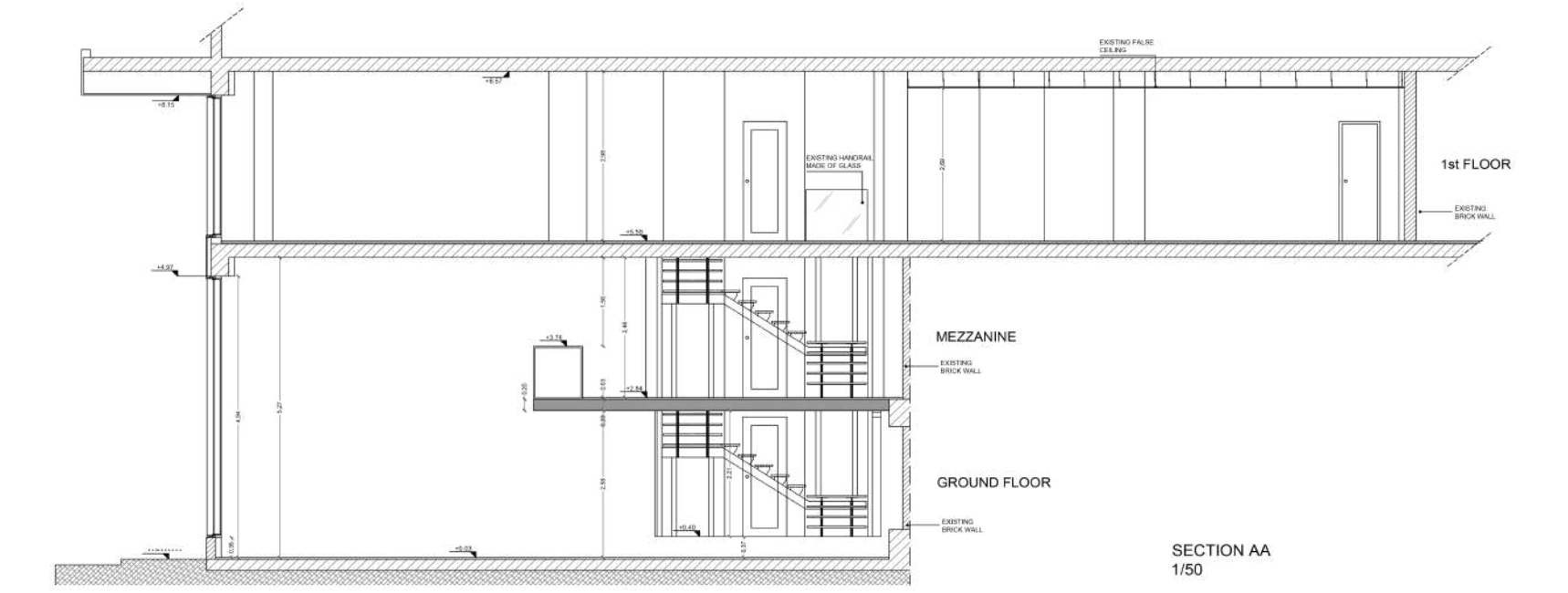

GROUND FLOOR PLAN
1/50

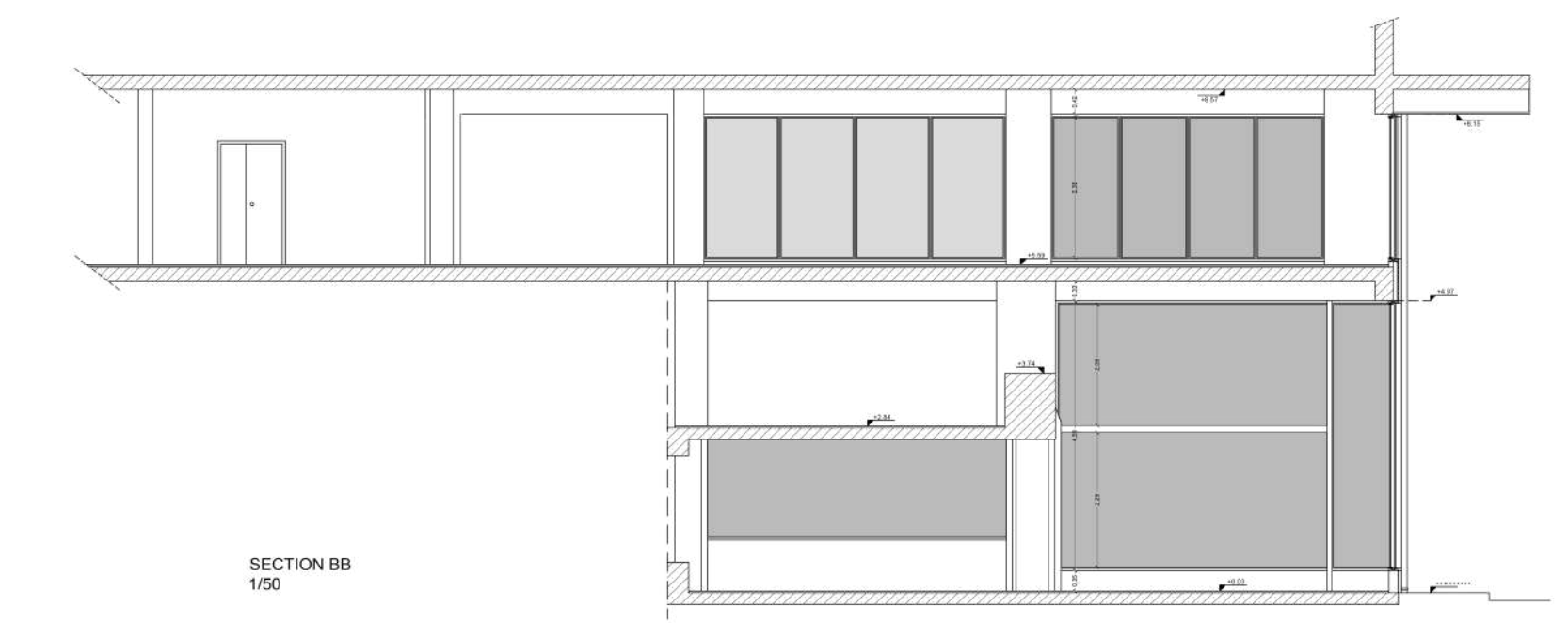
| Σχέδια του υφιστάμενου κτιρίου μελέτης σε κλίμακα 1:50 |

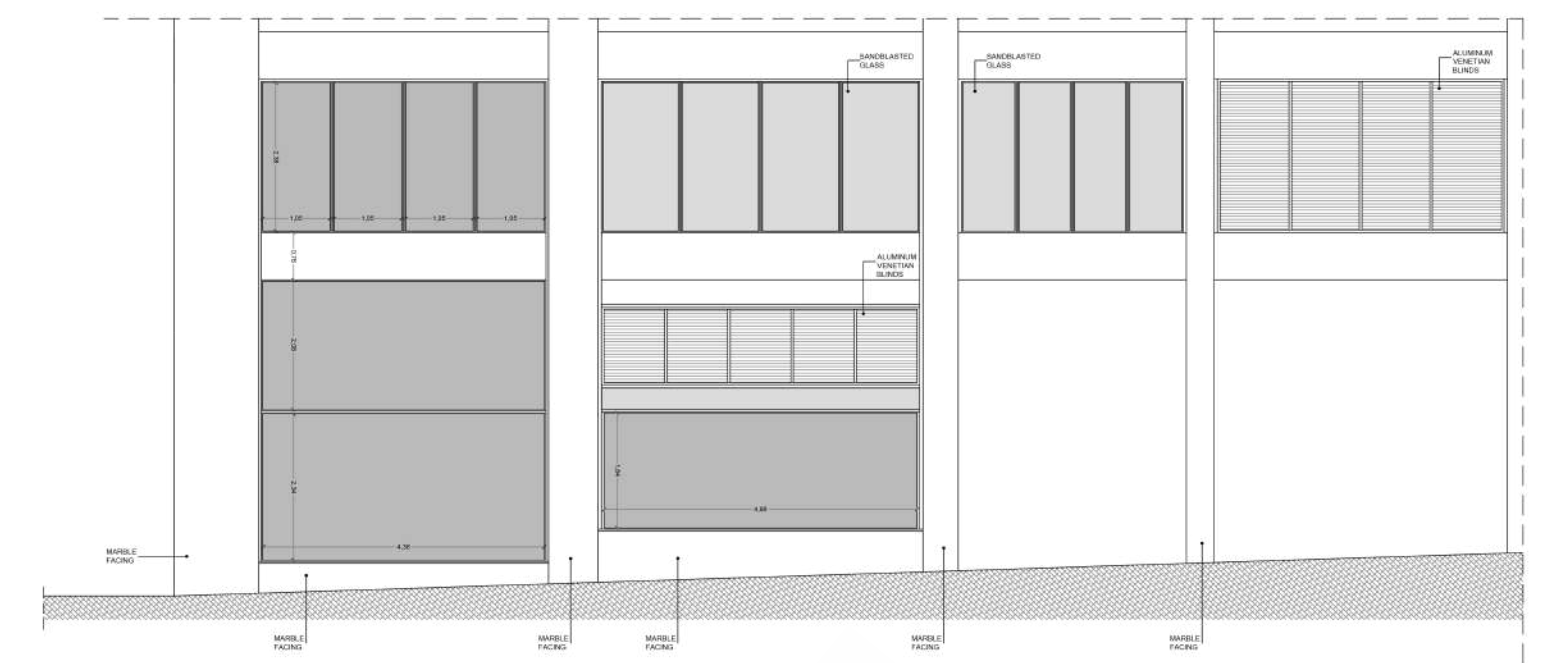
FRONT ELEVATION
1/50

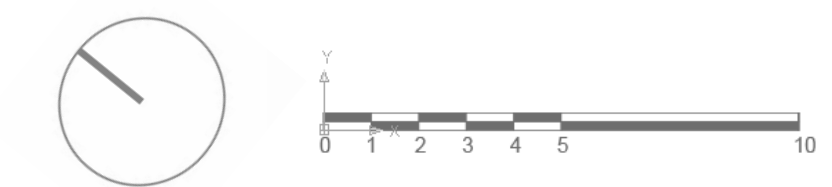
SECTION AA
1/50

SECTION BB
1/50

SIDE ELEVATION
1/50

Όρια περιοχής

Το κτίριο της περιοχής μελέτης βρίσκεται στο κέντρο του Κολωνακίου, το οποίο συνορεύει με δύο από τις κεντρικότερες οδούς του Κολωνακίου και συνάμα τις εμπορικότερες, αναφέροντας τις οδούς Τσακάλωφ και Πατριάρχου Ιωακείμ με πλήθος εμπορικών καταστημάτων, εστιατορίων και νυχτερινής ζωής. Συνδύζεται παράλληλα ο μεγάλος αριθμός στέγασης πολλών επιχειρηματικών, ιατρικών, δικηγορικών και αρχιτεκτονικών γραφείων αυξάνοντας έτσι, στο μέγιστο τον αριθμό καθημερινής επισκεψιμότητας της περιοχής αλλά και το εύρος του ηλικιακού φάσματος. Σε μόλις 15 λεπτά μπορεί ο επισκέπτης να περπατήσει την ανηφόρα από την Αναγνωστοπούλου, και να φτάσει στους πρόποδες του Λυκαβηττού, αλλάζοντας εντελώς το αστικό σκηνικό τοπίο και να θαυμάσει από ψηλά τη πυκνοκατοικημένη Αθήνα. Ωστόσο, μπορεί να βρεθεί και σε ησυχότερες οδούς - περάσματα, όπως οι οδοί Λεβέντη και Ξάνθου, όπου κυριαρχούν σε μεγαλύτερο ποσοστό οι πολυκατοικίες και οι προσωπικές κατοικίες ανθρώπων της περιοχής. Κατεβαίνοντας όμως, την Ηροδότου ο κόσμος και η κίνηση αρχίζει να αυξάνεται, φτάνοντας πάλι στην Πατριάρχου Ιωακείμ, όπου συναντώνται όλες οι οδοί εκεί.

ΑΝΑΛΥΣΗ ΠΕΡΙΟΧΗΣ

Χάρτης ανάλυσης περιοχής μελέτης | Γενικός χάρτης

Το κτίριο μελέτης γειτνιάζεται από πολύ σημαντικά σημεία ενδιαφέροντος που αποτελούν το αθηναϊκό σύμπλεγμα, ένα από αυτά είναι και η Πλατεία Κολωνακίου ή Φιλικής Εταιρείας, η οποία βρίσκεται σε προσωρινή κατάσταση εκτός λειτουργίας, λόγω εκτέλεσης έργων μετρό, γεγονός που μελλοντικά θα σήμαινε την μεγαλύτερη ανάδειξη και εύκολη επισκεψιμότητα του σημείου περιοχής μελέτης. Παράλληλα, βρίσκεται σε πολύ κοντινή απόσταση το Μουσείο Μπενάκη, ο Εθνικός Κήπος και φυσικά ο Λυκαβηττός. Ωστόσο, σε απόσταση μόλις 10 λεπτών μπορεί ο επισκέπτης να βρεθεί στο κτίριο μελέτης από τον σταθμό μετρό του Ευαγγελισμού και να περπατήσει στην γεμάτο κόσμο οδό της Πατριάρχου Ιωακείμ.

- ΓΕΝΙΚΟΣ ΧΑΡΤΗΣ
- ΚΤΙΡΙΟ ΜΕΛΕΤΗΣ
- ΟΡΙΑ ΠΕΡΙΟΧΗΣ
- ΟΡΙΑ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΜΕΛΕΤΗΣ
- ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΤΡΟ
- ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΑΠΟ ΣΗΜΕΙΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ

ΑΝΑΛΥΣΗ ΠΕΡΙΟΧΗΣ

Χάρτης ανάλυσης περιοχής μελέτης | Χάρτης εστιατορίων

Το κτίριο μελέτης περικλείεται από πολλά εστιατόρια τα οποία έχουν ήδη σχηματίσει ένα μέρος ευρυματικού κοινού, το οποίο επιλέγει να δειπνίσει στα συγκεκριμένα μαγαζιά, πιο γνωστά από αυτά να είναι το Zurbaran Athens στην Πατριάρχου Ιωακείμ, την Lykonrissi επί της Αναγνωστοπούλου, το Brotus Tavern στην Λεβέντη και την Brasserie Lorraine στην Σπευσίππου.

ΑΝΑΛΥΣΗ ΠΕΡΙΟΧΗΣ

Προφίλ Οδών | Οδός Παναγιώτου Αναγνωστοπούλου

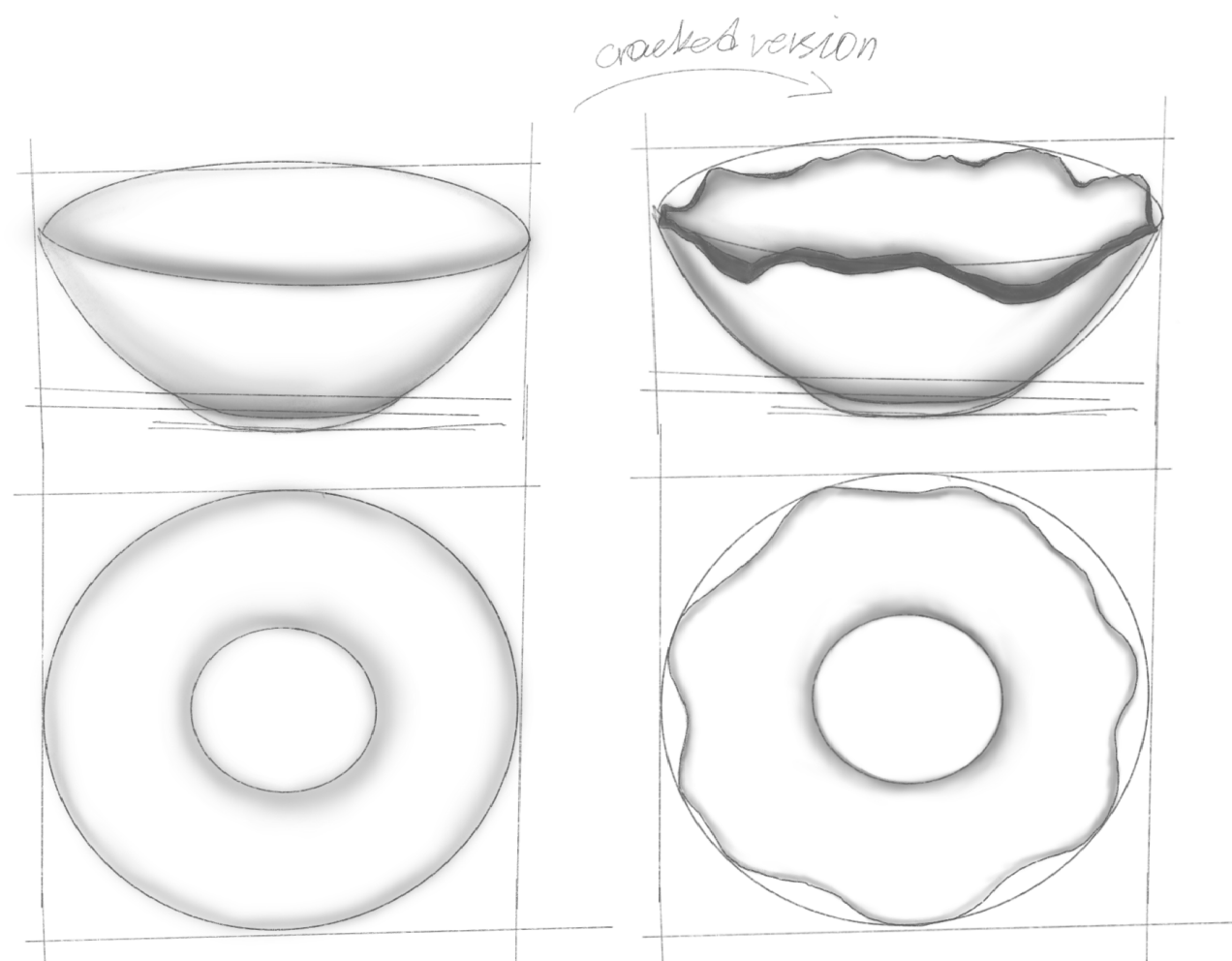
Προφίλ Οδών | Οδός Λεβέντη

Κεντρική Ιδέα | Μοντέλο Ιδέας

Η κατανάλωση φαγητού είναι αναγκαίο μέσο επιβίωσης του ανθρώπου, πέρα από αναγκαιότητα όμως, είναι και ο πρώτος φορέας επηρέασης της ψυχολογίας, είτε αυτός είναι θετικά είτε αρνητικά. Το πιάτο που σερβίρεται το φαγητό συμμετέχει σε όλους αυτούς τους τομείς, πόσο μάλλον στο ψυχολογικό τομέα και συγκεκριμένα στον αισθητικό. Διαφορετικά θα νιώσουμε με ένα αρτιμελές πιάτο, ανεξαρτήτως του υλικού του, με ένα αισθητικά καλά στημένο φαγητό στη μέση είτε στις άκρες του πιάτου. Έχει επιστημονικά αποδειχθεί, ότι ένα “ωραίο” πιάτο παροτρύνει τον καταναλωτή να καταναλώσει το φαγητό του με μεγαλύτερο ενθουσιασμό και πιο σημαντικά, κορεσμό.

Η ιστορία του σχεδιασμού των πιάτων, βλέπουμε ότι αρχίζει και επαναλαμβάνεται, φέρνοντας πάλι τα ξύλινα και οργανικά σε σχήμα πιάτα, των σκανδιναβικών χωρών και γενικότερα των μεσαιωνικών χρόνων. Επανέρχονται επίσης, βραχώδη και τύπου πέτρινα υλικά, προσπαθώντας να μιμηθούν τα αρχαϊκά χρόνια καθώς και πιάτα από κόκκαλα και δόντια μεγάλων σαρκοφάγων ζώων. Καταλαβαίνουμε δηλαδή, ότι γίνεται “επιστροφή στη φύση” και στον τομέα του σχεδιασμού πιάτων, θέλοντας να επανέλθει αυτή η αντίθεση των παρελθοντικών εποχών, που το φαγητό ήταν μόνο μια ανάγκη για επιβίωση, χωρίς να παίζει ρόλο από που καταναλώνεται, σε σύγκριση με τις τωρινές σύγχρονες εποχές που το πιάτο έχει και έναν σχεδιαστικά αισθητηριακό ρόλο.

Το μπολ ως αντικείμενο μπορεί να παρομοιαστεί και με την θεωρία του Heidegger για το βάζο ως αντικείμενο το οποίο περιβάλλεται και περιέχει το αόρατο και ορατό του χώρου, διότι ένα βάζο για να υπάρχει, οφείλεται στην οριοθέτηση του κενού. Η έλλειψη κάνει το βάζο να υπάρχει ταυτόχρονα όμως παραμένει βάζο γιατί εμπεριέχει την επιθυμία διατήρησης της μορφής του. Είναι το κενό που κάνει το βάζο να είναι βάζο επειδή οφείλεται σε κάτι που θεωρητικά είναι ανύπαρκτο. Η φύση του είναι το κενό, καθώς δεν είναι το βάζο που εμπεριέχει το κενό, είναι το κενό που κάνει το βάζο να υπάρχει και να εμπεριέχει τη δυνατότητά του. Ωστόσο, ο εναγκαλισμός τους είναι τόσο έντονος, που το ορατό μέρος του βάζου έχει εξουδετερώσει την καταγωγή του από το αόρατο. Όμως, όταν αυτό το βάζο το γεμίζουμε με νερό συνεχίζει να είναι μέρος του κενού γιατί το νερό εμπεριέχεται από το αόρατο και γίνεται ορατό. Με τον ίδιο ακριβώς τρόπο, λειτουργεί και το μπολ που ο καθένας καταναλώνει μια ποσότητα φαγητού, βρίσκεται στον χώρο όταν είναι άδειο και “μη χρήσιμο”, όταν όμως υπάρχει κάποιο φαγητό γίνεται “χρήσιμο” και γίνονται ένα με το ορατό μέρος εξουδετερώνοντας εντελώς το αόρατο μέρος. Σε αντίθεση έρχεται όμως η σχέση που δημιουργεί, το βάζο σχετικά με την ύπαρξη του. Αυτή είναι του σφυριού με το βάζο. Το σφυρί δεν μπορεί να προκαλέσει οποιαδήποτε ενέργεια είναι σχεδιασμένο να κάνει, αν δεν υπάρχει ο άνθρωπος. Ο άνθρωπος το παίρνει στα χέρια του και προκαλεί είτε κάποια καταστροφή είτε κάποια επιδιόρθωση. Έτσι και το βάζο αν σπάσει μέσω του σφυριού, δημιουργούνται κοφτερές γωνίες και η στρογγυλότητα που το περιείχε έχει πάψει να υπάρχει. Με αυτόν τον τρόπο, και το μπολ αν σπάσει αποκτά κοφτερές γωνίες και δημιουργεί διάφορες χαράξεις στην οντότητα του αοράτου. Άρα, το σφυρί και το μπολ, αποκτούν μια δική τους σχέση η οποία συμβάλλει στην διάρρηξη της κανονικότητας, δημιουργώντας ανακατατάξεις στο αόρατο χωρικό περιβάλλον.

Ο γνωστός αρχιτέκτονας Άρης Κωνσταντινίδης είχε αποδείξει με πολλούς τρόπους ότι η κατοικία είναι ένα “δοχείο ζωής”, είναι δηλαδή ο χώρος που γεννιέσαι, εξελίσσεσαι, γερνάς και πεθαίνεις. Είναι ένας χώρος προστατευμένος και οικείος, το μέρος που όλοι νιώθουμε ασφάλεια. Εξάλλου το δοχείο από μόνο του ως αντικείμενο, είναι σαν δύο χέρια που αγκαλιάζονται δημιουργώντας ένα εννοιολογικό δοχείο έτοιμο να γεμίσει το κενό που το περιβάλλει. Έτσι και το μπολ λειτουργεί με τον ίδιο τρόπο, η χωρικότητα που έχει ως αντικείμενο είναι σαν να δέχεται να γεμίσει με ζωή και το σπάσιμο που του δημιουργείται, είναι μεν σαν δίοδος ευκαιριών και ανοιγμάτων εννοιολογικά, είναι δε δίοδος σε λειτουργίες εξυπηρέτησης του εσωτερικού χωρικά. Η ρωγμή είναι ένας τρόπος δημιουργίας λειτουργιών και νέας ζωής, πράγμα αντιφατικό διότι το “σπάσιμο” υπονομεύει έμμεσα και την καταστροφή. Σε αυτή την περίπτωση, η ρωγμή είναι η ευκαιρία έκφρασης της νέας ζωής και της λειτουργίας αλλά και των χωρικών αντιθέσεων που διαθέτει η ρωγμή έμμεσα σαν έννοια. Αντιμετωπίζεται, με τον ίδιο τρόπο και η ιδέα, όπως και ο Κωνσταντινίδης τα αληθινά αρχιτεκτονικά έργα, ως αιωνόβια δέντρα που πατάνε γερά στο έδαφος και κάθε τόσο βγάζουν καινούργια φυλλώματα για να προσαρμοστούν στις νέες ανάγκες. Τα “δοχεία ζωής” χρησιμεύουν στα αιωνόβια δέντρα έτσι ώστε να ανταλλάσσουν τις νέες λειτουργικότητες που προκύπτουν από νέες λειτουργικές ανάγκες.

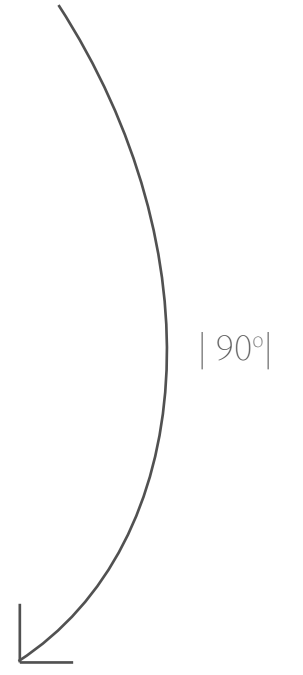
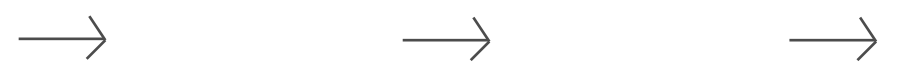
Με αυτήν την αφορμή, λοιπόν, η κεντρική ιδέα διατυπώνεται με το κέλυφος ενός κανονικού μπολ, όπου στην αρχική του μορφή ενδείκνυται ως ένα κοινότυπο μπολ, το οποίο έπειτα από την επέμβαση του σφυριού, σπάει και δημιουργεί σπασμένα και ραγισμένα κομμάτια στο τελειώμά του, δίνοντας την αίσθηση ενός σπασμένου κελύφους από αυγό. Αυτό το σπάσιμο δημιουργεί τεράστιες αντιθέσεις στο κτίριο εκπόνησης επανασχεδιασμού στο Κολωνάκι, φέροντας ως δίπολα, την καθετότητα και γραμμικότητα του κτιρίου αλλά και της τοπογραφικής δόμησης της περιοχής, με την ρωγμή, το σπάσιμο και τα οργανικά σχήματα του συγκεκριμένου πιάτου. Μπορούμε όμως, να διαπιστώσουμε ότι τα δύο δίπολα έχουν έναν κοινό παρονομαστή, τις έντονες κοφτερές γωνίες. Με την πρώτη ματιά, μπορεί να νομίσει κάποιος βλέποντας αυτό το πιάτο, ότι μπορεί να κοπεί από τις κοφτερές γωνίες που έχουν προκληθεί από τα σπασίματα. Όμως εν τέλει δεν μπορεί να κοπεί γιατί οι γωνίες είναι λαξευτές. Έτσι θα παρομοιαζόταν μεταφορικά και το κτίριο, το οποίο με τις κοφτερές, αυστηρές καθετότητες και γραμμικές στρώσεις που διαθέτει εσωτερικά και εξωτερικά είναι σχεδόν σαν να κόβεται.

Με αυτήν την αντίθεση προχωράει και ο σχεδιασμός, θέλοντας να έρθουν σε κρούση οι τάξεις αυτών των δύο θεμελιωδών σχεδιαστικών αρχών, με λέξεις κλειδιά όπως του οργανικού-ανόργανου, άδειο-γεμάτο, φως-σκιά, ραγισμένο-άρρηκτο, κρυφό-φανερό.

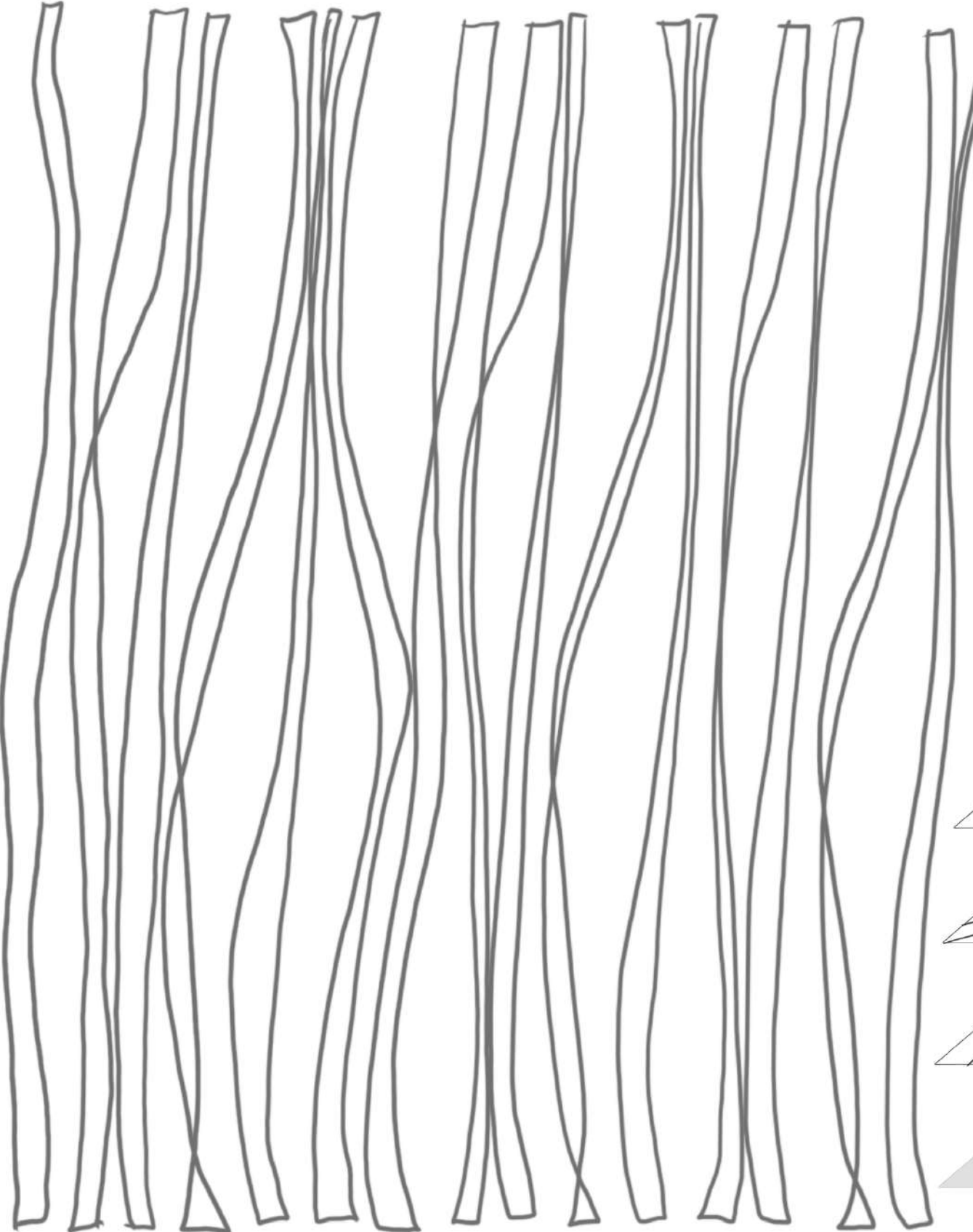
Η ιδέα της ρωγμής, δημιουργήθηκε από δύο παράγοντες παρατήρησης του πειράματος σπασίματος του σκεύους. Στην αρχή, από το ίδιο το σκεύος παρατηρώντας τα κοφτερά και οργανικά σχήματα που δημιουργούνται κατά την ενέργεια αυτή. Επομένως πάρθηκε ως σχεδιαστικό πρότυπο το αναρθόδοξο σχήμα που μορφοποιήθηκε, παίρνοντας από στάδια τελικής μορφοποίησης.

Αρχικά, τοποθετώντας οριζόντιες περασιές σε όλες τις σημαντικές ακμές που δημιουργούνται, ώστε στη συνέχεια να σχεδιαστεί ένα καινούργιο σχήμα το οποίο να ακολουθεί τον οδηγό των περασιών αυτών, και στο τέλος να φτάσει στην τελική του απλοποιημένη μορφή, όπου κυριαρχούν οι απλές οργανικές μορφές, αφαιρώντας τα έντονα κοφτερά σημεία που δημιουργήθηκαν στην αρχή. Παρόλο που η φύση του σκεύους είναι να βρίσκεται σε μία οριζόντια μόνιμη κατάσταση, δοκιμάζοντας να παρθεί ως πορεία η υπάρχουσα οριζόντια γεωμετρία, παίρνοντας οριζόντιες περασιές στις ακμές που δημιουργήθηκαν από το σπάσιμο. Ωστόσο, σε επερχόμενη προσπάθεια, φάνηκε αυτή η οριζόντια κατάσταση να μην προσαρμόζεται στην καθ' ύψος ανάπτυξη του κτιρίου επέμβασης, με αποτέλεσμα να έρθει αυτό το μορφοποιημένο περίγραμμα του σπασίματος σε κλίση των 90° μοιρών, ώστε να ακολουθήσει την γεωμετρική πορεία του κτιρίου.

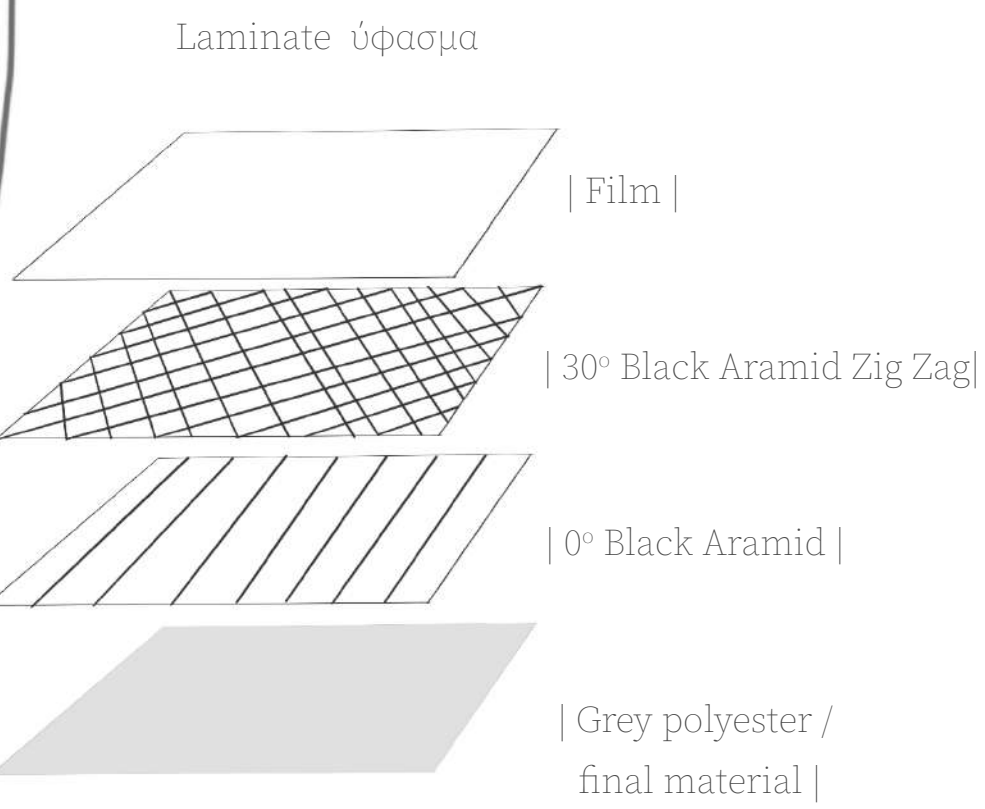
Έτσι, με τέσσερα απλά βήματα ξεκινώντας από την | οργάνωση | όπου ξεχωρίζονται όλες οι σημαντικές ακμές που σχηματίζονται με περασιές. Στη συνέχεια, είναι η | μορφοποίηση | όπου σύμφωνα με τον οδηγό των περασιών, δημιουργείται ένα σχήμα οργανικό αφαιρώντας όλα τα κοφτερά σημεία και προσθέτοντας οργανικά και με καμπύλες. Φτάνοντας στην | απλοποίηση |, όπου το περίγραμμα έχει πάρει ένα αφαιρετικό σχήμα σύμφωνα με τον οδηγό της μορφοποίησης, οδηγώντας το στην | τελική μορφή | του όπου μετά από αυτό το σημείο αρχίζει και πολλαπλασιάζεται δημιουργώντας κι αλλά τέτοια κάθετα στοιχεία διαφορετικών κατευθύνσεων και μορφών αλλά ομόρριζης προέλευσης.

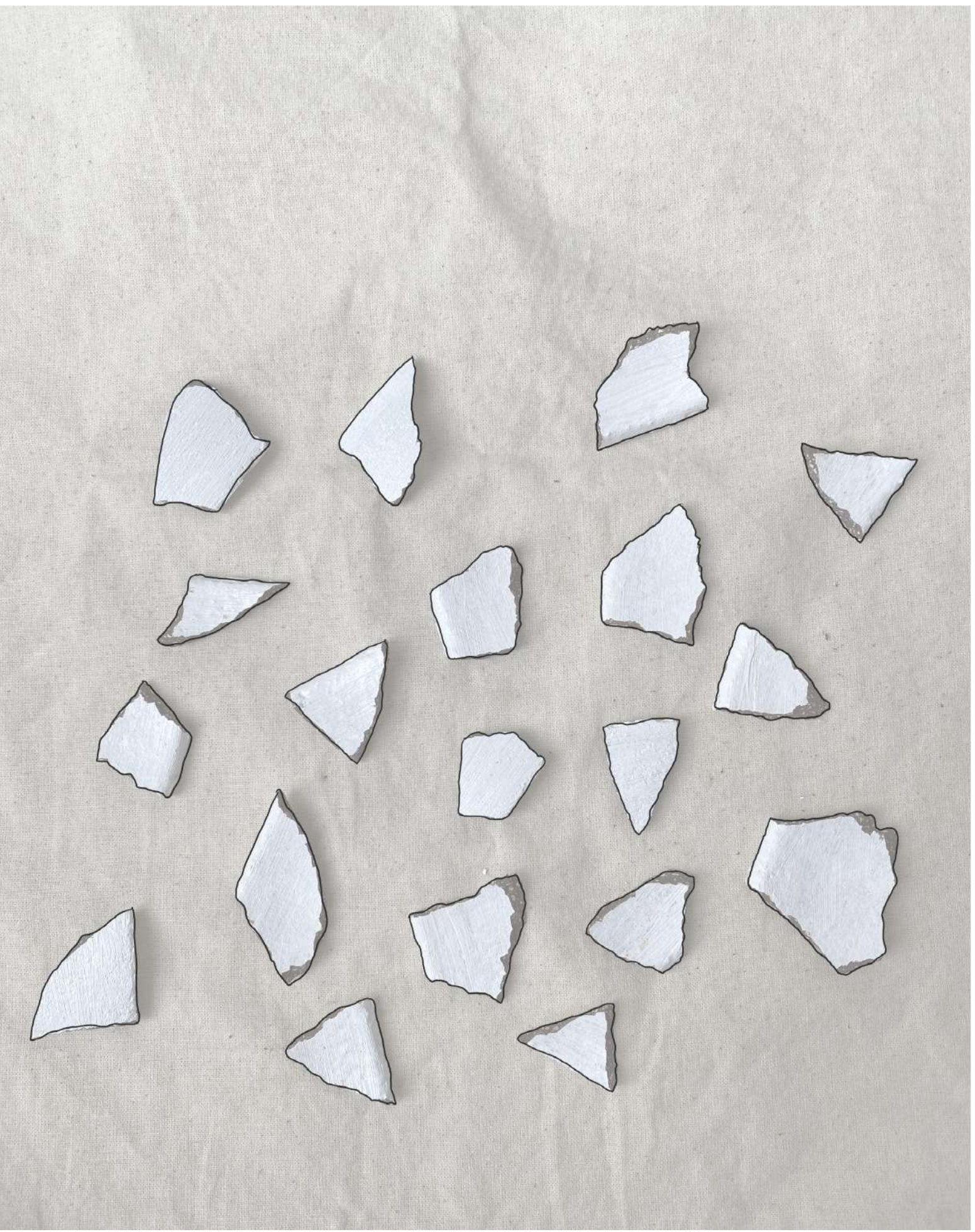
| 1 | | Οργάνωση | | 2 | | Μορφοποίηση | | 3 | | Απλοποίηση | | 4 | | Τελική μορφή |

Το ίδιο ισχύει και για τον δεύτερο παράγοντα παρατήρησης του πειράματος, αναφορικά των κομματιών που απομένουν από το σπάσιμο του σκεύους. Τα διαφορετικά σχήματα των σπασμένων κομματιών συμπληρώνουν και ολοκληρώνουν την αρχική μορφή του σκεύους. Οπότε, μπορεί να γίνει κατανοητό ότι η σειρά των βημάτων της εξελικτικής πορείας των στοιχείων στην τελική τους μορφή, παραμένει ίδια αποδεικνύοντας ότι και οι δύο κατευθύνσεις οδηγούν στο ίδιο αποτέλεσμα. Αυτό της οργάνωσης των στοιχείων, της μορφοποίησης, της απλοποίησης και τέλος της τελικής μορφής των στοιχείων που ακολουθούν ακριβώς την ίδια λογική με την ανάλυση και αποσύνθεση της πρώτης παρατήρησης. Για την υλοποίηση αυτής της ιδέας ωστόσο, έπρεπε να ερευνηθεί και να μελετηθεί η εφαρμογή των στοιχείων αυτών μέσα στον χώρο.

Έπειτα από έρευνα, η καλύτερη λύση μελέτης εφαρμογής των στοιχείων στο χώρο και συγκεκριμένα στο κτίριο, σε σχέση με την υλικότητα και την καλύτερη ανάδειξη της αρχικής ιδέας, ήταν αυτή του υφάσματος Laminate. Τα Laminate υφάσματα (ή καπλαμαδωτά) μπορούν να είναι ακόμα και σε 7 στρώσεις. Είναι ουσιαστικά διάφορες ρητινούχες στρώσεις φιλμ συνήθως πολυεστερικές, οι οποίες μπορούν να κρατήσουν την καμπυλότητα του επιλεγμένου υφάσματος, των οποίων όλες αυτές οι στρώσεις θα επενδυθούν σε τελική μορφή, κρατώντας το στοιχείο αυτό σταθερό χωρίς απαραίτητα να μην έχει την κίνηση και την υλικότητα της κουρτίνας. Στην συγκεκριμένη περίπτωση, χρειάζονται τέσσερις στρώσεις. Το film, το black aramid σε 30° σε zig zag, το black aramid σε 0° και τέλος, το επιλεγμένο υφασμα που θα επενδυθεί το στοιχείο.

| 1 |

| Οργάνωση |

| 2 |

| Μορφοποίηση |

| 3 |

| Απλοποίηση |

| 4 |

| Τελική μορφή |

Η αλλαγή χρήσης

Η αλλαγή χρήσης για το συγκεκριμένο κτίριο, θεωρήθηκε ρίσκο για την καλύτερη ανάδειξη της ιδέας, πίσω από όλη την έρευνα και μελέτη που έχει γίνει αναφορικά με το πλήθος των εστιατορίων της γύρω περιοχής και όχι μόνο. Ωστόσο, η συγκεκριμένη πρόταση δεν θα μπορούσε να πάρει μορφή, αν δεν ήταν τα δεδομένα έτσι όπως είναι. Ένα ρίσκο γίνεται μια πρόκληση με αποτέλεσμα, τον εναγκαλισμό μιας ιδέας καινοτομίας στα πλαίσια των χώρων εστίασης.

Η αλλαγή χρήσης αφορά την μετατροπή ενός σχετικά νεόδμητου κτιρίου στο κέντρο της Αθήνας, από κατάστημα λιανικής πώλησης, σε εστιατόριο με πωλητήριο προϊόντων εξοπλισμού εστίασης. Έχουμε δει πολλές φορές χώρους εστίασης όπως καφετέριες και all day bars στην Ελλάδα, να εκμεταλλεύονται ένα κομμάτι του brand τους και να τα λειτουργούν συνολικά ως concept stores, συνήθως με είδη ρουχισμού ή διάφορων διακοσμητικών αντικειμένων και με αυτό τον τρόπο να συνεχίζουν να αυξάνονται με το ίδιο μοτίβο concept, λόγω μεγάλης κοινωνικής εμβέλειας. Η συγκεκριμένη ιδέα στο κτίριο μελέτης ωστόσο, δεν είναι αρκετά γνωστή στην Ελλάδα όσο είναι και στο εξωτερικό. Σύμφωνα οπότε με όλες αυτές τις πληροφορίες, δημιουργείται ένας νέος τύπος εστιατορίου, διαφορετικός από όλους αυτούς που γνωρίζουμε έως τώρα. Η λειτουργία εστιατορίου με την δυνατότητα πώλησης όλων των επιτραπέζιων σκευών που σερβίρονται στο τραπέζι.

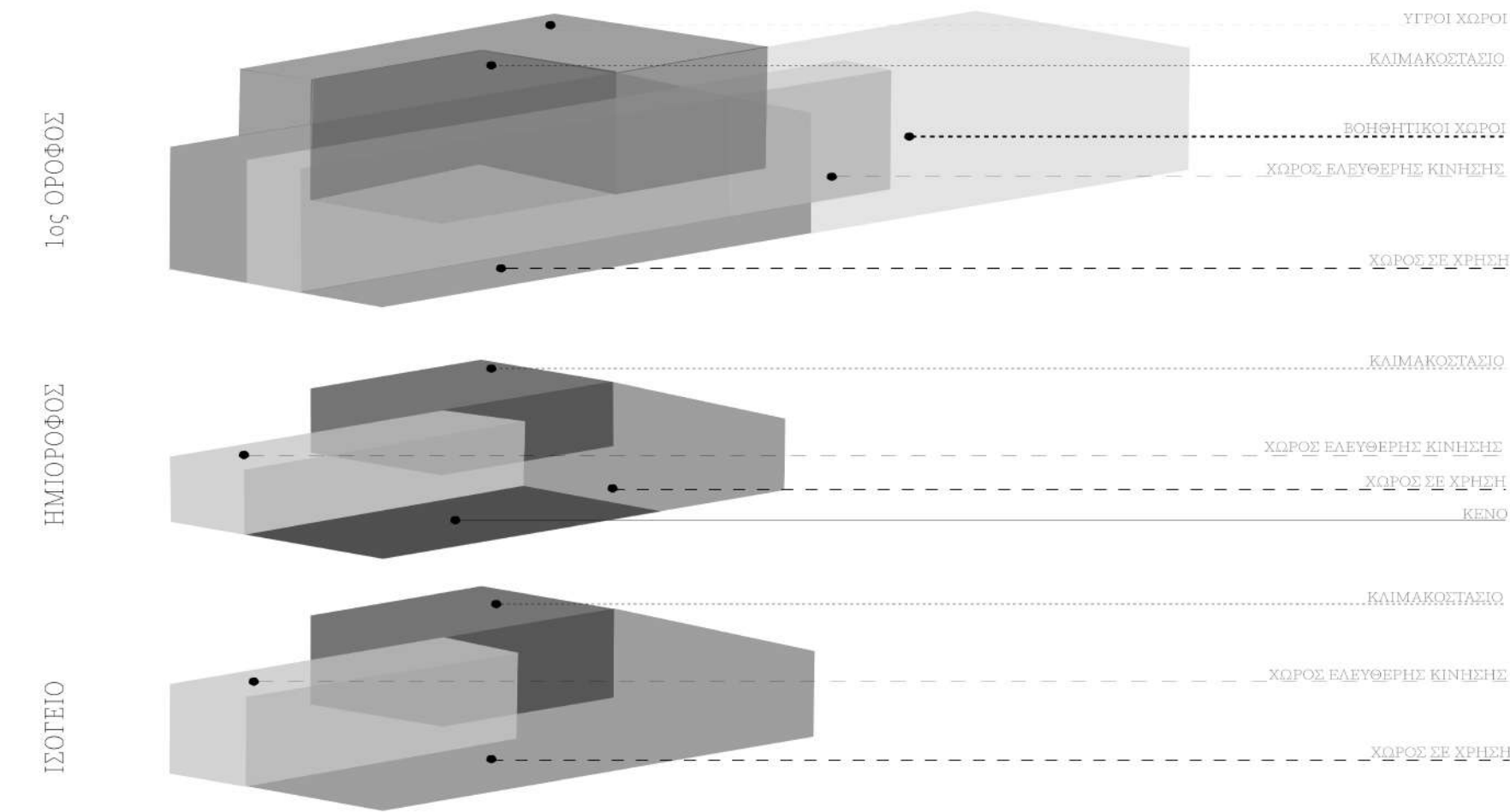
Στο συγκεκριμένο κτίριο, κύριο μέλημα ήταν να μην γίνει έντονη η επεμβατική σχεδιαστική συμπεριφορά τόσο ως προς το εξωτερικό κέλυφος, όσο και στο εσωτερικό. Έγιναν οπότε, μικρές επεμβάσεις πιο έμμεσες, προκειμένου να γίνει με ρεαλιστικό τρόπο η εξέφραση της ιδέας στον χώρο. Πέρα λοιπόν, από τα κάθετα στοιχεία που προστίθενται σε σημεία που κυριαρχεί η υλικότητα του γυαλιού, στα εξωτερικά παράθυρα δηλαδή καθ' ύψος του κτιρίου -ακολουθώντας την γεωμετρική του πορεία- αλλά και σε σημεία διαχώρισης των ζωνών εσωτερικά. Είναι ουσιαστικά μια “προστατευτική” στρώση στο ορατό του χώρου, διαχωρίζοντας όμως την έννοια του ορατού και του αοράτου για την χρήση πριν εισέλθει ο χρήστης στο κτίριο.

Στο ισόγειο λοιπόν, προστέθηκαν οι χώροι του μπαρ και της κύριας σάλας, έχοντας ένα μοναδικό μοναστηριακό τραπέζι για περιορισμένο αριθμό ατόμων και συνάμα απεριόριστων. Όλη η ιδέα βασίστηκε στην δημιουργία ενός καινούργιου concept για τους χώρους εστίασης, έπρεπε έτσι να διατηρηθεί και στον εσωτερικό σχεδιασμό. Η ιδέα του μοναστηριακού τραπέζιού φέρνει κοινωνικές αντιλήψεις που έχουμε καταρρίψει στις σύγχρονες εποχές, αναφέροντας το συμπόσιο του Πλάτωνα και όλες αυτές τις συζητήσεις και φιλοσοφικούς διαλόγους που γίνονταν από ανθρώπους κάθε κοινωνικής τάξης και πνευματικού επιπέδου με μοναδικό στόχο την αντάλλαξη ιδεών. Έχουμε παρατηρήσει σε αρκετούς χώρους εστίασης να αρχίζει να εμφανίζεται αρκετά φειδωλά στον σχεδιασμό. Στο συγκεκριμένο εστιατόριο όμως, ξεδιπλώνεται με γενναϊόδωρο τρόπο, δίνοντας στον χρήστη αυτήν την μοναδική επιλογή.

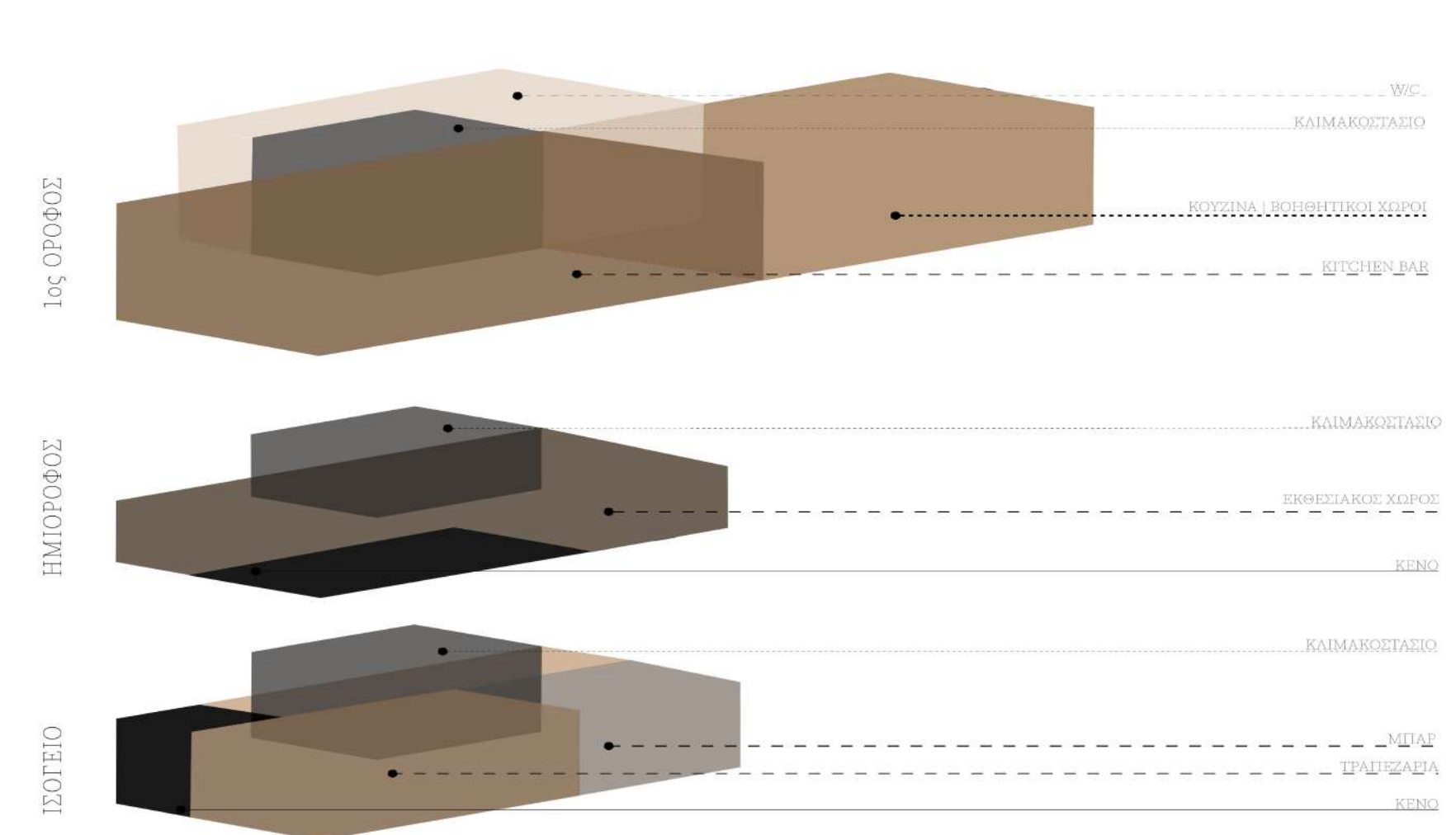
Στον ημιώροφο, όπου βρίσκεται ο εκθεσιακός χώρος, θα μπορούσαμε να πούμε ότι δημιουργήθηκε με την ιδέα της προσομοίωσης προσθέτοντας ένα “έτοιμο” σερβιρισμένο τραπέζι που στην τελική του φάση να χρησιμοποιείται ως μέρος του εκθεσιακού χώρου για την καλύτερη ανάδειξη των προϊόντων. Η γεωμετρία του χώρου, σχεδιάστηκε σύμφωνα με τους όγκους που αναπτύσσεται το κτίριο, καθ' ύψος και κατά μήκος, έτσι δημιουργήθηκε η ιδέα της “πασαρέλας” ενός διαδρόμου που θα επεκτείνει τον υφιστάμενο χώρο του στηθαίου που βρίσκεται το πατάρι, προκειμένου να καλυφθεί η ανάγκη εκθεσιακών ραφιών στον χώρο.

Τέλος, στον όροφο, η γεωμετρία των όγκων διατηρείται, σχεδιάζοντας ένα open kitchen bar που διατρέχει την ζώνη εισόδου της κουζίνας στο πίσω μέρος του κτιρίου και κρατώντας παράλληλα την ανάπτυξη του κτιρίου που ξεδιπλώνεται κατά μήκος.

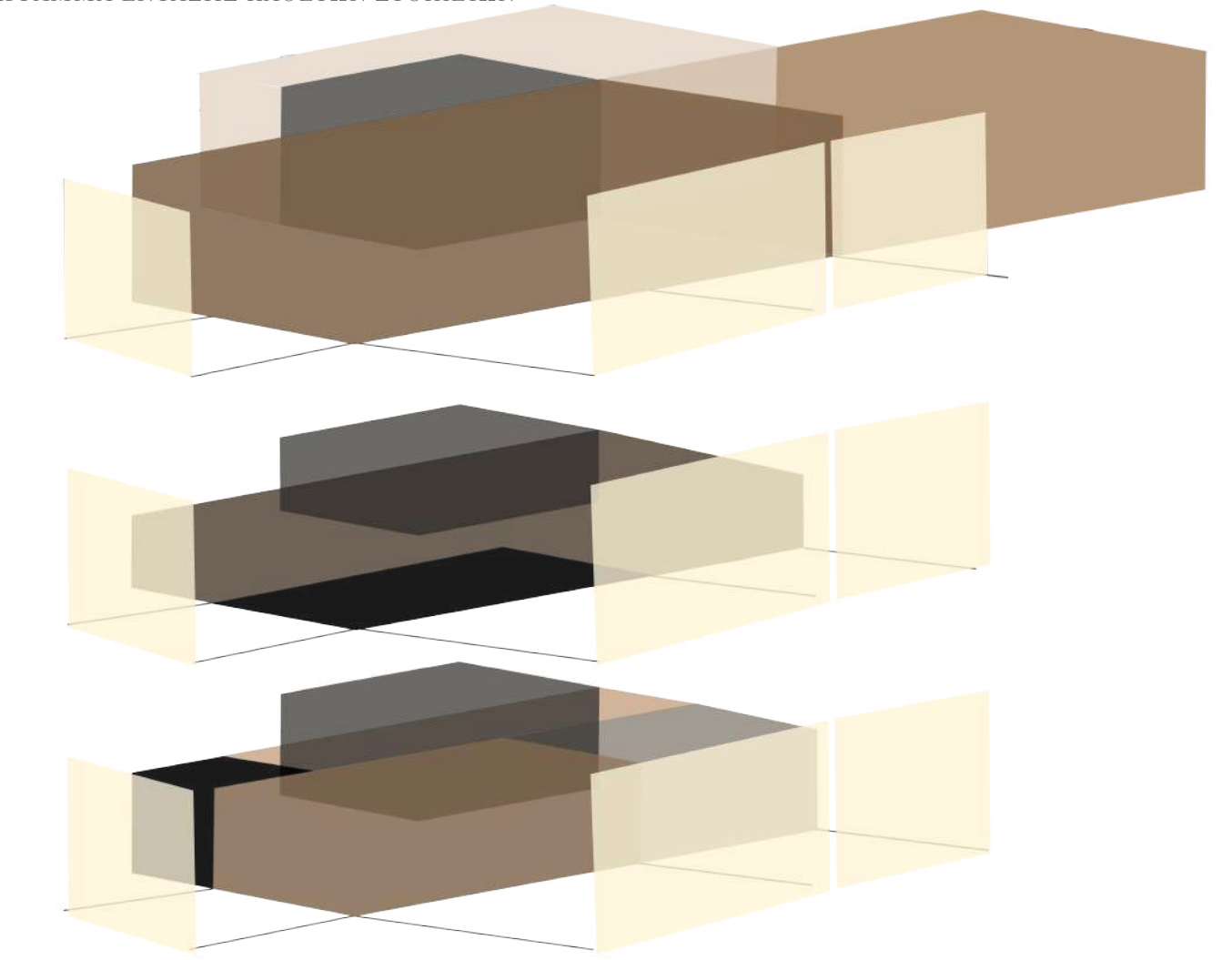
ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΟΓΚΩΝ

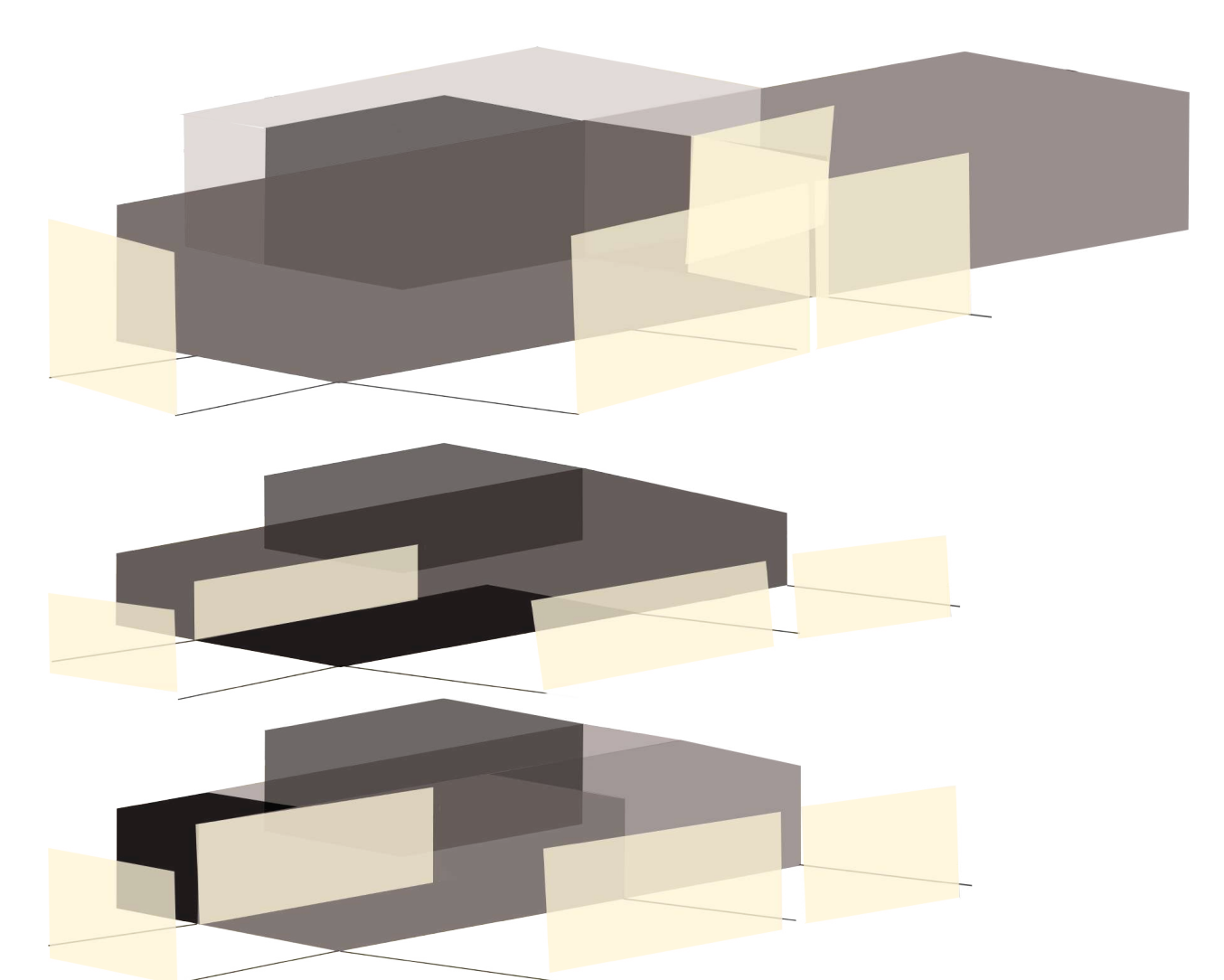
ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΧΡΗΣΕΩΝ

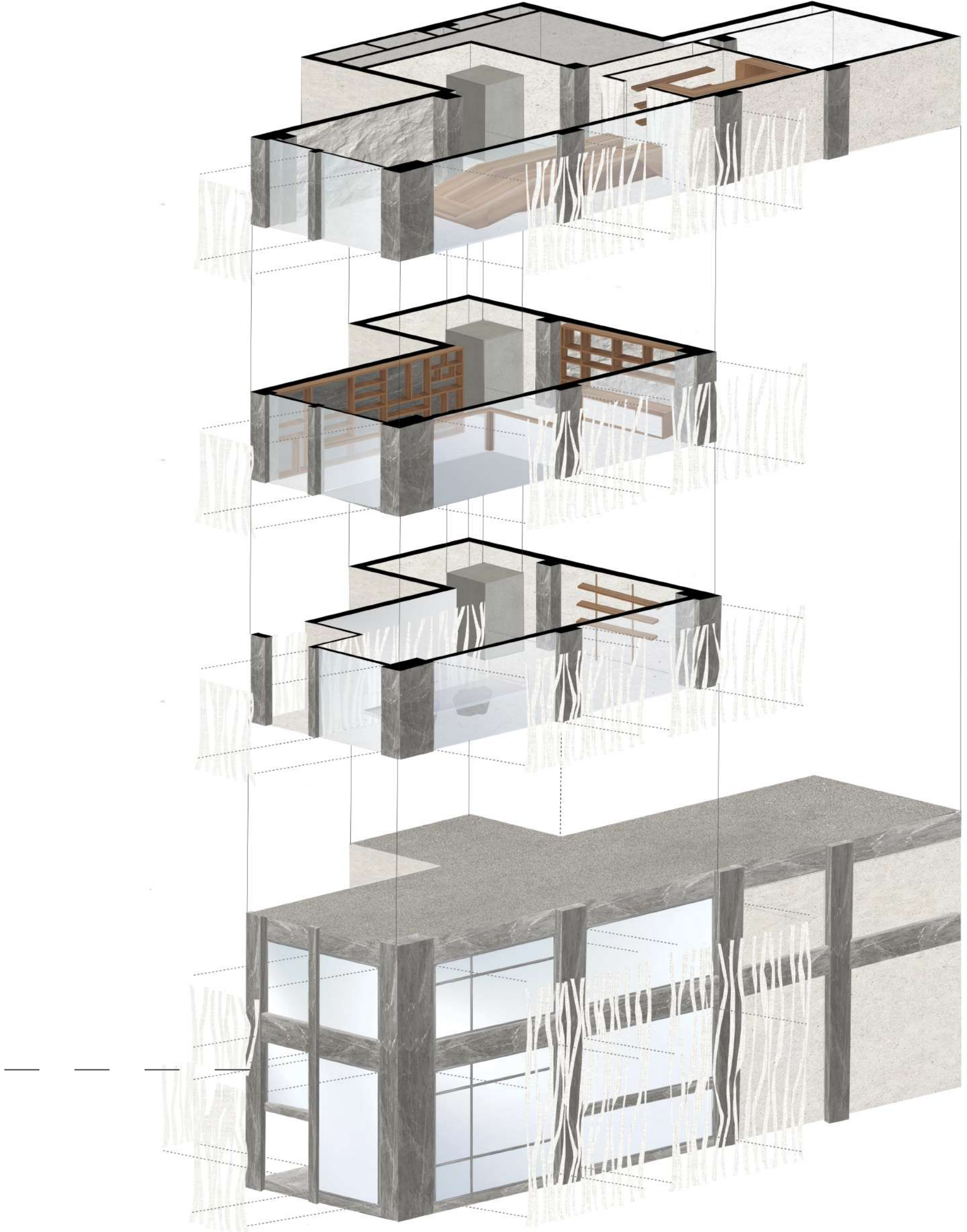
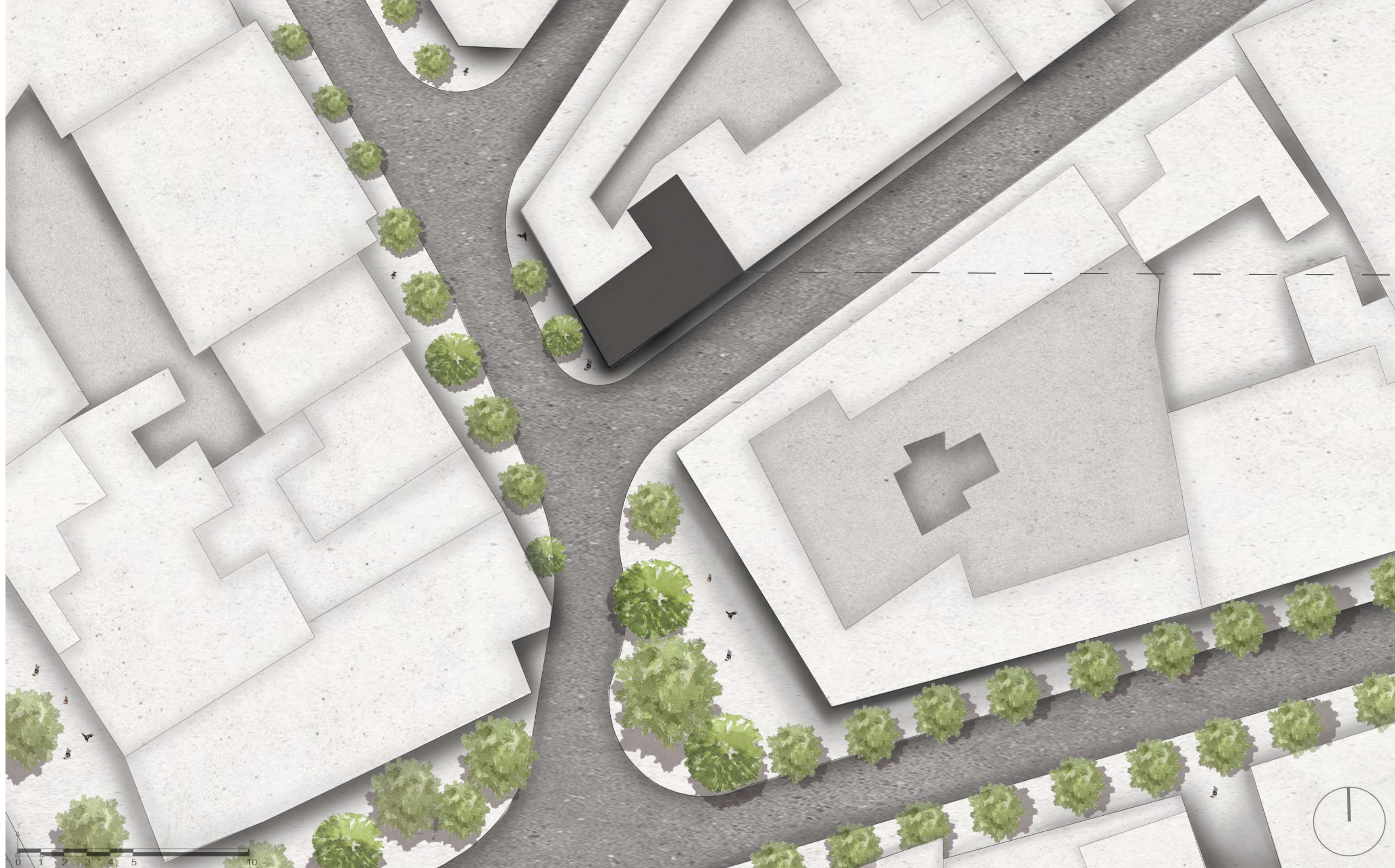

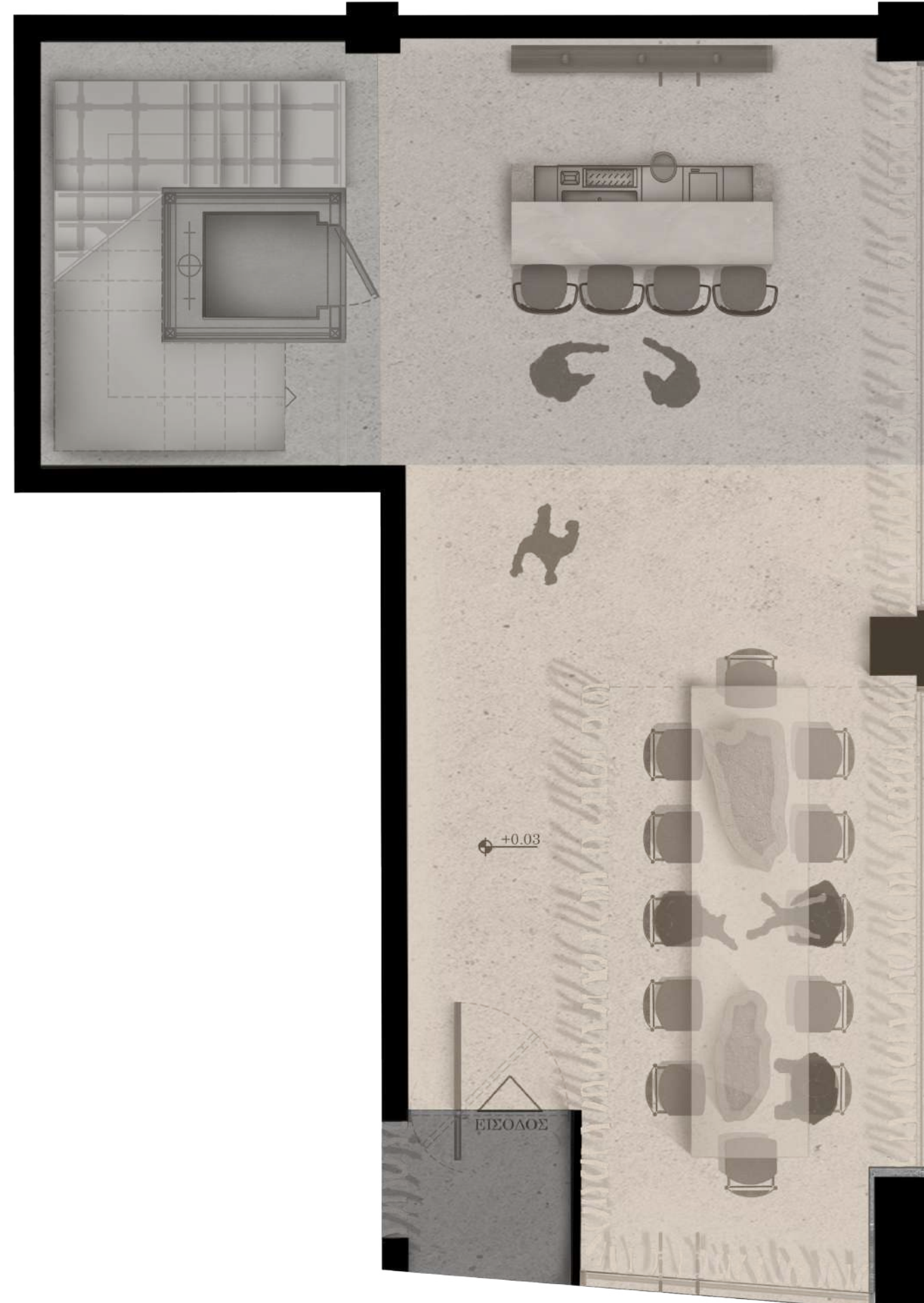
ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΕΝΤΑΣΗΣ ΚΑΘΕΤΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ

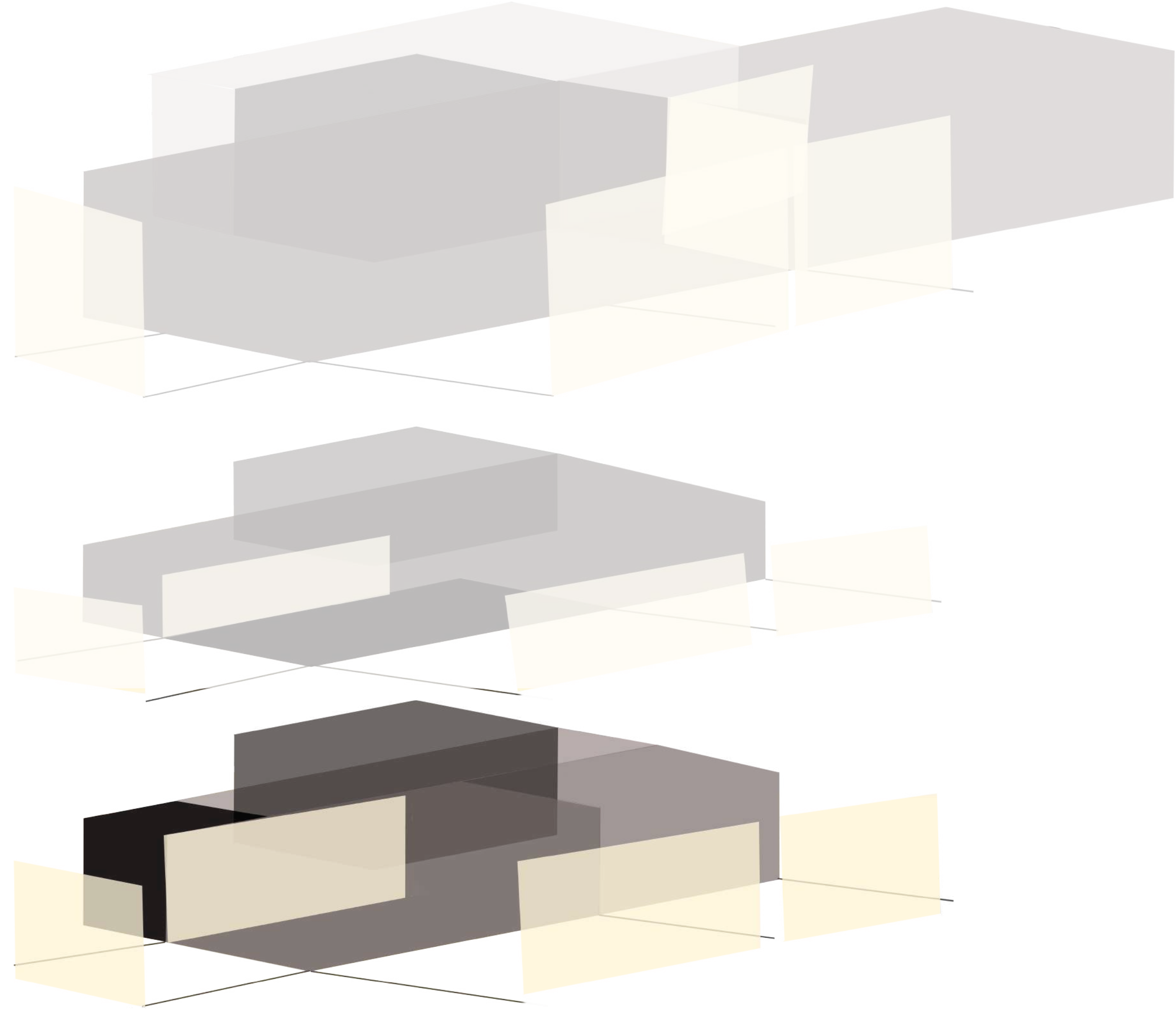
ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΕΝΤΑΣΗΣ ΚΑΘΕΤΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΚΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

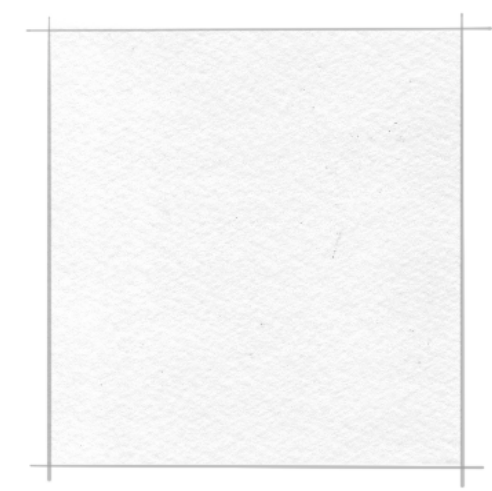

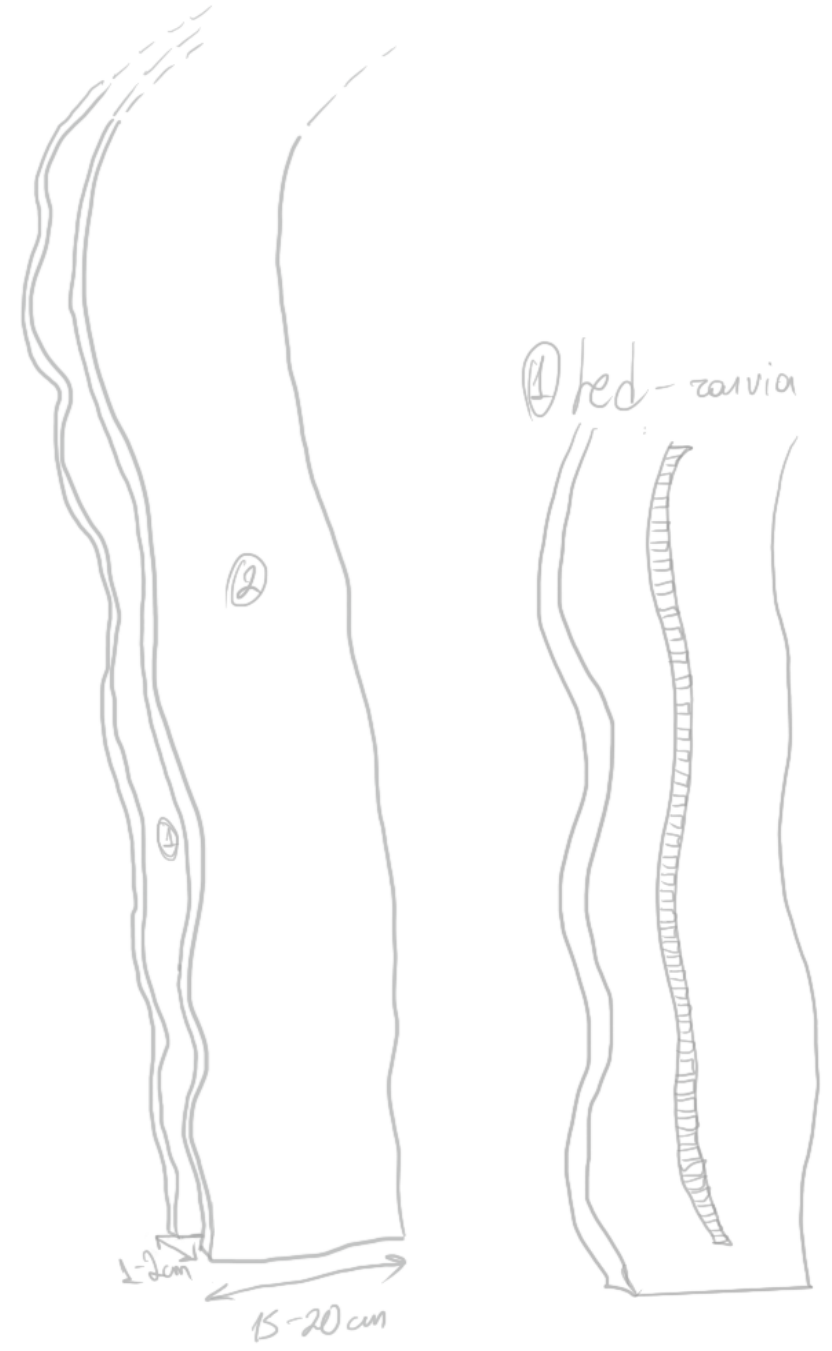
- Κάτοψη Ισογείου
- Υπόμνημα
- | Σάλα |
 - | Μπαρ |
 - | Κλιμακοστάσιο |
 - | Είσοδος |

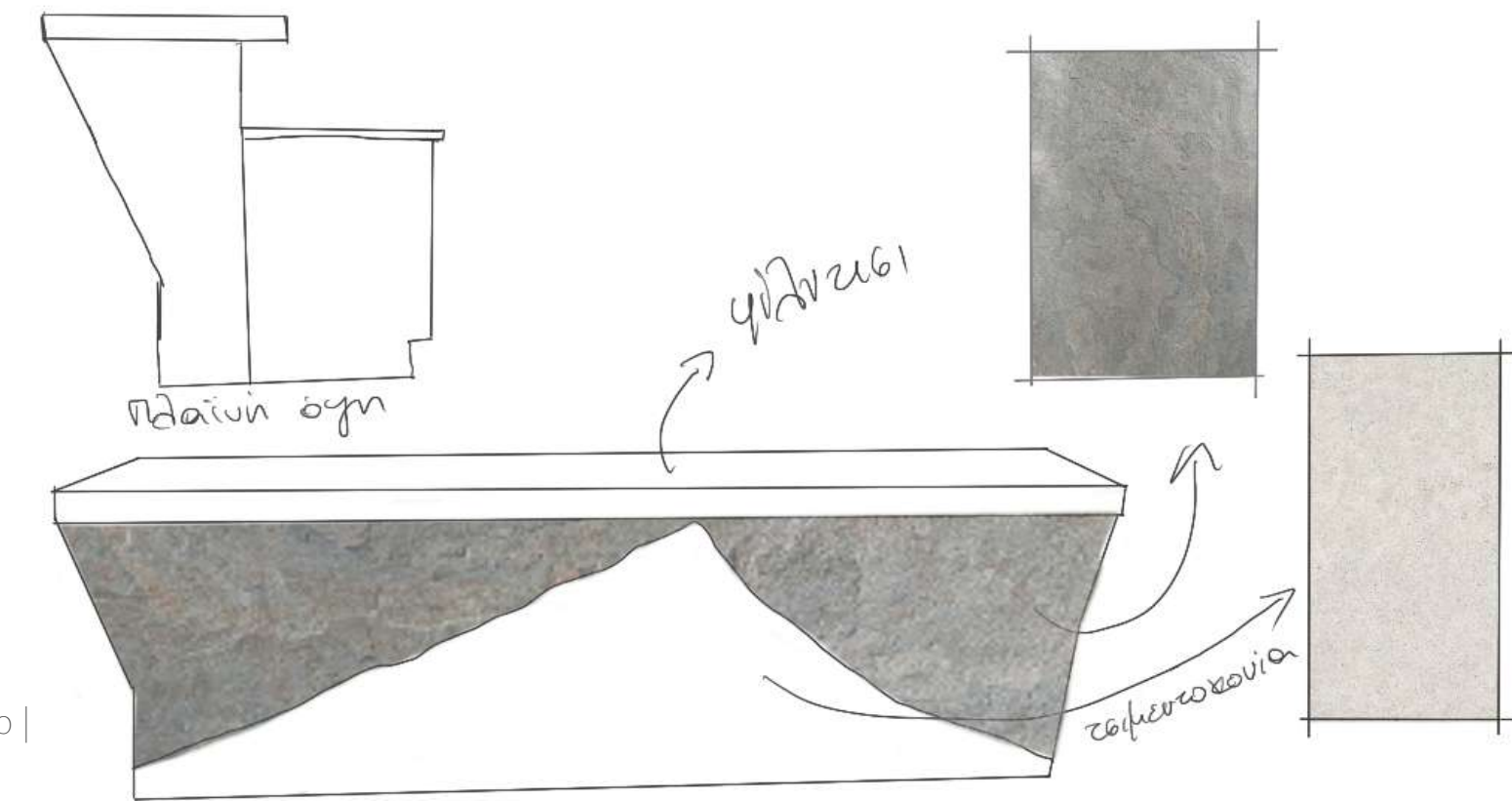
② γλίσσο πτυχώσεων

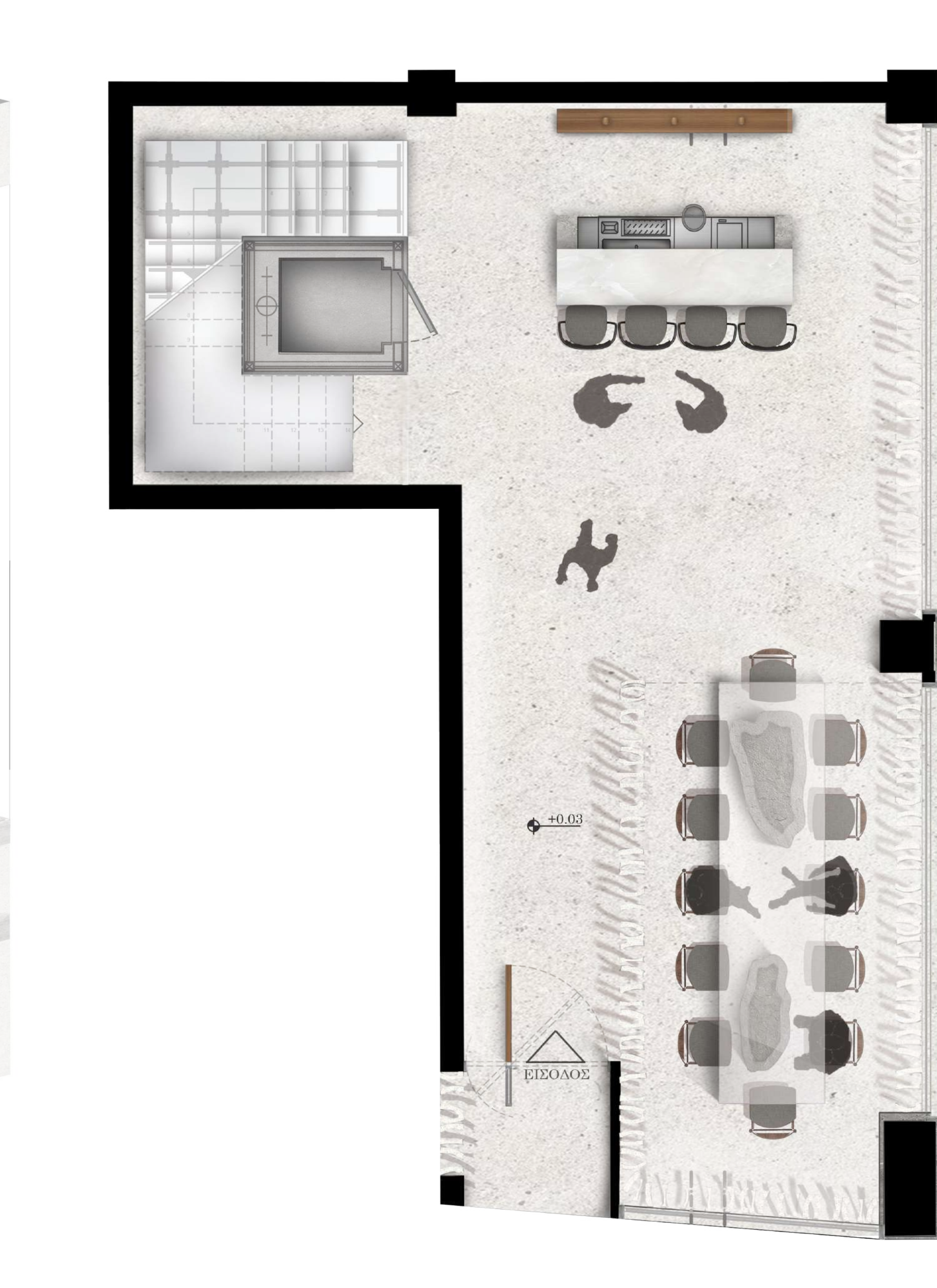
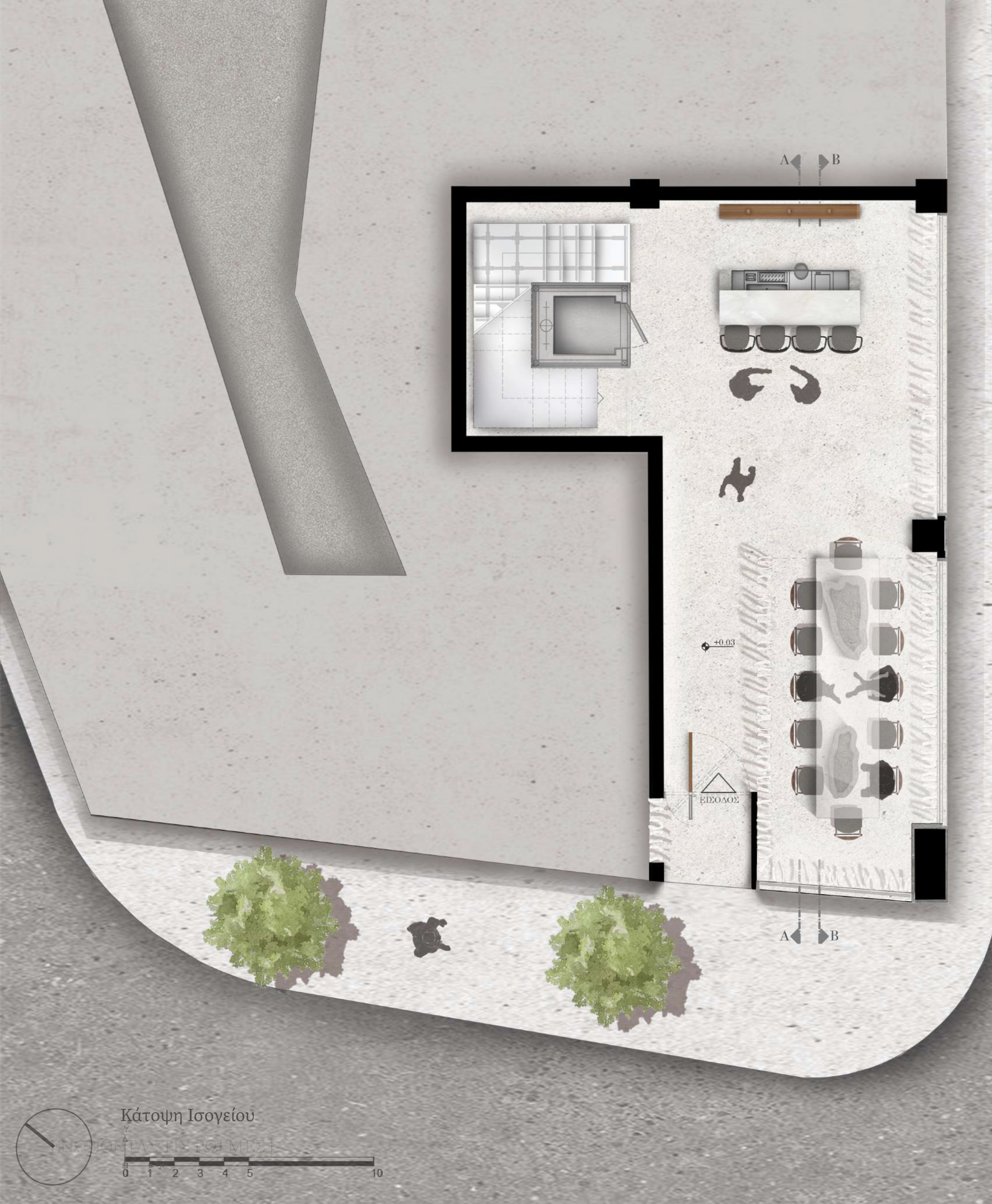
| Σκίτσο πτυχώσεων |

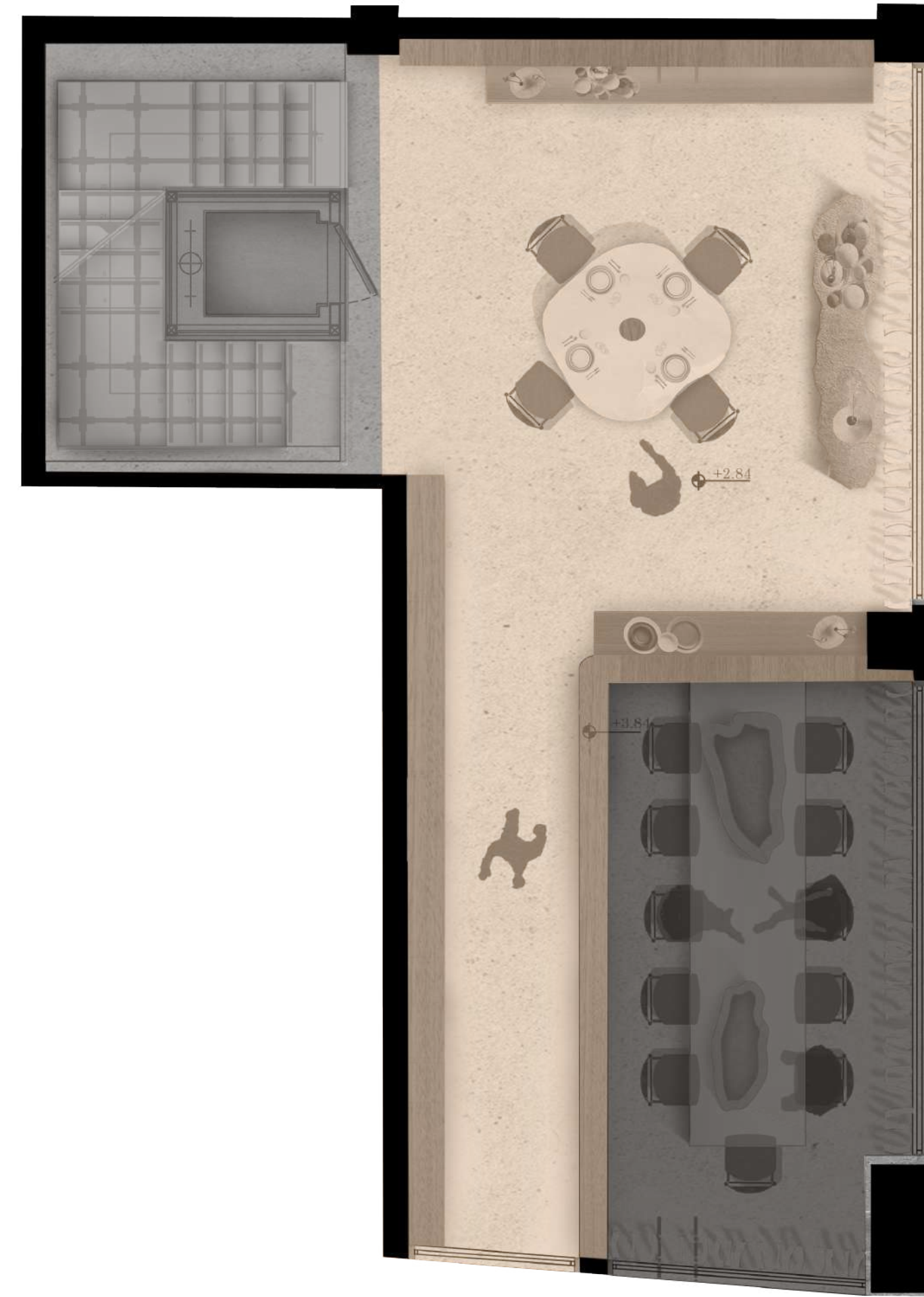

④ ηεδ-ταβία

| Σκίτσο πάγκου μπαρ |

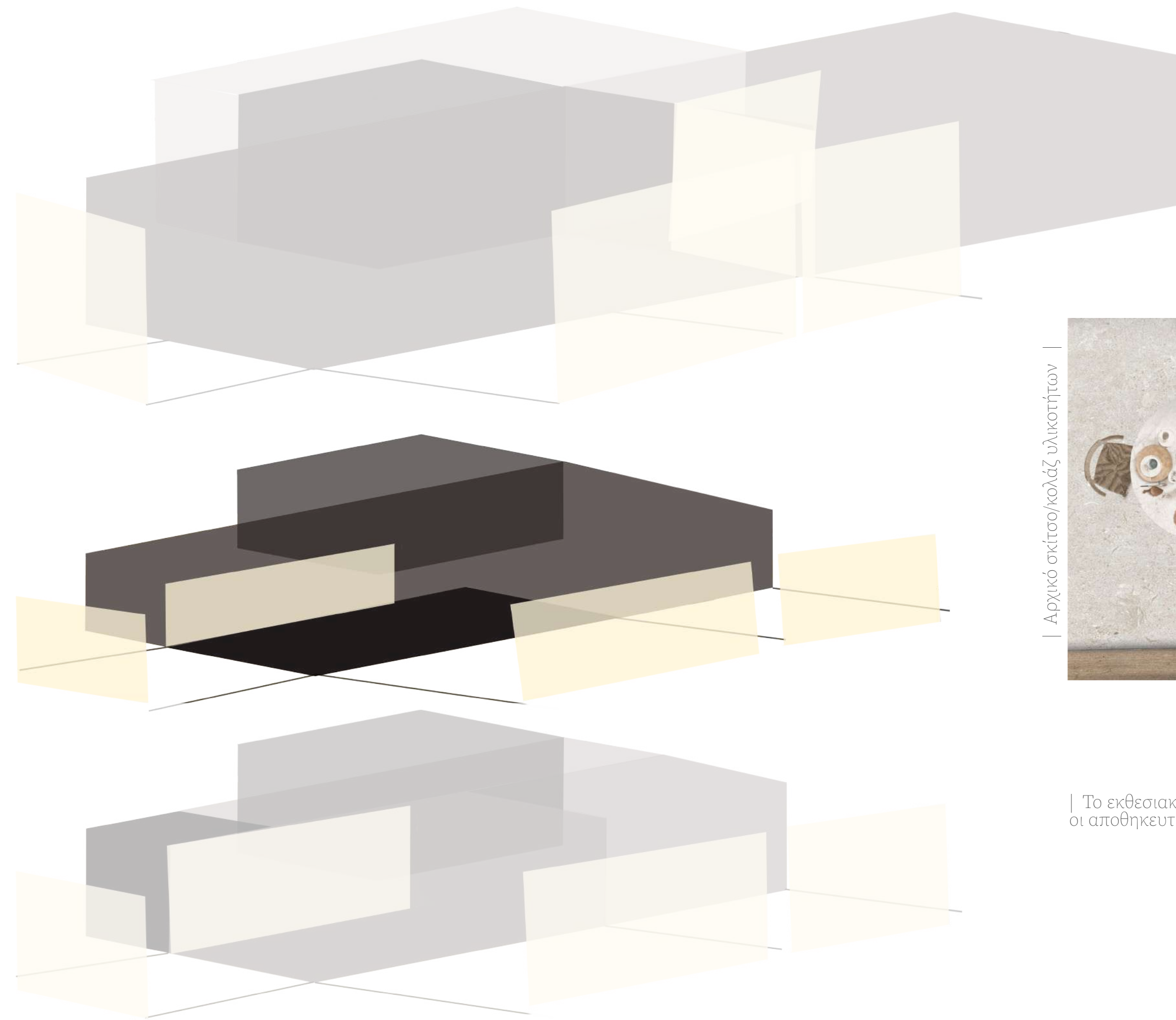

Κάτοψη Ημιωρόφου

Υπόμνημα

- | Σάλα |
- | Κλιμακοστάσιο |
- | Κενό \ Προβολή ισογείου |

| Αρχικό σκίτσο/κολάζ υλικότητων |

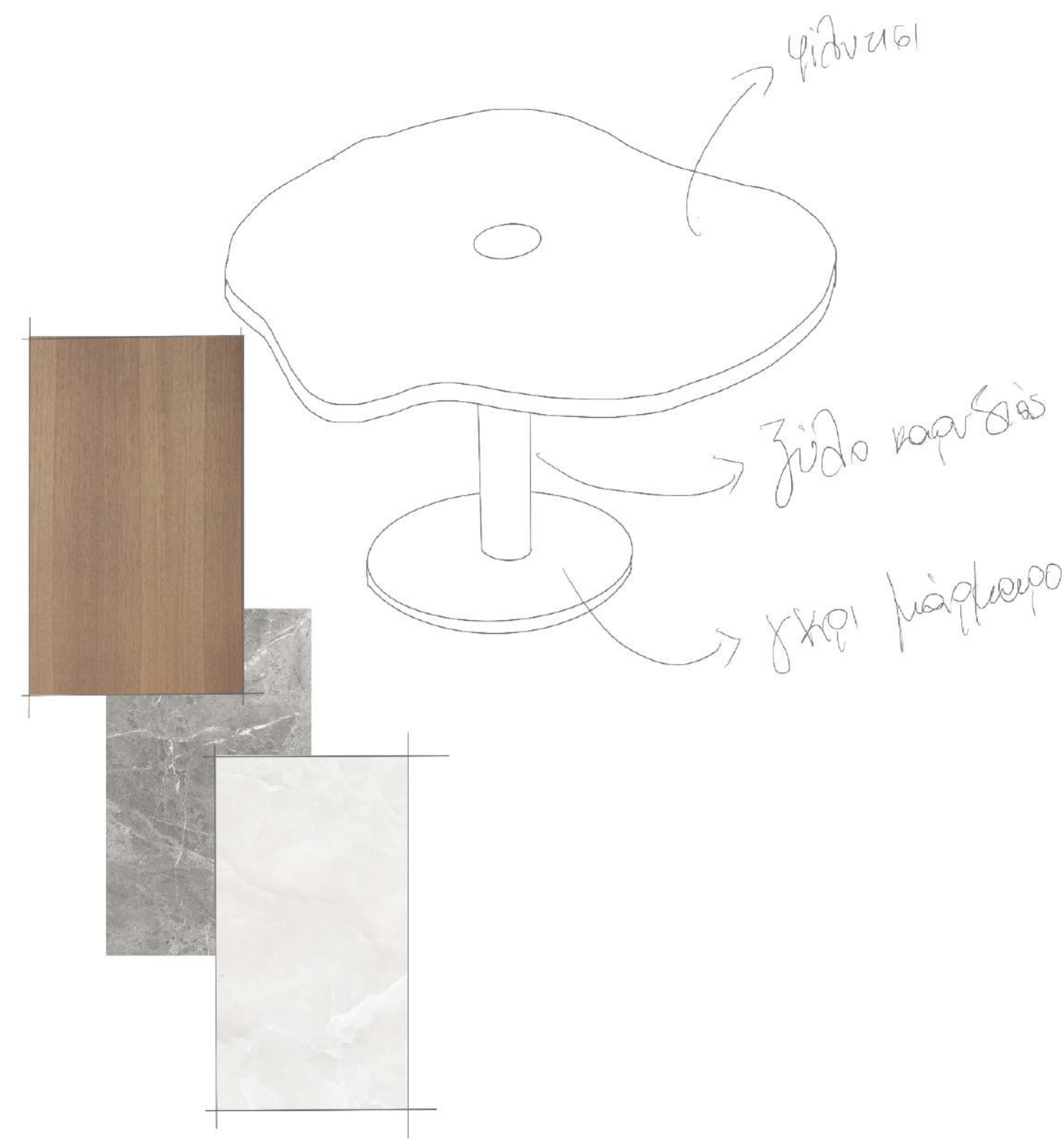

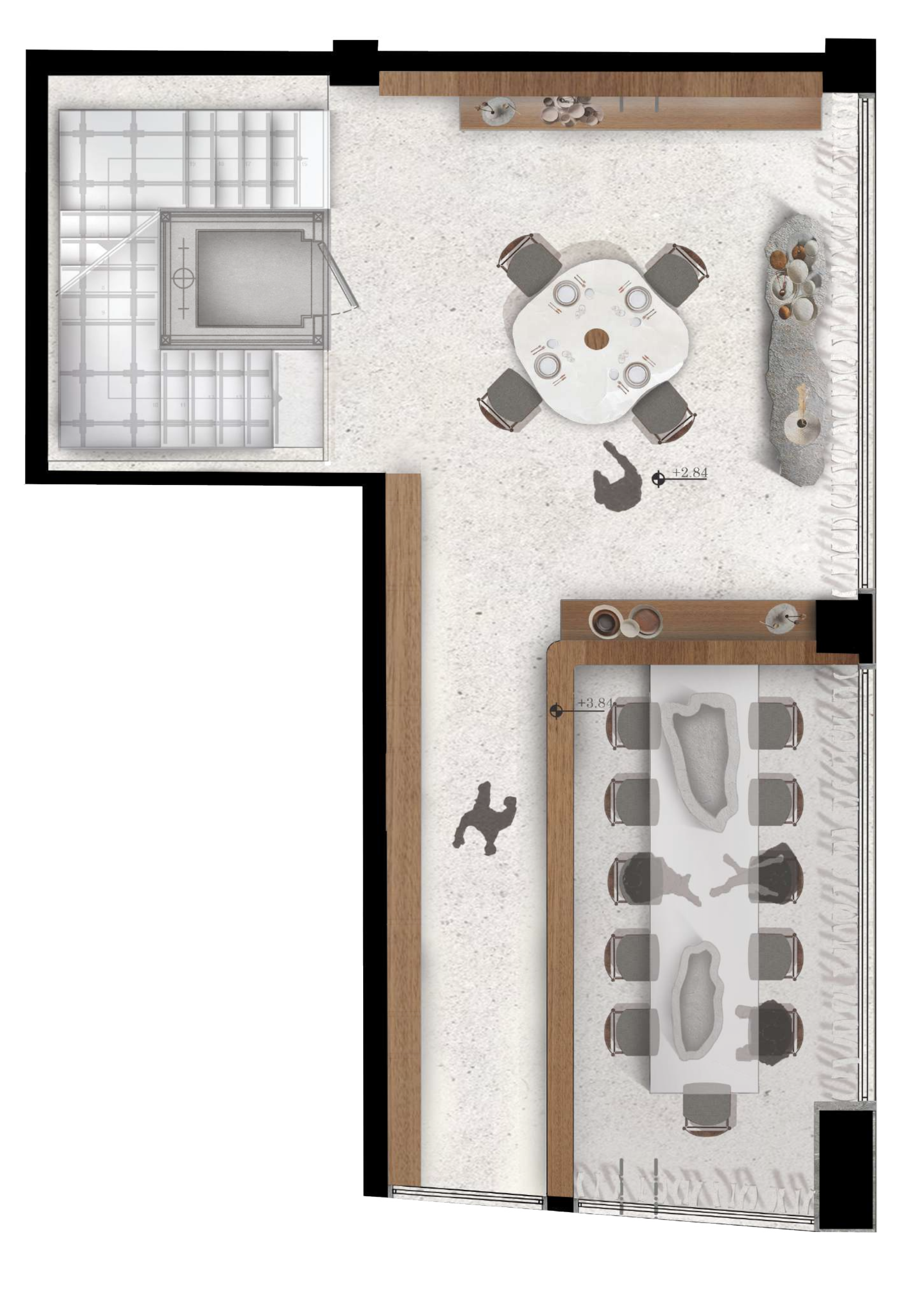
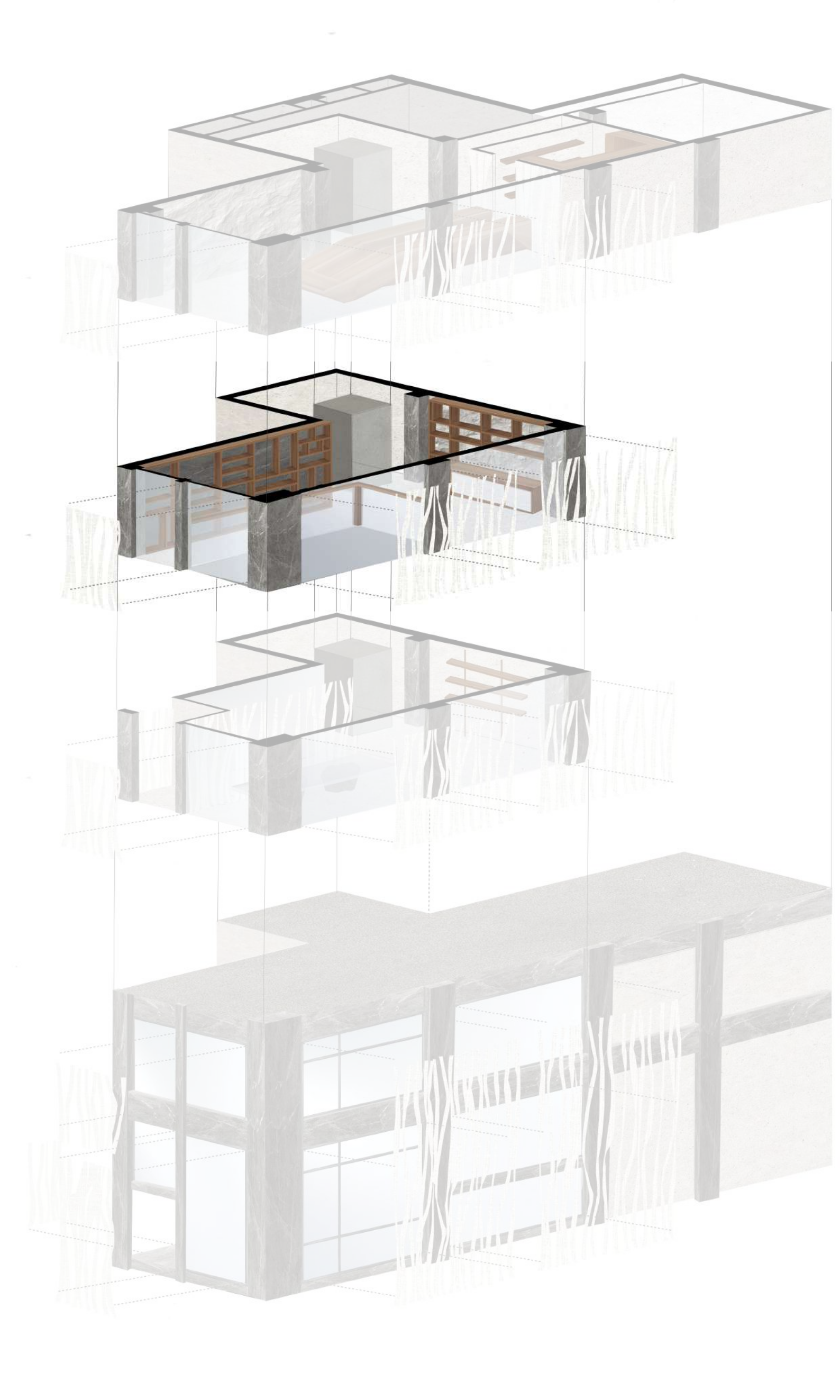
Καθημερινή χρήση
εξωτερικού

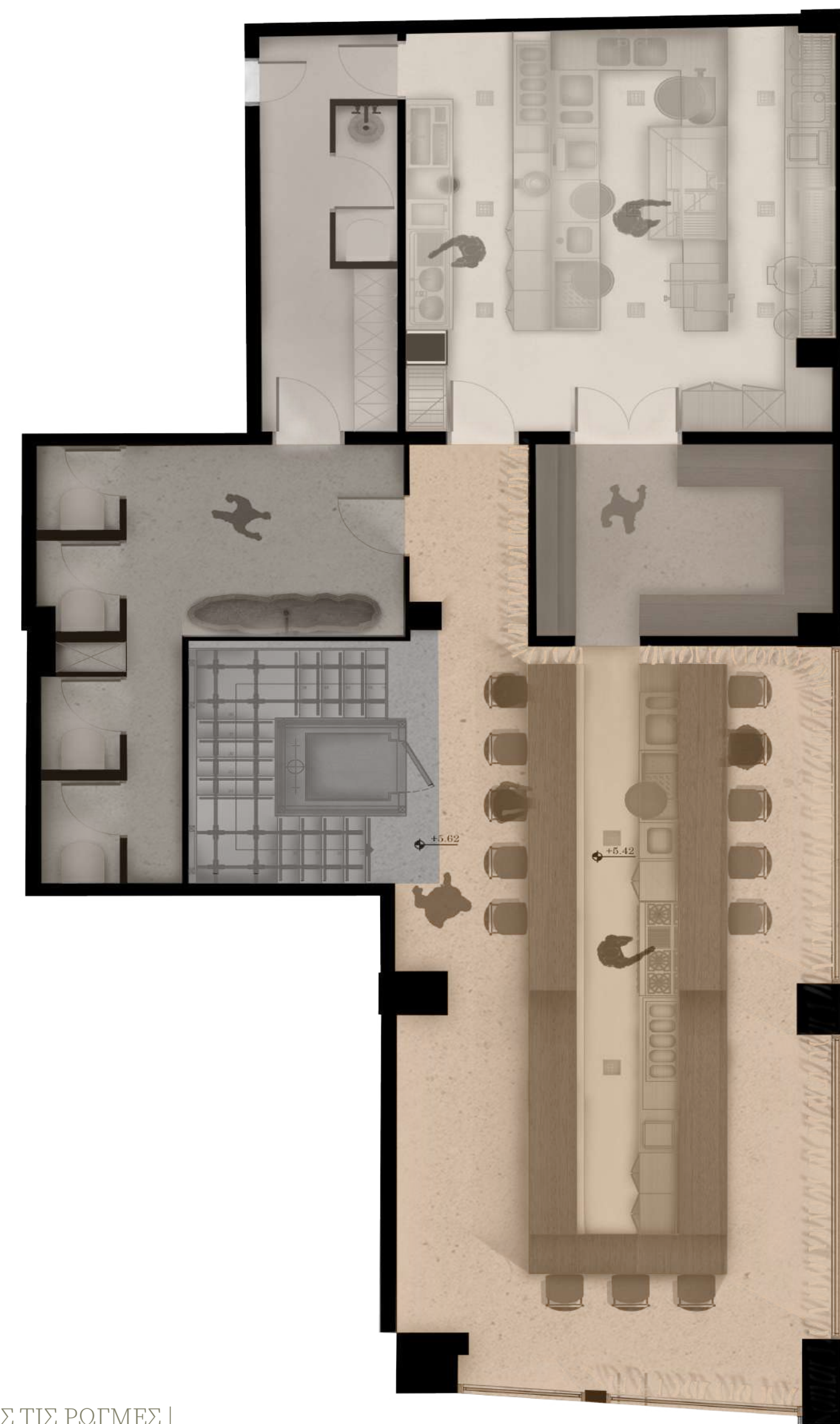
Εξωτερικό τραπέζι
ελαφύ

| Το εκθεσιακό τραπέζι προσομοίωσης και οι αποθηκευτικοί χώροι |

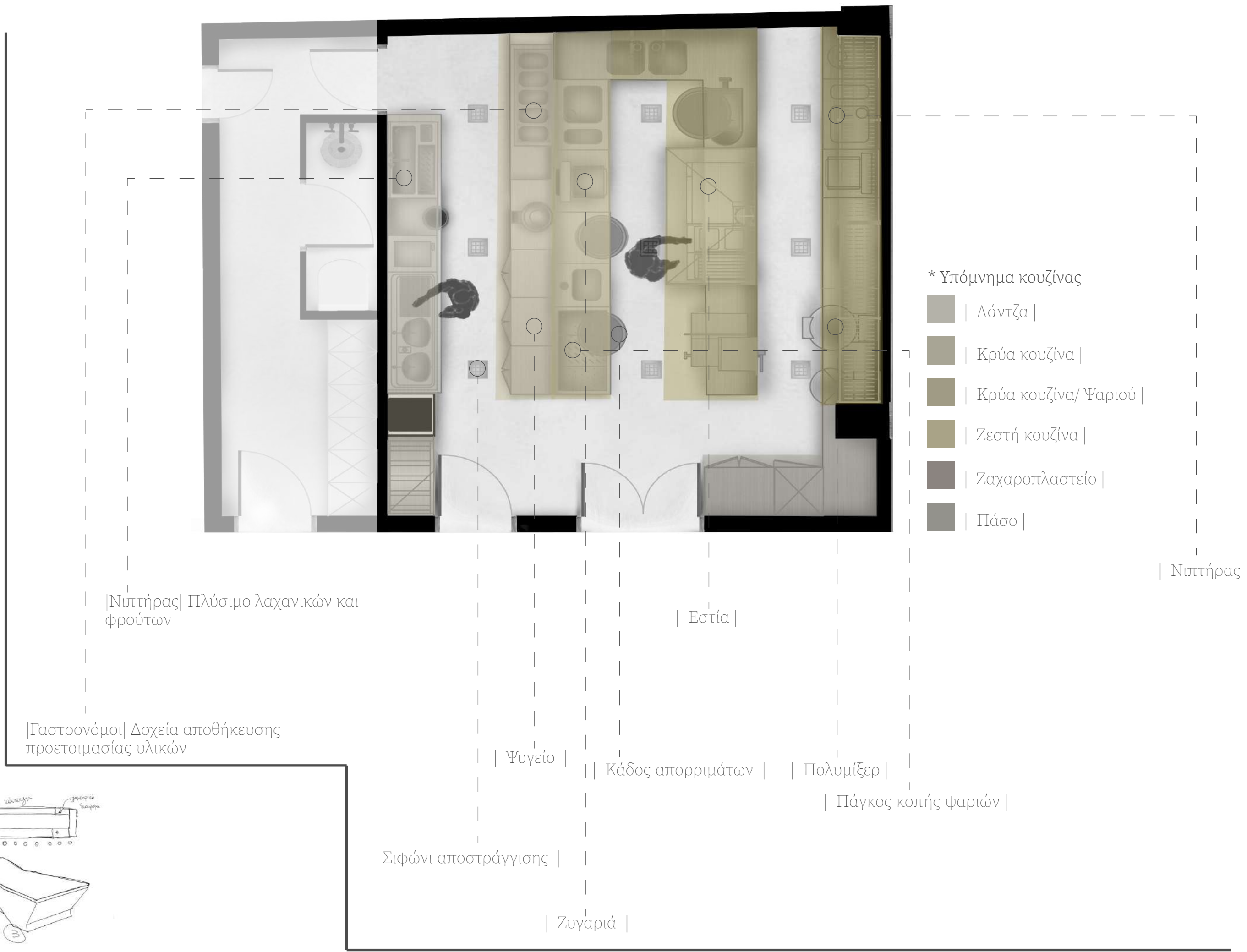
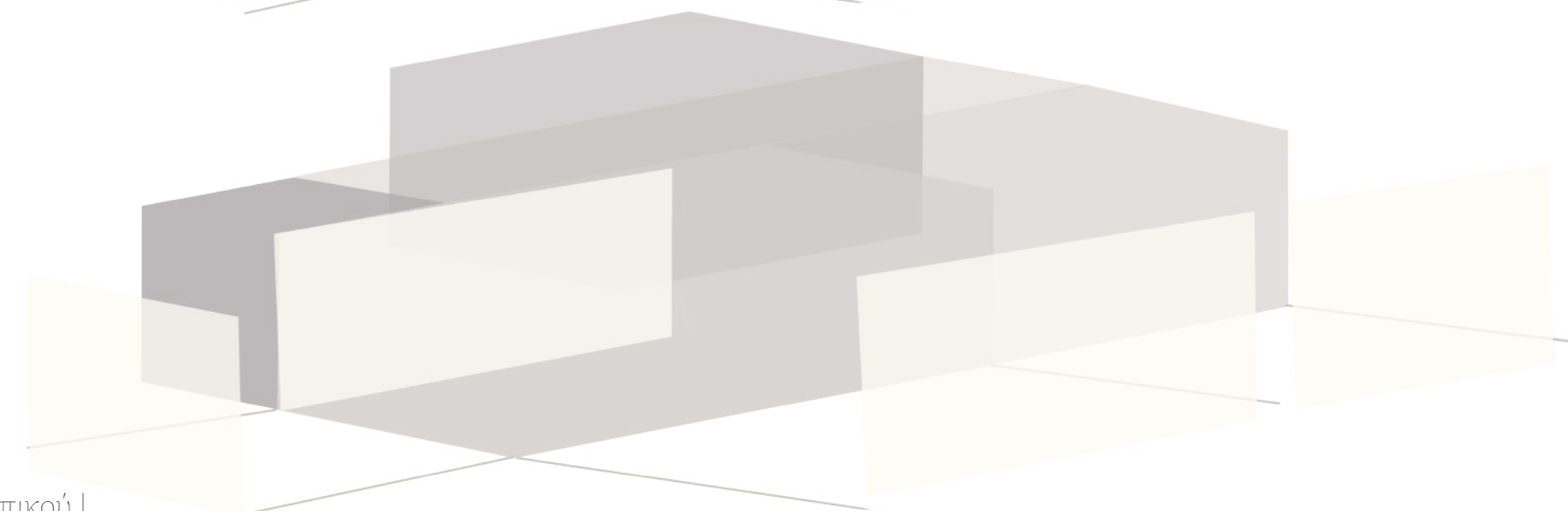
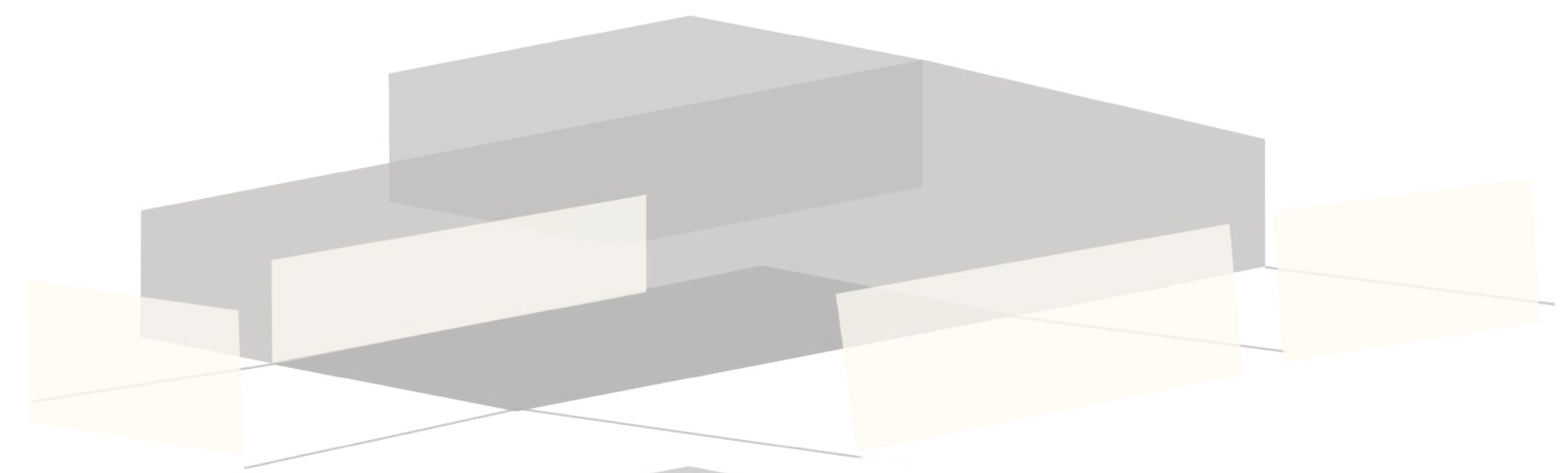
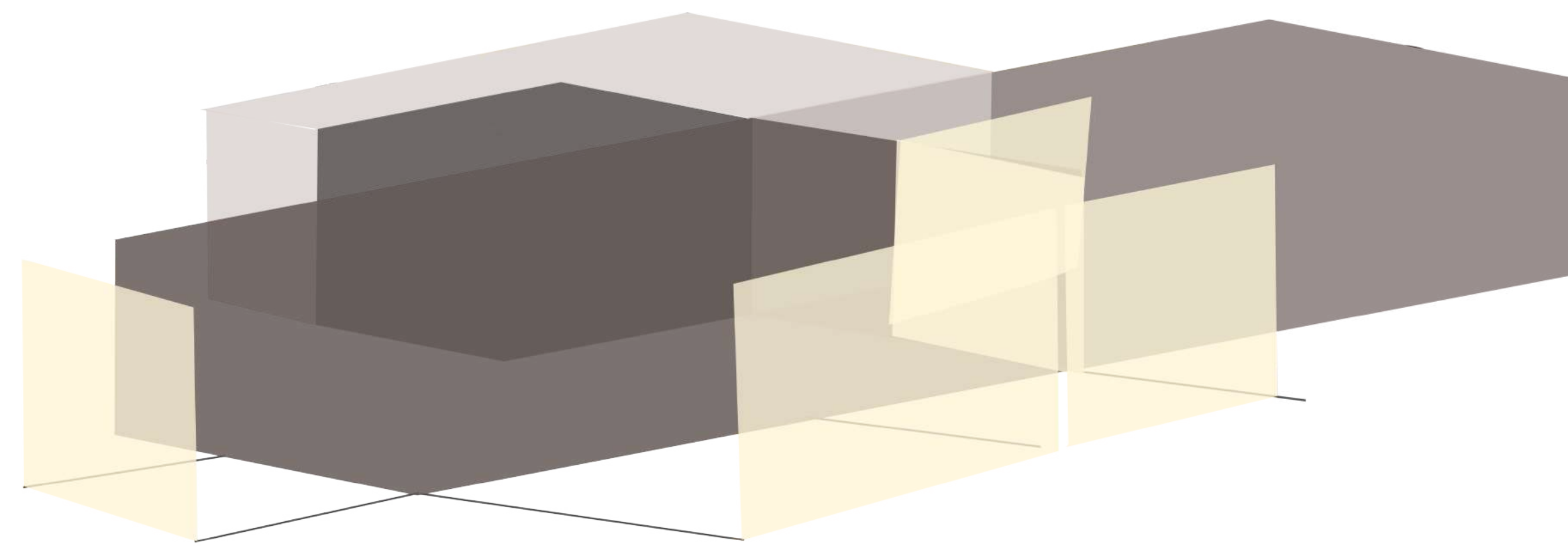

Κάτοψη Ορόφου

Υπόμνημα

- | Κουζίνα * |
- | Βοηθητικοί χώροι/ χώροι προσωπικού |
- | Open kitchen-bar |
- | Κλιμακοστάσιο |
- | W/C πελατών |

- * Υπόμνημα κουζίνας
- | Λάντζα |
 - | Κρύα κουζίνα |
 - | Κρύα κουζίνα/ Ψαριού |
 - | Ζεστή κουζίνα |
 - | Ζαχαροπλαστείο |
 - | Πάσο |

| Νιπτήρας | Πλύσιμο λαχανικών και φρούτων

| Εστία |

| Γαστρονόμοι | Δοχεία αποθήκευσης προετοιμασίας υλικών

| Ψυγείο |

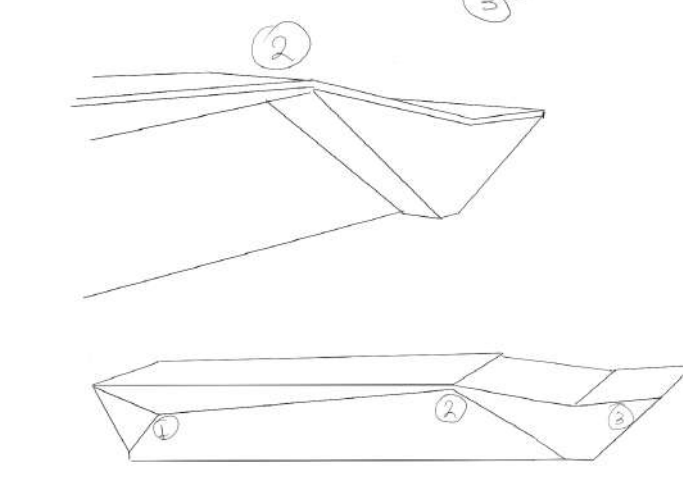
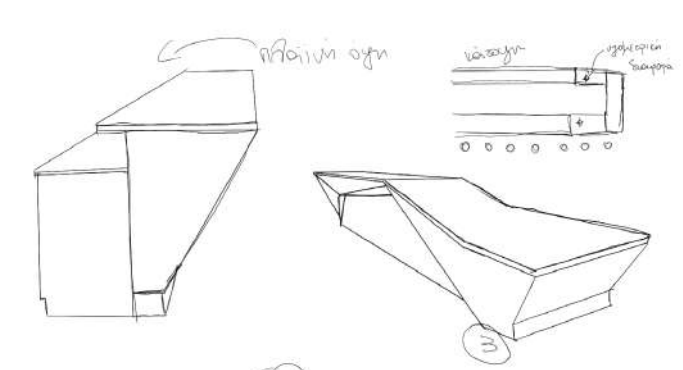
| Κάδος απορριμάτων |

| Πολυμίξερ |

| Πάγκος κοπής ψαριών |

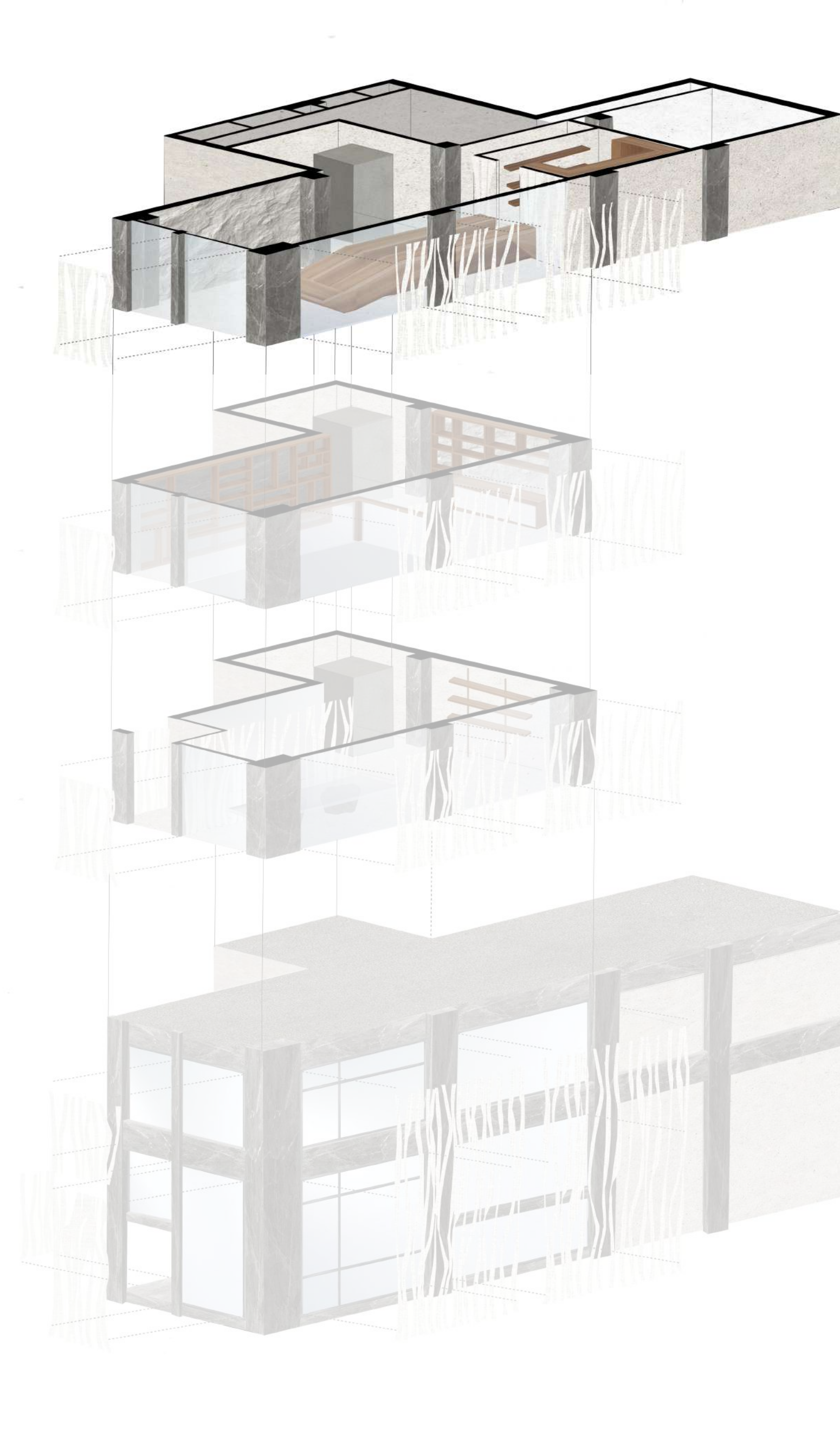
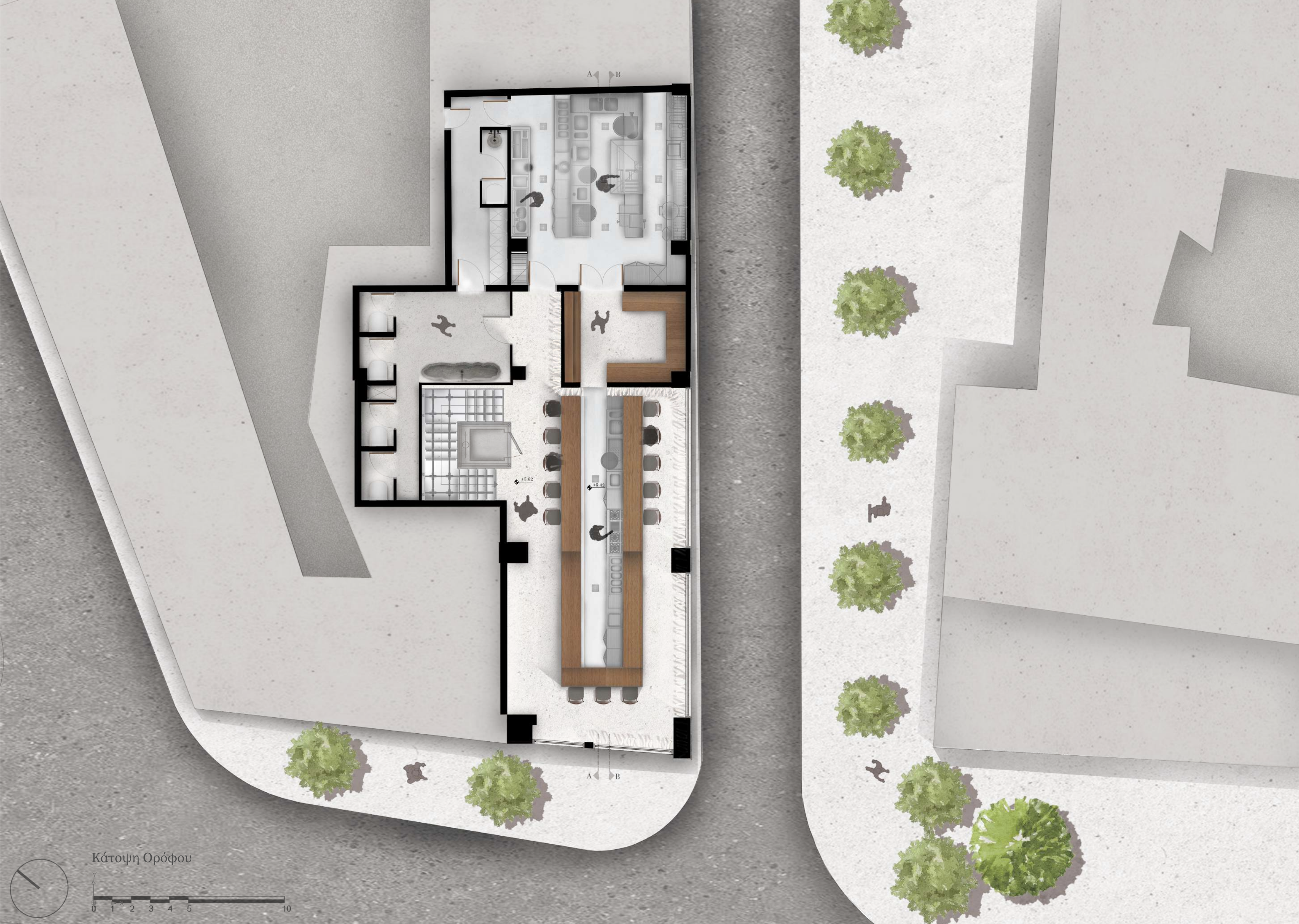
| Σιφώνι αποστράγγισης |

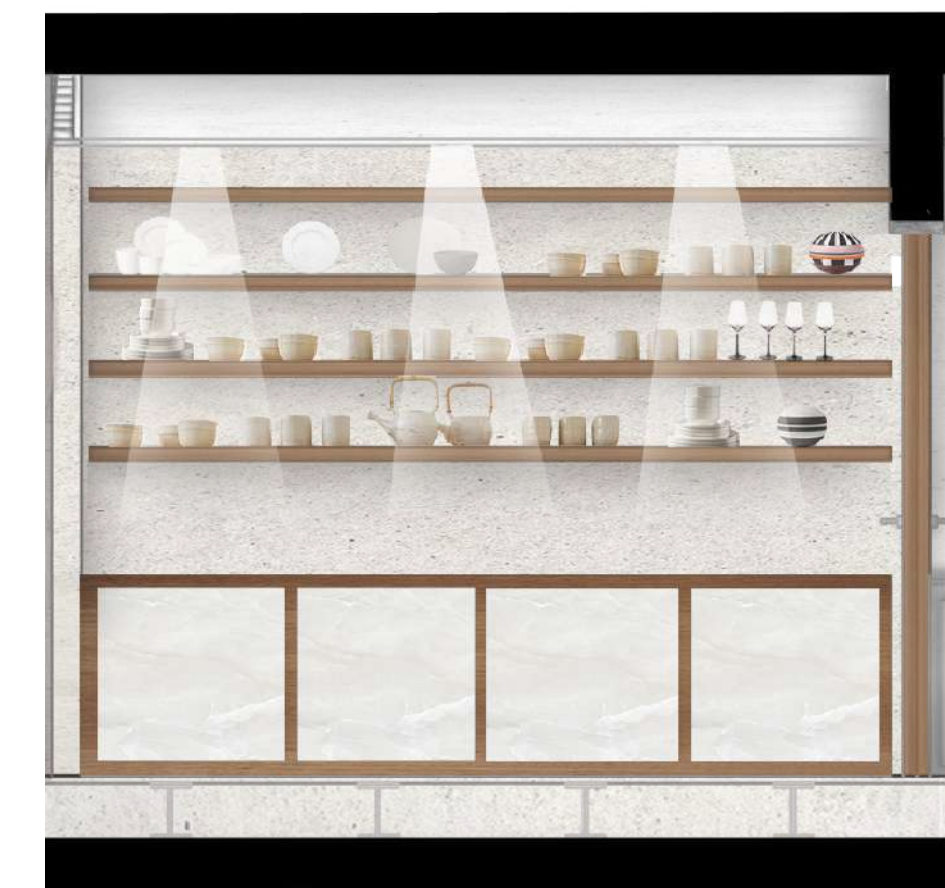
| Ζυγαριά |

| Σκίτσο του open kitchen bar |

--- | Αμερικανική καρυδιά βερνικομένη |

| Το τραπέζι της σάλας |

| Βοηθητικός χώρος προσωπικού | 54

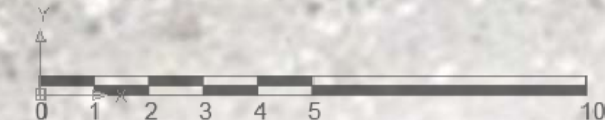
| Βοηθητικός χώρος προσωπικού-Ψυγείο κρασιών |

| Το εκθεσιακό τραπέζι προσομοίωσης |

Τομή Β-Β

Πλαϊνή Όψη | Οδός Λεβέντη

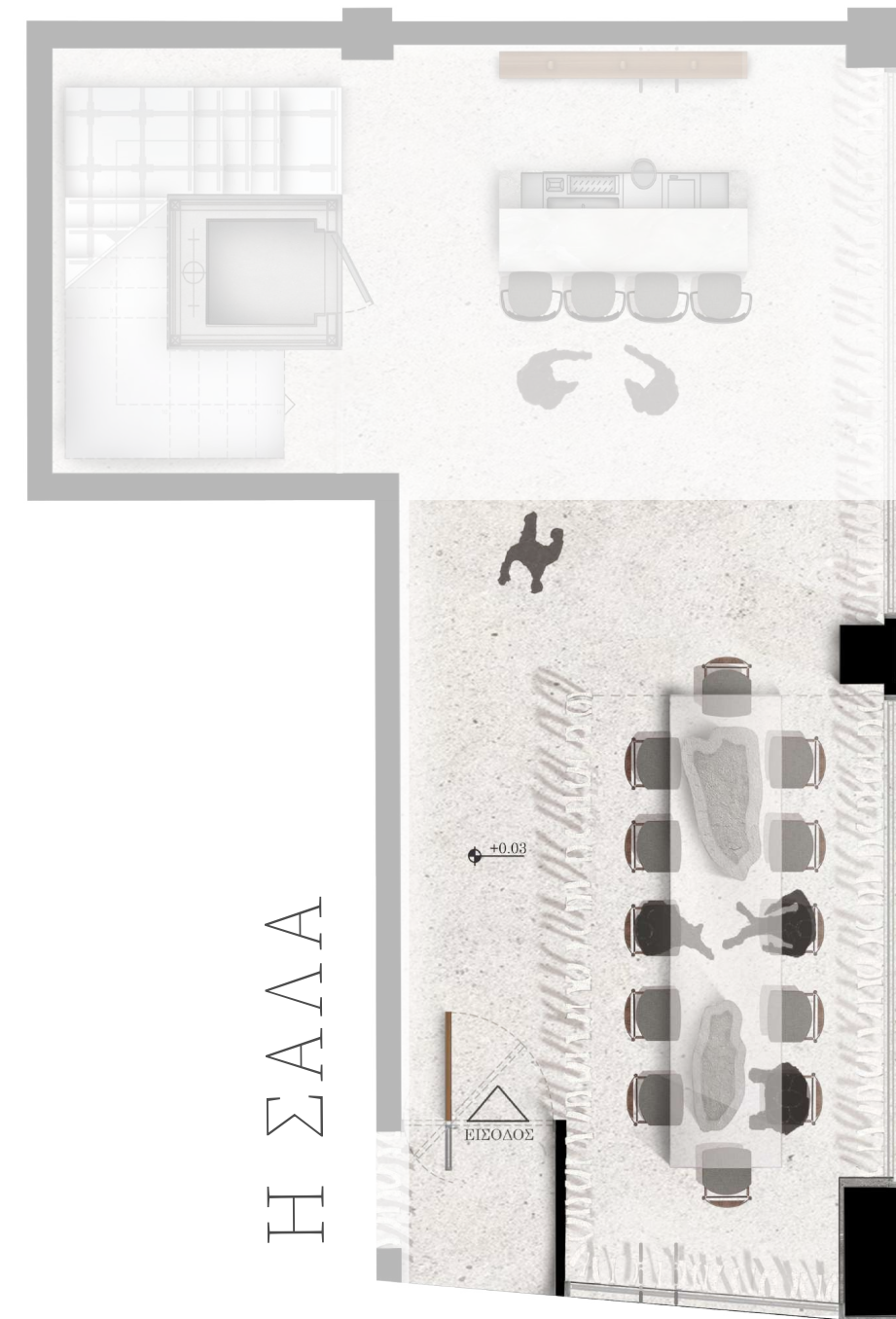
Βραδινή απεικόνιση | Κάτοψη Ισογείου

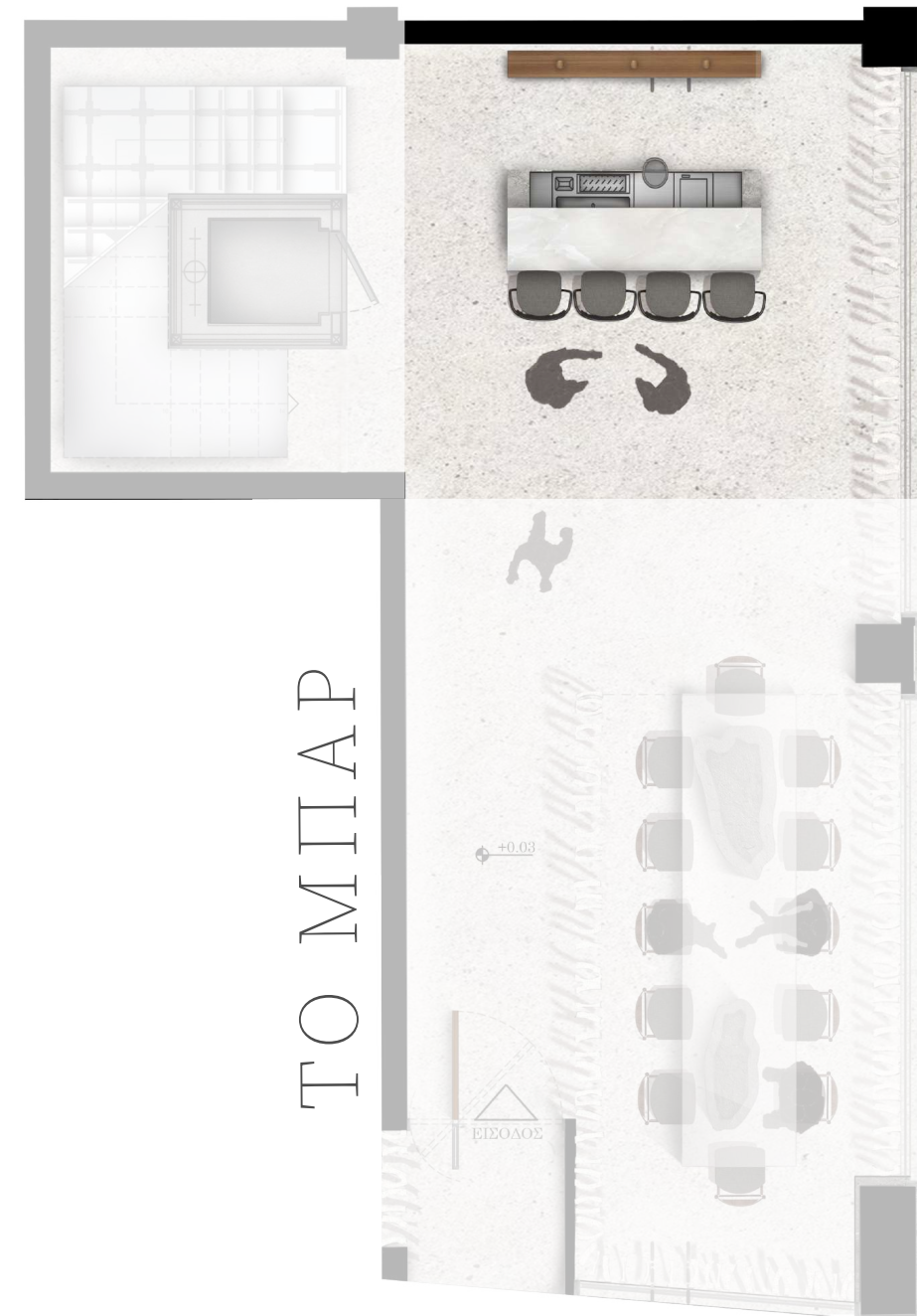
Βραδινή απεικόνιση | Κάτοψη Ημιωρόφου

Βραδινή απεικόνιση | Κάτοψη Ορόφου

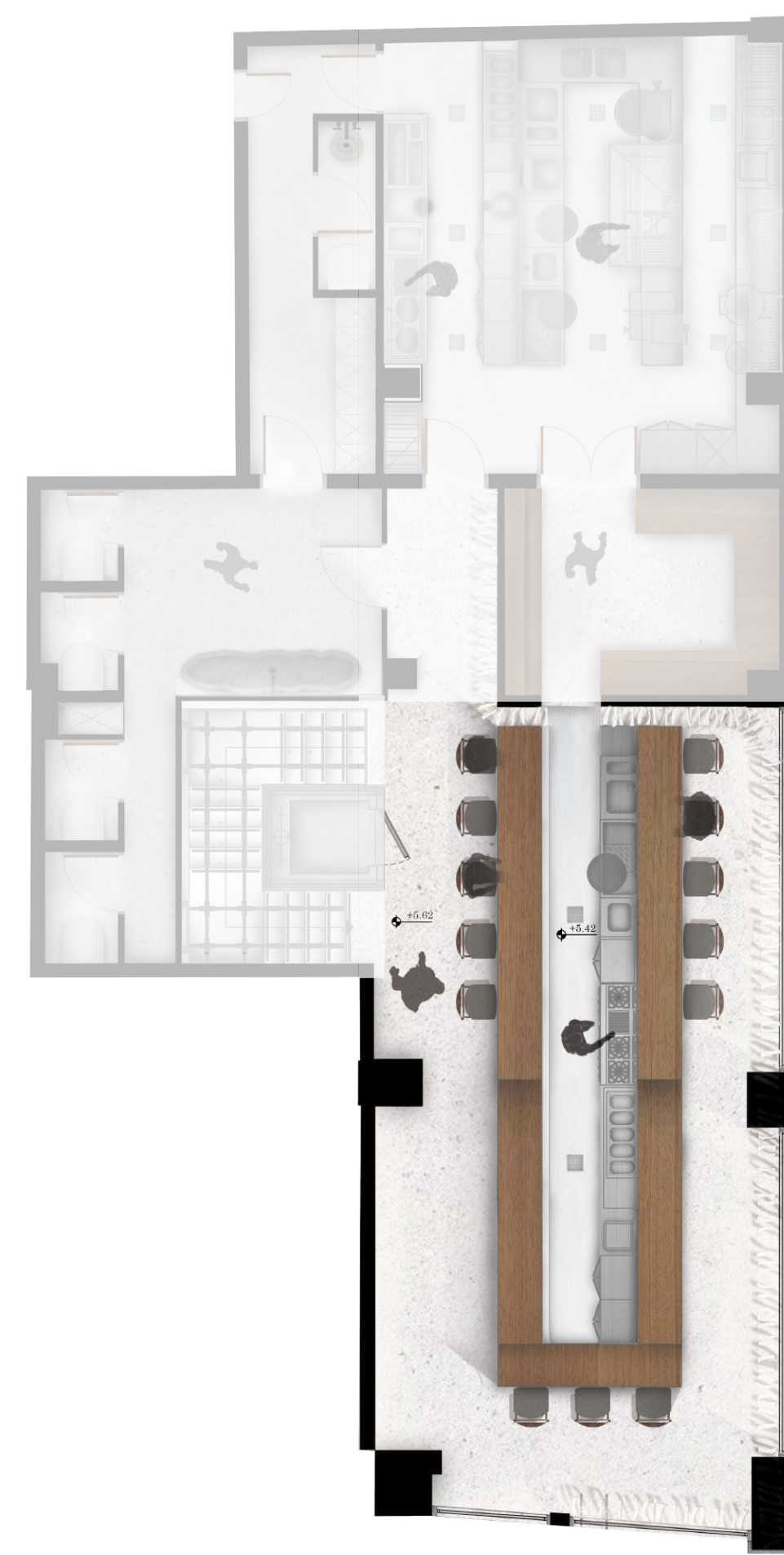
Ο ΕΚΘΕΣΙΑΚΟΣ ΧΩΡΟΣ

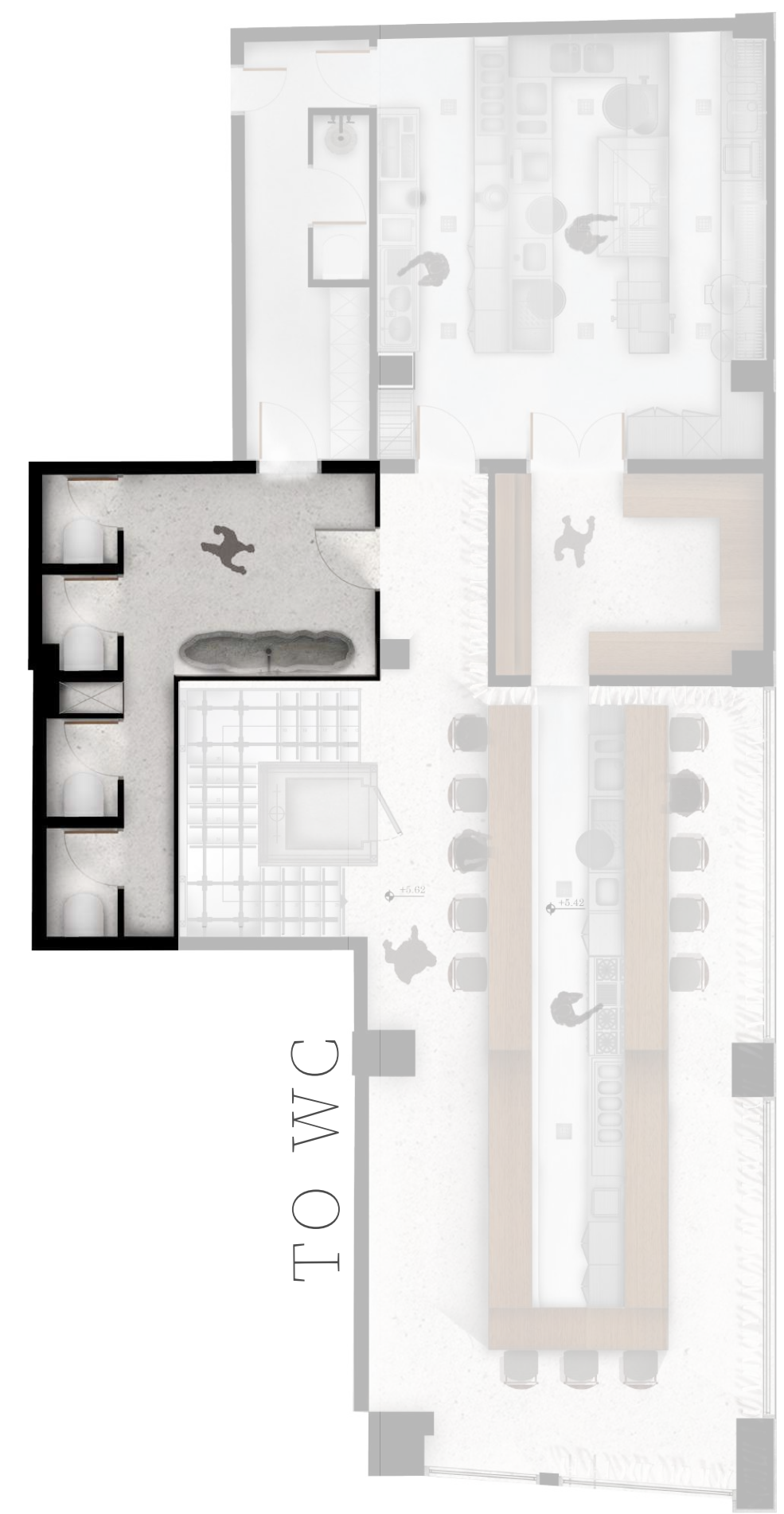
Ο ΕΚΘΕΣΙΑΚΟΣ ΧΩΡΟΣ

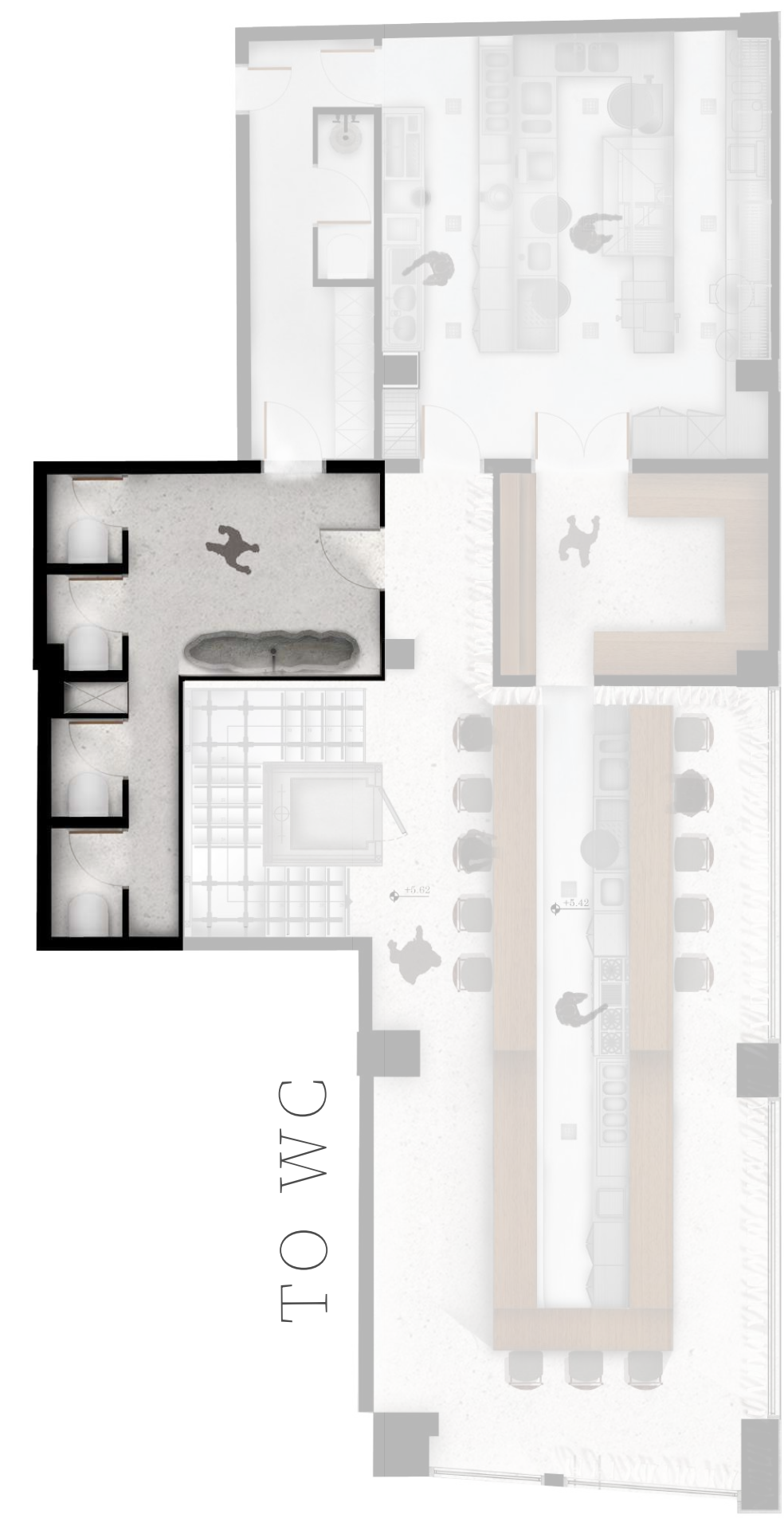

Ο ΕΚΘΕΣΙΑΚΟΣ ΧΩΡΟΣ

TO OPEN KITCHEN BAR

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Καγγελάρης Φ. (2017). Το Πράγμα η Λέξη και ο Κόσμος. Εκδόσεις: Αρμός.

Παπαϊωάννου Τ. (2006). Το σπίτι ως “δοχείο ζωής”. Ελευθεροτυπία

Linda Bloomfield: Contemporary Tableware εκδόσεις BLOOMSBURY

“Sustainable Tableware Improving the dining experience in sustainable restaurants through a set of sustainable tableware” Linnaeus University Sweden

3rd International Conference on Education, Management, Arts, Economics and Social Science (ICEMAESS 2015) The nationality and the times of Franz design Xiumei Wu College of Art Design, Jingdezhen Ceramic Institute, Jingdezhen, China

Hulot M. (2018). Η απίστευτη ιστορία της κολώνας που έδωσε το όνομα της στη περιοχή του Κολωνακίου. LIFO, (link): <https://www.lifo.gr/now/athens/i-apisteyti-istoria-tis-koonas-poy-edose-onoma-tis-stin-periohi-toy-kolonakiou>

Villeroy & Boch, (link) : <https://www.villeroyboch-group.com/en/company/our-stories/history.html>

Style Point, εικόνες, (link): https://www.stylepoint.nl/wp-content/uploads/2022/08/22_studio-raw_brochure_design-by.pdf

History of plates, (link): <https://discover.hubpages.com/living/history-of-the-plate>

Trencher Plate, εικόνα, (link): <https://www.britannica.com/topic/trencher>

Wooden Plate, εικόνα, (link): <https://spitalfieldslife.com/2013/05/24/in-a-well-in-spitalfields/>

Bayeux Tapestry, εικόνα, (link): <https://www.khanacademy.org/humanities/ap-art-history/early-europe-and-colonial-americas/medieval-europe-islamic-world/a/bayeux-tapestry>

